



НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ,
ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ
РИНКІВ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ
(НАЦКОМФІНПОСЛУГ)

вул. Б. Грінченка, 3, м. Київ, 01001, тел. 234-39-46, 234-02-24, факс 235-77-51, Код ЄДРПОУ 38062828

05.08.2019 № 6110/12-5

На № _____ від _____

Державна регуляторна служба
України

вул. Арсенальна, 9/11, Київ,
01011

Щодо погодження проекту
нормативно-правового акта

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, надсилає на погодження проект Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" (далі – проект Закону), підготовлений відповідно до Плану роботи Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, на 2019 рік, затвердженого розпорядженням Нацкомфінпослуг від 13.12.2018 № 2178 (зі змінами).

Проект Закону розроблено з метою забезпечення захисту прав споживачів фінансових послуг на ринках страхування життя та кредитної кооперації, відповідно до заходів А.23 "Запровадження механізмів раннього втручання та врегулювання неплатоспроможності" в частині включення до учасників ФГВФО кредитних спілок та С.4 "Підвищити ефективність захисту прав споживачів фінансових послуг та інвесторів" у частині створення компенсаційних механізмів захисту інвесторів, споживачів небанківських фінансових послуг, а саме на ринках: кредитних спілок, страхування життя, Комплексної програми розвитку фінансового сектору України до 2020 року, затвердженої розпорядженням Нацкомфінпослуг від 11.06.2015 № 1367 (у редакції розпорядження Нацкомфінпослуг від 24.05.2018 № 777), та постановою правління Національного банку України від 18.06.2015 № 391.



ДОКУМЕНТ СЕД НАЦКОМФІНПОСЛУГ АСКОД

Сертифікат 20B4E4ED0D30998C040000004AC42700CC316400

Підписувач Ястреб Денис Анатолійович

Дійсний з 06.06.2018 0:00:00 по 06.06.2020 0:00:00

0.31

8343
Нацкомфінпослуг



Державна регуляторна служба України
№ 63430719-19 від 07.08.2019

6110/12-5 від 05.08.2019



Розроблення проекту Закону є реалізацією положень Директиви 2014/49/ЄС Європейського парламенту та Ради від 16 квітня 2014 року (замінює Директиву 94/19/ЄС з 3 липня 2019 р.) щодо схеми гарантування депозитів забезпечення захисту прав споживачів страхових послуг, а також вкладників – членів кредитних спілок.

Проект Закону було оприлюднено 13.05.2019 на офіційному вебсайті Нацкомфінпослуг. Протягом строку оприлюднення проекту Закону до Нацкомфінпослуг надійшли зауваження (пропозиції) від Всеукраїнської асоціації кредитних спілок, Національної асоціації кредитних спілок та громадянина Бойчука В.І., які були враховані в доопрацьованому проекті Закону.

Доопрацьований проект Закону було повторно оприлюднено 26.07.2019 на офіційному вебсайті Нацкомфінпослуг.

Враховуючи значний обсяг проекту Закону, пропонуємо в роботі використовувати його електронну версію, розміщену на офіційному вебсайті Нацкомфінпослуг за адресою <https://www.nfp.gov.ua/ua/Proekty-rehuliatornykh-aktiv/28558.html> (www.nfp.gov.ua).

Просимо погодити проект Закону, розроблений з урахуванням висловлених у період його оприлюднення зауважень та пропозицій, у зв'язку з необхідністю його подання до Міністерства юстиції України для проведення правової експертизи та надання відповідного висновку.

Додатки: 1. Проект Закону на 2 арк. в 1 прим.

2. Аналіз регуляторного впливу до проекту розпорядження на 23 арк. в 1 прим.

3. Друкований варіант головної сторінки в мережі Інтернет на 3 арк. в 1 прим.

4. Протокол розбіжностей за проектом розпорядження на 17 арк. в 1 прим.

5. Довідка про виконання обов'язків на 1 арк. в 1 прим.

В.о. Голови

Д. Ястреб

Закон України

Про систему гарантування вкладів фізичних осіб

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Предмет та мета Закону

1. Цим Законом встановлюються правові, фінансові та організаційні засади функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, системи гарантування внесків членів кредитних спілок та системи гарантування виплат за договорами страхування життя, повноваження Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд), порядок проведення Фондом відшкодування за вкладями, внесками членів кредитних спілок та гарантованих виплат за договорами страхування життя, а також регулюються відносини між Фондом, банками, кредитними спілками, страховиками, які здійснюють страхування життя (далі - страховики), Національним банком України, національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, визначаються повноваження та функції Фонду щодо виведення з ринку неплатоспроможних банків, кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, та страховиків, яким анульовано ліцензію, і ліквідації банків, кредитних спілок та страховиків.

2. Метою цього Закону є захист прав і законних інтересів вкладників банків, членів кредитних спілок та споживачів послуг зі страхування життя, зміцнення довіри до банківської системи, ринку кредитної кооперації та ринку страхування життя України, стимулювання залучення коштів у банківську систему, ринок кредитної кооперації та ринок страхування життя України, забезпечення ефективної процедури виведення з ринку неплатоспроможних банків, кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, та страховиків, яким анульовано ліцензію, та ліквідації банків, кредитних спілок і страховиків.

3. Відносини, що виникають у зв'язку із створенням і функціонуванням системи гарантування вкладів фізичних осіб, виведенням неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків, регулюються цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Фонду та Національного банку України.

4. Відносини, що виникають у зв'язку із створенням і функціонуванням системи гарантування внесків членів кредитних спілок та системи гарантування виплат за договорами

страхування життя, виведенням з ринку кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, та страховиків, яким анульовано ліцензію, та ліквідації кредитних спілок і страховиків, регулюються цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Фонду та національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) банк-агент - банк, через який Фонд здійснює виплату гарантованої суми відшкодування за вкладками, виплату гарантованої суми відшкодування за внесками членів кредитних спілок, гарантовану виплату за договорами страхування життя відповідно до цього Закону;

2) виведення неплатоспроможного банку з ринку - заходи, які здійснює Фонд стосовно банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, щодо виведення його з ринку одним із способів, визначених статтею 55 цього Закону;

3) відкриті торги - спосіб продажу майна (активів), за якого переможцем (покупцем) стає учасник, що відповідає конкурсним умовам, запропонував за майно (активи) найвищу ціну та взяв на себе виконання конкурсних зобов'язань, а для об'єктів цивільних прав, обмежених в обороті, - також може мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права та має відповідні ліцензії і дозволи;

4) вклад - кошти в готівковій або безготівковій формі у валюті України або в іноземній валюті, які залучені банком від вкладника (або які надійшли для вкладника) на умовах договору банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або шляхом видачі іменного депозитного сертифіката, включаючи нараховані відсотки на такі кошти;

5) вкладник - фізична особа (у тому числі фізична особа - підприємець), яка уклала або на користь якої укладено договір банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або яка є власником іменного депозитного сертифіката;

6) інвестор - особа, яка виявила намір і надала Фонду письмове зобов'язання про придбання акцій неплатоспроможного банку або перехідного банку у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку;

7) консолідація активів - заходи, спрямовані на збір, групування, аналіз, облік, підготовку та продаж активів різних банків (кредитних спілок, страховиків), що виводяться з ринку або ліквідуються з інших підстав, визначених цим Законом;

8) консолідований продаж - відчуження майна (активів) різних банків (кредитних спілок, страховиків), що виводяться з ринку або ліквідуються з інших підстав, визначених цим Законом, шляхом централізації (об'єднання) Фондом окремих процедур продажу;

9) кошти, розміщені на вклад особою, яка на індивідуальній основі отримує від банку проценти за вкладом за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами, - кошти, розміщені фізичною особою на вклад:

що не відповідає умовам публічного договору;

за договором, укладеним на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до статті 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність", за рішенням окремих посадових осіб банку та/або органів управління банку, не наділених повноваженнями щодо встановлення таких умов;

10) кредитор - юридична або фізична особа, яка має документально підтвержені вимоги до банку (кредитної спілки, страховика) щодо його майнових зобов'язань;

11) крок аукціону - надбавка (дисконт), на яку в ході відкритих торгів здійснюється підвищення/зниження початкової (стартової) та кожної наступної ціни оголошеного до продажу лота;

12) ліквідація банку - процедура припинення банку як юридичної особи відповідно до законодавства;

13) лот - одиниця активів банку (кількох банків), кредитної спілки (кількох кредитних спілок) або страховика (кількох страховиків), що виставляється для продажу на аукціоні;

14) недостатність майна банку - перевищення розміру зобов'язань банку відповідно до реєстру акцептованих вимог кредиторів над оціночною вартістю ліквідаційної маси банку, за винятком майна банку, що є предметом застави та використовується виключно для позачергового задоволення вимог заставодержателя;

15) незалежна оцінка - оцінка вартості майна або акцій банку (кредитної спілки, страховика), що провадиться суб'єктом оціночної діяльності;

16) неплатоспроможний банк - банк, щодо якого Національний банк України прийняв рішення про віднесення до категорії неплатоспроможних у порядку, передбаченому Законом України "Про банки і банківську діяльність";

17) об'єднання інвесторів - кілька юридичних та/або фізичних осіб, які виявили спільний намір, подали спільну конкурсну пропозицію і надали Фонду спільне письмове зобов'язання про придбання акцій одного і того самого неплатоспроможного банку або перехідного банку у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку;

18) передпродажна підготовка - заходи з підготовки до продажу банку або майна банку (кількох банків), які здійснює Фонд стосовно банку або майна банку (кількох банків) для підвищення їх інвестиційної привабливості та вартості;

19) перехідний банк - банк, який створено у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, єдиним акціонером якого є Фонд до дня продажу цього банку інвестору (об'єднанню інвесторів);

20) план врегулювання - рішення Фонду, що визначає спосіб, економічне обґрунтування, строки та умови виведення неплатоспроможного банку з ринку;

21) приймаючий банк - банк, який не належить до категорії проблемного або неплатоспроможного та який у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку приймає від неплатоспроможного банку частину або всі активи та зобов'язання, або всі зобов'язання, що гарантуються Фондом, з виплатою премії Фонду;

22) проблемний банк - банк, щодо якого Національний банк України прийняв рішення про віднесення до категорії проблемних у порядку, передбаченому Законом України "Про банки і банківську діяльність" і нормативно-правовими актами Національного банку України;

23) продаж банку - продаж всіх акцій перехідного банку або неплатоспроможного банку;

24) реєстр учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - реєстр учасників Фонду) - реєстр, який ведеться Фондом та містить відомості про участь банку в системі обов'язкового гарантування вкладів фізичних осіб, участь кредитної спілки в системі гарантування внесків членів кредитних спілок та участь страховика в системі гарантування виплат за договорами страхування життя;

25) система гарантування вкладів фізичних осіб - сукупність відносин, що регулюються цим Законом, суб'єктами яких є Фонд, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, банки та вкладники;

26) спеціалізована установа - юридична особа, створена Фондом з метою передачі їй активів та зобов'язань неплатоспроможного банку (кредитної спілки, страховика) у випадках та порядку, визначених цим Законом;

27) тимчасова адміністрація - процедура виведення з ринку банку, кредитної спілки або страховика, що запроваджується Фондом стосовно неплатоспроможного банку, кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, або страховика, якому анульовано ліцензію, в порядку, встановленому цим Законом;

28) уповноважена особа Фонду - працівник Фонду, який від імені Фонду та в межах повноважень, передбачених цим Законом та/або делегованих Фондом, виконує дії із забезпечення виведення з ринку банку, кредитної спілки або страховика під час здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку, кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, або страховика, якому анульовано ліцензію, та/або ліквідації банку, кредитної спілки або страховика;

29) виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, - заходи, які здійснює Фонд стосовно страховика, якому анульовано ліцензію, щодо виведення його з ринку одним із способів, визначених статтею 57 цього Закону;

30) договір накопичувального страхування життя – договір страхування життя, яким передбачено ризик дожиття застрахованої особи до події, визначеної в такому договорі страхування життя;

31) гарантована виплата за договором страхування життя – страхова виплата та виплата викупної суми за договором накопичувального страхування життя, отримання якої гарантується відповідно до цього Закону;

32) отримувач гарантованої виплати за договором страхування життя – фізична особа, якій належить до виплати гарантована виплата за договором страхування життя;

33) ліквідація страховика - процедура припинення страховика як юридичної особи відповідно до законодавства;

34) недостатність майна страховика - перевищення розміру зобов'язань страховика відповідно до реєстру акцептованих вимог кредиторів над оціночною вартістю ліквідаційної маси страховика, за винятком майна страховика, що є предметом застави та використовується виключно для позачергового задоволення вимог заставодержателя;

35) план врегулювання страховика - рішення Фонду, що визначає спосіб, економічне обґрунтування, строки та умови виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію;

36) приймаючий страховик - страховик, який здійснює страхування життя, не належить до категорії проблемного та до категорії страховика, якому анульовано ліцензію, та який у процесі виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, приймає від такого страховика частину або всі активи та зобов'язання, або всі зобов'язання, що гарантуються Фондом, з виплатою премії Фонду;

37) система гарантування виплат за договорами страхування життя - сукупність відносин, що регулюються цим Законом, суб'єктами яких є Фонд, Кабінет Міністрів України, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, страховики та отримувачі гарантованої виплати за договором страхування життя;

38) страховик, якому анульовано ліцензію – страховик, щодо якого набрало чинності рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про анулювання йому ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя;

39) виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, - заходи, які здійснює Фонд стосовно кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, щодо виведення її з ринку одним із способів, визначених статтею 59 цього Закону;

40) внесок члена кредитної спілки - кошти в готівковій або безготівковій формі у валюті України, які залучені кредитною спілкою від вкладника-члена такої кредитної спілки на умовах договору внеску члена кредитної спілки, включаючи нараховані відсотки на такі кошти. Внески членів кредитної спілки до пайового капіталу такої кредитної спілки не вважаються внеском члена кредитної спілки в розумінні цього Закону;

41) вкладник-член кредитної спілки - фізична особа, яка уклала договір внеску (вкладу) члена кредитної спілки на депозитний рахунок у кредитній спілці;

42) кошти, залучені кредитною спілкою від особи, яка на індивідуальній основі отримує від такої кредитної спілки проценти за внеском члена кредитної спілки за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами, - кошти, розміщені фізичною особою в якості внеску члена кредитної спілки:

що не відповідає внутрішнім правилам надання фінансових послуг в частині залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення;

що не відповідає вимогам закону;

43) ліквідація кредитної спілки - процедура припинення кредитної спілки як юридичної особи відповідно до законодавства;

44) недостатність майна кредитної спілки - перевищення розміру зобов'язань кредитної спілки відповідно до реєстру акцептованих вимог кредиторів над оціночною вартістю ліквідаційної маси кредитної спілки, за винятком майна кредитної спілки, що є предметом застави та використовується виключно для позачергового задоволення вимог заставодержателя;

45) кредитна спілка, якій анульовано ліцензію, – кредитна спілка, щодо якої набрало чинності рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про анулювання їй ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та/або залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення;

46) план врегулювання кредитної спілки - рішення Фонду, що визначає спосіб, економічне обґрунтування, строки та умови виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію;

47) приймаюча кредитна спілка - кредитна спілка, яка має ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення, не належить до категорії проблемних та яка у процесі виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, приймає від такої кредитної спілки частину або всі активи та зобов'язання, або всі зобов'язання, що гарантуються Фондом, з виплатою премії Фонду. Члени кредитної спілки, яка виводиться з ринку, після прийняття приймаючою кредитною спілкою частини або всіх її активів та зобов'язань стають членами приймаючої кредитної спілки відповідно до закону;

48) система гарантування внесків членів кредитних спілок - сукупність відносин, що регулюються цим Законом, суб'єктами яких є Фонд, Кабінет Міністрів України, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, кредитні спілки, які отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення, та вкладники-члени кредитних спілок;

49) договір про залучення внеску (вкладу) члена кредитної спілки на депозитний рахунок – договір, відповідно до якого одна сторона (кредитна спілка), що залучила від другої сторони (члена кредитної спілки-кредитної особи) грошові кошти (внесок (вклад)) в готівковій або безготівковій формі на визначений строк або на вимогу та взяла на себе зобов'язання щодо повернення члену кредитної спілки залучених грошових коштів та виплати процентів відповідно до умов та порядку визначених встановленим договором;

50) проблемний страховик - страховик, щодо якого національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, прийняла рішення про усунення порушень ліцензійних умов. Страховик відноситься до категорії проблемних з дня прийняття рішення про усунення порушень ліцензійних умов і до дня (залежно від події, що настала раніше):

усунення порушень ліцензійних умов (до закінчення терміну для усунення порушень ліцензійних умов, визначеного в рішенні національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг) або

набрання чинності рішенням національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про анулювання йому ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя;

51) проблемна кредитна спілка – кредитна спілка, щодо якої національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, прийняла рішення про усунення порушень ліцензійних умов. Кредитна спілка відноситься до категорії проблемних з дня прийняття рішення про усунення порушень ліцензійних умов і до дня (залежно від події, що настала раніше):

усунення порушень ліцензійних умов (до закінчення терміну для усунення порушень ліцензійних умов, визначеного в рішенні національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг) або

набрання чинності рішенням національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про анулювання їй ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та/або залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення.

Розділ II

ПРАВОВИЙ СТАТУС ФОНДУ ТА ЙОГО КЕРІВНІ ОРГАНИ

Стаття 3. Правовий статус Фонду

1. Фонд є установою, що виконує спеціальні функції у сфері гарантування вкладів фізичних осіб, системі гарантування внесків членів кредитних спілок і у системі гарантування виплат за договорами страхування життя та виведення з ринку неплатоспроможних банків, кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, та страховиків, яким анульовано ліцензію, і ліквідації банків, кредитних спілок та страховиків у випадках, встановлених цим Законом.

2. Фонд є юридичною особою публічного права, має відокремлене майно, яке є об'єктом права державної власності і перебуває у його господарському віданні. Фонд є суб'єктом управління майном, самостійно володіє, користується і розпоряджається належним майном, вчиняючи стосовно нього будь-які дії (у тому числі відчуження, передача в оренду, ліквідація), що не суперечать законодавству та меті діяльності Фонду.

3. Фонд є економічно самостійною установою, має самостійний баланс, поточний та інші рахунки в Національному банку України, а також рахунки в цінних паперах у депозитарних установах - державних банках.

Фонд є установою, що не має на меті отримання прибутку.

4. Фонд має печатки із зображенням Державного герба України із своїм найменуванням, веде облік і звітність відповідно до законодавства.

5. У своїй діяльності Фонд керується Конституцією України та законодавством України.

6. Місцезнаходження Фонду - місто Київ.

7. Органи державної влади та Національний банк України не мають права втручатися в діяльність Фонду щодо реалізації законодавчо закріплених за ним функцій і повноважень. Взаємодія Фонду з Національним банком України та органами державної влади здійснюється в межах, визначених цим Законом, іншими актами законодавства.

8. Керівними органами Фонду є адміністративна рада та виконавча дирекція.

9. Реорганізація та ліквідація Фонду здійснюються на підставі окремого закону. У разі реорганізації або ліквідації Фонду активи Фонду передаються одній або кільком неприбутковим організаціям, до повноважень яких належить гарантування вкладів фізичних осіб, гарантування внесків членів кредитних спілок і проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя, або зараховуються до доходу державного бюджету у разі припинення Фонду як юридичної особи.

10. В межах Фонду створюються такі фонди (далі разом – фонди):

фонд гарантування вкладів – для забезпечення виконання зобов'язань учасників Фонду перед вкладниками;

фонд гарантування внесків членів кредитних спілок – для забезпечення виконання зобов'язань учасників Фонду перед вкладниками-членами кредитних спілок;

фонд гарантування виплат – для забезпечення виконання зобов'язань учасників Фонду перед отримувачами гарантованих виплат за договорами страхування життя.

Стаття 4. Функції Фонду

1. Основним завданням Фонду є забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, системи гарантування внесків членів кредитних спілок, системи гарантування виплат за договорами страхування життя та виведення з ринку неплатоспроможних банків, кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, і страховиків, яким анульовано ліцензію.

2. На виконання свого основного завдання Фонд у порядку, передбаченому цим Законом, здійснює такі функції:

1) веде реєстр учасників Фонду;

2) акумулює кошти, отримані з джерел, визначених статтями 19 та 20 та 21 цього Закону, здійснює контроль за повнотою і своєчасністю перерахування зборів кожним учасником Фонду;

3) інвестує кошти фондів в державні цінні папери України;

4) здійснює розміщення облігацій у порядку та за напрямками залучення коштів, визначеними цим Законом, і видачу векселів у випадках, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

5) здійснює заходи щодо організації виплат відшкодувань за вкладами, внесками членів кредитних спілок та гарантованих виплат за договорами страхування життя у строки, визначені цим Законом;

6) здійснює регулювання участі банків у системі гарантування вкладів фізичних осіб, участі кредитних спілок у системі гарантування внесків членів кредитних спілок та участі страховиків у системі гарантування виплат за договорами страхування життя;

7) бере участь в інспекційних перевірках проблемних банків за пропозицією Національного банку України та у заходах державного нагляду (контролю) кредитних спілок та страховиків за пропозицією національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг;

8) застосовує до банків та їх керівників відповідно фінансові санкції і накладає адміністративні штрафи;

9) здійснює процедуру виведення неплатоспроможних банків з ринку, у тому числі шляхом здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків, організовує відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку, продаж неплатоспроможного банку або створення та продаж перехідного банку;

10) здійснює процедуру виведення з ринку страховиків, яким анульовано ліцензію, у тому числі шляхом здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації страховиків, організовує відчуження всіх або частини активів і зобов'язань страховика, якому анульовано ліцензію;

11) здійснює процедуру виведення з ринку кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, у тому числі шляхом здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації кредитних спілок, організовує відчуження всіх або частини активів і зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію;

12) здійснює перевірки банків, кредитних спілок та страховиків відповідно до цього Закону;

13) надає фінансову підтримку банку, страховику та кредитній спілці відповідно до цього Закону;

14) здійснює аналіз фінансового стану банків з метою виявлення ризиків у їхній діяльності та прогнозування потенційних витрат Фонду на виведення неплатоспроможних банків з ринку та відшкодування коштів вкладникам;

15) здійснює аналіз фінансового стану кредитних спілок та страховиків з метою виявлення ризиків у їхній діяльності та прогнозування потенційних витрат Фонду на виведення з ринку кредитних спілок та страховиків, яким анульовано ліцензію, та проведення виплат відшкодувань за внесками членів кредитних спілок та гарантованих виплат за договорами страхування життя;

16) надає цільову позику банку для фінансування витрат для оплати роботи осіб відповідно до пункту 2 частини шостої статті 50, пунктів 9 і 10 частини першої статті 53 та частини четвертої статті 81 цього Закону, що здійснюються протягом дії тимчасової адміністрації банку;

17) звертається з відповідними запитами до клієнтів, вкладників та інших кредиторів банку, вкладників-членів кредитних спілок, а також до споживачів послуг зі страхування життя, отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя та інших кредиторів страховика в порядку, встановленому Фондом;

18) надає цільову позику страховику для фінансування витрат для оплати роботи осіб відповідно до пункту 3 частини шостої статті 51, пунктів 9 і 10 частини першої статті 53 та частини четвертої статті 81 цього Закону, що здійснюються протягом дії тимчасової адміністрації страховика;

19) надає цільову позику кредитній спілці для фінансування витрат для оплати роботи осіб відповідно до пункту 3 частини шостої статті 52, пунктів 9 і 10 частини першої статті 53 та частини четвертої статті 81 цього Закону, що здійснюються протягом дії тимчасової адміністрації кредитної спілки;

20) здійснює заходи щодо інформування громадськості про функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, системи гарантування внесків членів кредитних спілок та системи гарантування виплат за договорами страхування життя, захисту прав та охоронюваних законом інтересів вкладників, вкладників-членів кредитних спілок, споживачів послуг зі страхування життя, підвищення рівня фінансової грамотності населення відповідно до цього Закону;

21) вивчає та аналізує тенденції розвитку ринку ресурсів, залучених від вкладників, вкладників-членів кредитних спілок та споживачів послуг зі страхування життя учасниками Фонду.

3. Фонд здійснює інші функції в межах своїх повноважень, визначених цим Законом, іншими актами законодавства.

Стаття 5. Підзвітність Фонду

1. Фонд підзвітний Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, Національному банку України та національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Підзвітність Фонду означає:

1) делегування та відкликання Кабінетом Міністрів України свого представника в адміністративну раду Фонду;

2) делегування та відкликання Національним банком України своїх представників в адміністративну раду Фонду;

3) делегування та відкликання Верховною Радою України свого представника в адміністративну раду Фонду;

4) делегування та відкликання національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, своїх представників в адміністративну раду Фонду.

Фонд до 1 липня наступного за звітним року подає Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, Національному банку України та національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг річний звіт разом з аудиторським висновком.

Стаття 6. Нормативно-правові акти Фонду

1. У межах своїх функцій та повноважень Фонд здійснює нормативне регулювання системи гарантування вкладів фізичних осіб, системи гарантування внесків членів кредитних

спілок, системи гарантування виплат за договорами страхування життя та виведення з ринку неплатоспроможних банків, кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, страховиків, яким анульовано ліцензію.

2. Фонд приймає нормативно-правові акти з питань, віднесених до його повноважень, які є обов'язковими до виконання банками, кредитними спілками, страховиками, юридичними та фізичними особами.

3. Фонд видає нормативно-правові акти у формі інструкцій, положень, правил.

4. Нормативно-правові акти Фонду підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством.

Стаття 7. Звітність Фонду

1. Щорічно Фонд складає річний звіт, який включає звіт про діяльність Фонду за звітний рік та фінансову звітність.

2. Достовірність фінансової звітності Фонду підтверджується незалежним аудитором, який визначається адміністративною радою Фонду.

3. Фінансова звітність Фонду оприлюднюється в газетах "Урядовий кур'єр" або "Голос України" не пізніше 1 липня наступного за звітним року.

4. Річний звіт оприлюднюється на офіційній сторінці Фонду в мережі Інтернет не пізніше 1 липня наступного за звітним року.

Стаття 8. Склад та порядок формування адміністративної ради Фонду

1. Адміністративна рада Фонду складається з семи осіб - один представник Кабінету Міністрів України, два представники Національного банку України, два представники національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, один представник профільного комітету Верховної Ради України та директор - розпорядник Фонду (за посадою).

2. Адміністративну раду Фонду очолює голова, який щорічно обирається адміністративною радою Фонду з числа її членів. Головою адміністративної ради Фонду не може бути обраний директор - розпорядник Фонду.

3. Членом адміністративної ради Фонду може бути особа, яка є громадянином України, постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше п'яти років, бездоганну ділову репутацію і не має непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів. Член адміністративної ради Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку.

4. Строк повноважень члена адміністративної ради Фонду, крім директора - розпорядника Фонду, становить чотири роки і може бути продовжений, але не більше ніж на один строк.

5. У разі закінчення строку повноважень члена адміністративної ради Фонду відповідний орган чи організація, які його делегували, у місячний строк делегує до складу адміністративної ради Фонду нового представника або приймає рішення про продовження строку повноважень члена адміністративної ради Фонду.

6. Повноваження члена адміністративної ради Фонду можуть бути достроково припинені за поданням органу, який його делегував. Повноваження члена адміністративної ради Фонду також припиняються за ініціативою адміністративної ради Фонду у разі:

1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я;

3) припинення трудових відносин з органом, який його делегував;

4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

5) смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

6) втрати громадянства України;

7) відсутності без поважних причин на трьох і більше засіданнях адміністративної ради Фонду поспіль.

7. Орган, який делегував члена адміністративної ради Фонду, повноваження якого достроково припинено відповідно до частини шостої цієї статті, зобов'язаний делегувати до складу адміністративної ради Фонду нового представника у місячний строк після дострокового припинення повноважень попереднього представника.

8. Повноваження директора - розпорядника Фонду як члена адміністративної ради Фонду припиняються у зв'язку із звільненням його з посади директора - розпорядника Фонду.

9. Члени адміністративної ради Фонду здійснюють свої функції на громадських засадах. Членам адміністративної ради Фонду відшкодовуються витрати, понесені у зв'язку з виконанням ними повноважень відповідно до цього Закону та регламенту адміністративної ради Фонду.

10. Питання організації діяльності адміністративної ради Фонду та порядок діловодства визначаються регламентом, який затверджується на її засіданні.

11. Розміщення та організаційно-матеріальне забезпечення адміністративної ради Фонду здійснюється Фондом за рахунок його кошторисних витрат.

Стаття 9. Повноваження адміністративної ради Фонду та голови адміністративної ради Фонду

1. Адміністративна рада Фонду здійснює такі повноваження:

1) затверджує регламент адміністративної ради Фонду;

2) затверджує кошторис витрат Фонду;

3) затверджує стратегію розвитку Фонду та річний план його діяльності;

4) затверджує засади інвестиційної політики Фонду щодо кожного фонду окремо та щорічний інвестиційний план Фонду щодо кожного фонду окремо;

5) призначає на посаду та звільняє з посади директора - розпорядника Фонду;

6) затверджує персональний склад виконавчої дирекції Фонду за поданням директора - розпорядника Фонду;

7) погоджує рішення виконавчої дирекції про розміщення облігацій або видачу векселів Фонду та напрями їх розміщення;

8) погоджує звіт виконавчої дирекції Фонду про обґрунтування вибору найменш витратного для Фонду способу виведення з ринку банку, що віднесений до категорії неплатоспроможних, кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, або страховика, якому

анульовано ліцензію, та стан виконання плану врегулювання за попередній квартал до кінця першого місяця, що настає за звітним кварталом;

9) погоджує звіт виконавчої дирекції Фонду про стан реалізації активів (майна) банків, щодо яких прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію за попередній квартал до кінця першого місяця, що настає за звітним кварталом;

10) погоджує звіт виконавчої дирекції Фонду про стан реалізації активів (майна) кредитних спілок, щодо яких набуло чинності рішення про анулювання ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та/або залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення за попередній квартал до кінця першого місяця, що настає за звітним кварталом, та страховиків, щодо яких набуло чинності рішення про анулювання ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя за попередній квартал до кінця першого місяця, що настає за звітним кварталом;

11) погоджує рішення виконавчої дирекції про участь Фонду в міжнародних організаціях у сфері гарантування (страхування) депозитів, вкладів членів кредитних спілок та виплат за договорами страхування життя;

12) затверджує рішення виконавчої дирекції Фонду про встановлення спеціального збору до фондів або диференційованих зборів до фондів залежно від ризиків банків, кредитних спілок та страховиків;

13) затверджує рішення виконавчої дирекції Фонду про залучення кредиту або безповоротної фінансової допомоги;

14) щорічно визначає аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;

15) затверджує річний звіт Фонду;

16) приймає рішення про проведення позачергової аудиторської перевірки Фонду і визначає аудитора для її проведення;

17) затверджує положення про службу внутрішнього аудиту Фонду, погоджує призначення та звільнення керівника служби внутрішнього аудиту;

18) затверджує вимоги до розкриття інформації про діяльність Фонду;

19) затверджує порядок та умови оплати праці членів виконавчої дирекції Фонду;

20) затверджує перелік посад працівників Фонду, на які поширюються вимоги частини другої статті 16 цього Закону;

21) затверджує порядок відбору членів виконавчої дирекції Фонду та уповноважених осіб Фонду;

22) приймає рішення про збільшення граничного розміру відшкодування коштів за вкладками та/або за внесками членів кредитних спілок та/або граничної суми гарантованої виплати за договором страхування життя.

2. Голова адміністративної ради Фонду здійснює такі повноваження:

1) організовує засідання адміністративної ради Фонду та головує на них;

2) підписує протоколи засідань адміністративної ради Фонду;

3) розподіляє обов'язки між членами адміністративної ради Фонду;

4) здійснює інші повноваження і функції відповідно до регламенту адміністративної ради Фонду.

Стаття 10. Порядок роботи адміністративної ради Фонду

1. Порядок роботи адміністративної ради Фонду визначається її регламентом.
2. Адміністративна рада Фонду проводить чергові засідання не рідше одного разу на квартал.
3. Адміністративна рада Фонду може проводити позачергові засідання за ініціативою її голови або на вимогу не менше ніж чотирьох її членів чи на вимогу виконавчої дирекції Фонду.
4. Рішення адміністративної ради Фонду приймаються на засіданнях простою більшістю голосів за умови участі в засіданні не менше ніж п'яти її членів. У разі рівного розподілу голосів голос голови адміністративної ради є вирішальним.
5. Рішення адміністративної ради Фонду можуть прийматися шляхом опитування її членів відповідно до регламенту адміністративної ради Фонду.
6. У разі розгляду адміністративною радою Фонду питання призначення, звільнення з посади директора - розпорядника Фонду директор - розпорядник Фонду участі в голосуванні не бере.

Стаття 11. Виконавча дирекція Фонду

1. Виконавча дирекція Фонду здійснює управління поточною діяльністю Фонду.
2. Виконавча дирекція Фонду складається з семи членів. Директор - розпорядник Фонду та його заступники входять до складу виконавчої дирекції Фонду за посадою.
3. Членами виконавчої дирекції Фонду можуть бути громадяни України, які постійно проживають в Україні, мають повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років, бездоганну ділову репутацію, не мають непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів та працюють у Фонді на постійній основі. Член виконавчої дирекції Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку чи будь-якої іншої юридичної особи, з якою Фонд, банк, кредитна спілка або страховик, що виводиться Фондом з ринку, має договірні відносини.
4. Директор - розпорядник Фонду має заступників, які призначаються та звільняються ним за погодженням з адміністративною радою Фонду. Кількість заступників директора - розпорядника Фонду визначається штатним розписом, але не може перевищувати чотири особи.
5. Рішення виконавчої дирекції Фонду приймаються на засіданнях простою більшістю голосів за умови участі в засіданні не менше ніж чотирьох членів виконавчої дирекції. У разі рівного розподілу голосів голос директора - розпорядника Фонду є вирішальним.
6. Порядок організації роботи та проведення засідань виконавчої дирекції Фонду визначається її регламентом.

Стаття 12. Повноваження виконавчої дирекції Фонду

1. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення діяльності Фонду:
 - 1) приймає рішення про виключення банку, кредитної спілки та страховика з числа учасників Фонду;
 - 2) складає проект кошторису витрат Фонду та подає його на затвердження адміністративній раді Фонду;

- 3) подає на затвердження адміністративній раді Фонду річний звіт Фонду;
- 4) скликає позачергові засідання адміністративної ради Фонду;
- 5) щорічно подає на розгляд адміністративної ради Фонду пропозиції щодо визначення аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;
- 6) визначає структуру Фонду, затверджує положення про його структурні підрозділи;
- 7) затверджує штатний розпис Фонду, умови та форми оплати праці працівників Фонду, крім членів виконавчої дирекції Фонду;
- 8) приймає рішення про участь Фонду у міжнародних організаціях у сфері гарантування (страхування) депозитів, внесків членів кредитних спілок та виплат за договорами страхування життя з подальшим погодженням цього рішення адміністративною радою Фонду;
- 9) приймає рішення про матеріально-технічне та кадрове забезпечення діяльності Фонду в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;
- 10) приймає нормативно-правові акти Фонду;
- 11) затверджує регламент виконавчої дирекції Фонду;
- 12) подає на затвердження адміністративній раді Фонду положення про службу внутрішнього аудиту та на погодження пропозиції щодо призначення (звільнення) керівника служби внутрішнього аудиту;
- 13) приймає рішення щодо майна, що перебуває у сфері управління Фонду (у тому числі щодо відчуження, оренди, ліквідації);
- 14) приймає рішення про залучення кредитів від небанківських фінансових установ та іноземного кредитора з подальшим затвердженням цього рішення адміністративною радою Фонду.

2. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження щодо джерел формування коштів фондів:

- 1) приймає рішення про встановлення спеціального збору до фондів або диференційованих зборів до фондів залежно від ризиків банків, кредитних спілок та страховиків;
- 2) приймає рішення про розміщення облігацій, видачу векселів та подає його на затвердження адміністративній раді Фонду. Таке розміщення, видачу може бути здійснено виключно з метою залучення коштів Фондом або у випадках, визначених цим Законом;
- 3) приймає рішення про необхідність залучення кредитів Кабінету Міністрів України, Національного банку України та/або безповоротної фінансової допомоги за рахунок Державного бюджету України;
- 4) подає на затвердження адміністративній раді Фонду інвестиційний план Фонду;
- 5) приймає рішення про інвестування коштів фондів відповідно до інвестиційного плану;
- 6) приймає рішення про нарахування та стягнення пені за несвоєчасне перерахування зборів банком до фонду гарантування вкладів, кредитною спілкою – до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок та страховиком – до фонду гарантування виплат;
- 7) повідомляє національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про несвоєчасне перерахування кредитною спілкою зборів до фонду

гарантування внесків членів кредитних спілок та страховиком зборів до фонду гарантування виплат;

8) приймає рішення про перенесення строку сплати регулярного збору до фондів у випадках, визначених цим Законом.

3. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення відшкодування коштів за вкладами, внесками членів кредитних спілок та проведення виплат за договорами страхування життя:

1) визначає порядок ведення реєстру учасників Фонду;

2) визначає порядок відшкодування Фондом коштів за вкладами відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду;

3) визначає порядок ведення банками бази даних про вкладників та ведення Фондом відповідної узагальненої бази даних;

4) призначає працівників, до повноважень яких належить проведення моніторингу стану дотримання банком вимог порядку формування та ведення баз даних про вкладників, проведення банком банківських операцій, у тому числі збір інформації та копій документів, необхідних для підготовки проекту плану врегулювання, забезпечення проведення оцінки активів банку в порядку, встановленому Фондом (у тому числі заборгованості за кредитами перед банком, наявності та вартості забезпечення виконання зобов'язань за кредитними договорами, заборгованості за цінними паперами, що є у власності банку, вимог банку до клієнта за списаною безнадійною заборгованістю та наявності і вартості забезпечення виконання зобов'язань за такою заборгованістю тощо);

5) приймає рішення про відшкодування коштів за вкладами відповідно до цього Закону та затверджує реєстри відшкодувань вкладникам у порядку та у черговості, що встановлені нормативно-правовими актами Фонду;

6) затверджує порядок визначення банків-агентів та визначає на підставі цього порядку банків-агентів;

7) приймає рішення про оплату Фондом витрат, пов'язаних із процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;

8) встановлює вимоги до змісту договорів банківського вкладу, договорів банківського рахунка з питань, що стосуються функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб;

9) встановлює додаткові вимоги до порядку розкриття банками інформації для вкладників про умови надання банківських послуг із залучення вкладів;

10) визначає порядок проведення Фондом гарантованих виплат за договорами страхування життя відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду;

11) визначає порядок ведення страховиками бази даних про страхувальників, застрахованих осіб та вигодонабувачів за договорами накопичувального страхування життя та ведення Фондом відповідної узагальненої бази даних;

12) призначає працівників, до повноважень яких належить проведення моніторингу стану дотримання страховиком вимог порядку формування та ведення баз даних про страхувальників, застрахованих осіб та вигодонабувачів за договорами накопичувального страхування життя, проведення страховиком страхових виплат та виплат викупних сум, у тому числі збір інформації та копій документів, необхідних для підготовки проекту плану

врегулювання, забезпечення проведення оцінки активів страховика в порядку, встановленому Фондом (у тому числі заборгованості за договорами накопичувального страхування життя перед страховиком, заборгованості за цінними паперами, що є у власності страховика, вимог страховика до страхувальника за списаною безнадійною заборгованістю тощо);

13) приймає рішення про проведення Фондом гарантованих виплат за договорами страхування життя відповідно до цього Закону та затверджує реєстри гарантованих виплат за договорами страхування життя у порядку та у черговості, що встановлені нормативно-правовими актами Фонду;

14) приймає рішення про оплату Фондом витрат, пов'язаних із процедурою виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;

15) встановлює вимоги до змісту договорів накопичувального страхування життя з питань, що стосуються функціонування системи гарантування виплат за договорами страхування життя;

16) встановлює додаткові вимоги до порядку розкриття страховиками інформації для споживачів про умови надання послуг зі страхування життя;

17) визначає порядок відшкодування Фондом коштів за внесками членів кредитних спілок відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду;

18) визначає порядок ведення кредитними спілками бази даних про вкладників-членів кредитних спілок та ведення Фондом відповідної узагальненої бази даних;

19) призначає працівників, до повноважень яких належить проведення моніторингу стану дотримання кредитною спілкою вимог порядку формування та ведення баз даних про вкладників-членів кредитних спілок, проведення кредитною спілкою операцій з фінансовими активами кредитних спілок, у тому числі збір інформації та копій документів, необхідних для підготовки проекту плану врегулювання, забезпечення проведення оцінки активів кредитної спілки в порядку, встановленому Фондом (у тому числі заборгованості за кредитами перед кредитною спілкою, наявності та вартості забезпечення виконання зобов'язань за кредитними договорами, заборгованості за цінними паперами, що є у власності кредитної спілки, вимог кредитної спілки до члена кредитної спілки за списаною безнадійною заборгованістю та наявності і вартості забезпечення виконання зобов'язань за такою заборгованістю тощо);

20) приймає рішення про відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок відповідно до цього Закону та затверджує реєстри відшкодувань вкладникам-членам кредитних спілок у порядку та у черговості, що встановлені нормативно-правовими актами Фонду;

21) приймає рішення про оплату Фондом витрат, пов'язаних із процедурою виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;

22) встановлює вимоги до змісту договорів внеску члена кредитної спілки з питань, що стосуються функціонування системи гарантування внесків членів кредитних спілок;

23) встановлює додаткові вимоги до порядку розкриття кредитними спілками інформації для вкладників-членів кредитних спілок про умови надання кредитними спілками послуги із залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення.

4. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері регуляторної діяльності:

1) затверджує порядок проведення перевірок банків, кредитних спілок та страховиків Фондом та участі працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках, та у заходах державного нагляду (контролю), що здійснюються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг у кредитних спілках та страховиків;

2) приймає рішення про здійснення планових або позапланових перевірок банків, кредитних спілок та страховиків Фондом чи про участь працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках, та у заходах державного нагляду (контролю), що здійснюються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг у кредитних спілках та страховиків;

3) затверджує плани перевірок та результати їх здійснення;

4) затверджує порядок та форми подання банками (кредитними спілками, страховиками) звітності до Фонду;

5) приймає рішення про подання банком (кредитною спілкою, страховиком) інформації, іншої ніж звітність, відповідно до цього Закону.

5. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері виведення з ринку неплатоспроможних банків, кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, та страховиків, яким анульовано ліцензію:

1) визначає умови та порядок здійснення виведення з ринку неплатоспроможних банків, кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, і страховиків, яким анульовано ліцензію, та ліквідації банків, кредитних спілок і страховиків відповідно до цього Закону;

2) утворює колегіальні органи з питань консолідації та продажу активів різних банків, кредитних спілок і страховиків та затверджує положення про них;

3) делегує та відкликає всі або частину своїх повноважень колегіальним органам та/або уповноваженій особі (кільком уповноваженим особам) Фонду в обсягах, визначених цим Законом;

4) визначає додаткові вимоги до уповноваженої особи Фонду, правила контролю за уникненням конфлікту інтересів;

5) затверджує кошторис витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку, кредитної спілки та страховика в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;

6) затверджує кошторис витрат банку, кредитної спілки та страховика, пов'язаних із здійсненням тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку, кредитної спілки або страховика;

7) затверджує план врегулювання та зміни до нього;

8) погоджує умови відчуження всіх або частини активів та всіх або частини зобов'язань із урахуванням черговості згідно із статтею 86 цього Закону приймаючому банку, всіх або частини зобов'язань з урахуванням черговості згідно із статтею 86 цього Закону з виплатою премії приймаючим банком, умови продажу неплатоспроможного банку інвестору або утворення перехідного банку, передачу йому всіх або частини активів та всіх або частини зобов'язань з урахуванням черговості згідно із статтею 86 цього Закону і його продажу інвестору;

9) приймає рішення про створення спеціалізованої установи;

10) погоджує умови відчуження всіх або частини активів та всіх або частини зобов'язань із урахуванням черговості згідно із статтею 89 цього Закону приймаючому страховику, всіх або частини зобов'язань з урахуванням черговості згідно із статтею 89 цього Закону з виплатою премії приймаючим страховиком;

11) погоджує умови відчуження всіх або частини активів та всіх або частини зобов'язань із урахуванням черговості згідно із статтею 90 цього Закону приймаючій кредитній спілці, всіх або частини зобов'язань з урахуванням черговості згідно із статтею 90 цього Закону з виплатою премії приймаючою кредитною спілкою;

12) ухвалює рішення про надання фінансової підтримки приймаючому банку (приймаючій кредитній спілці, приймаючому страховику);

13) затверджує звіт уповноваженої особи Фонду про виконання плану врегулювання і приймає рішення про припинення тимчасової адміністрації банку, кредитної спілки або страховика;

14) звертається до Національного банку України з пропозицією про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

15) звертається до національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, з пропозицією про проведення перевірки діяльності кредитної спілки або страховика;

16) приймає рішення про ліквідацію страховика, якому анульовано ліцензію, у разі виведення з ринку такого страховика у спосіб, передбачений пунктом 1 частини другої статті 57 цього Закону, в порядку, визначеному цим Законом та нормативно-правовим актом Фонду;

17) приймає рішення про ліквідацію кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, у разі виведення з ринку такої кредитної спілки у спосіб, передбачений пунктом 1 частини другої статті 59 цього Закону, в порядку, визначеному цим Законом та нормативно-правовим актом Фонду;

18) визначає порядок складання та затверджує реєстр акцептованих вимог кредиторів;

19) затверджує результати інвентаризації майна банку, кредитної спілки та страховика та формування їх ліквідаційної маси;

20) визначає порядок та способи реалізації майна банку, кредитної спілки та страховика, що ліквідується;

21) затверджує ліквідаційний баланс та звіт уповноваженої особи Фонду про завершення ліквідаційної процедури;

22) за умови недостатності коштів у банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, проведенням заходів та залученням до роботи осіб відповідно до пункту 3 частини шостої статті 50, пунктів 9 і 10 частини першої статті 53 та частини четвертої статті 81 цього Закону, виконавча дирекція Фонду приймає рішення про надання цільової позики на покриття таких витрат банку за рахунок коштів фонду гарантування вкладів;

23) за умови недостатності коштів у страховика для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, проведенням заходів та залученням до роботи осіб відповідно до пункту 3 частини шостої статті 51, пунктів 9 і 10 частини першої статті 57 та частини четвертої статті 81 цього Закону, виконавча дирекція Фонду приймає рішення про надання цільової позики на покриття таких витрат страховика за рахунок коштів фонду гарантування виплат;

24) за умови недостатності коштів у кредитній спілці для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, проведенням заходів та залученням до роботи осіб відповідно до пункту 3 частини шостої статті 52, пунктів 9 і 10 частини першої статті 57 та частини четвертої статті 81 цього Закону, виконавча дирекція Фонду приймає рішення про надання цільової позики на покриття таких витрат кредитної спілки за рахунок коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок;

25) розподіляє кошти, що надходять до Фонду, до фонду гарантування вкладів, фонду гарантування внесків членів кредитних спілок або фонду гарантування виплат.

6. Виконавча дирекція Фонду приймає рішення з інших питань, що впливають із цього Закону, мети діяльності Фонду, які не належать до компетенції адміністративної ради Фонду.

Стаття 13. Призначення на посаду та звільнення з посади директора - розпорядника Фонду

1. Директор - розпорядник Фонду призначається на посаду та звільняється з посади адміністративною радою Фонду більшістю від її складу.

2. Директором - розпорядником Фонду може бути громадянин України, який постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років, бездоганну ділову репутацію та не має непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів. Директор - розпорядник Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку, кредитної спілки та страховика.

3. Директор - розпорядник Фонду призначається на посаду строком на п'ять років з можливістю повторного призначення не більше ніж на один строк.

4. Директор - розпорядник Фонду може бути достроково звільнений з посади адміністративною радою Фонду в разі:

- 1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;
- 2) неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я, що підтверджується відповідним медичним висновком;
- 3) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- 4) смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;
- 5) виявлення обставин, що свідчать про невідповідність директора - розпорядника Фонду вимогам, визначеним частиною другою цієї статті.

Стаття 14. Повноваження директора - розпорядника Фонду

1. Директор - розпорядник Фонду здійснює такі повноваження:

- 1) керує поточною діяльністю Фонду;
- 2) діє від імені Фонду і представляє його інтереси без довіреності у відносинах з державними органами, Національним банком України, національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, банками, кредитними спілками, страховиками, міжнародними організаціями, іншими юридичними та фізичними особами;
- 3) головує на засіданнях та керує діяльністю виконавчої дирекції Фонду;
- 4) підписує протоколи засідань, рішення виконавчої дирекції Фонду, а також договори, що укладаються Фондом;

5) розподіляє обов'язки між заступниками директора - розпорядника Фонду;

6) видає розпорядчі акти (накази, розпорядження, доручення), обов'язкові до виконання усіма працівниками Фонду;

7) призначає на посади та звільняє з посад працівників Фонду відповідно до законодавства України про працю.

2. Директор - розпорядник Фонду має право делегувати виконання окремих своїх повноважень іншим працівникам Фонду в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

3. Директор - розпорядник Фонду несе персональну відповідальність за діяльність Фонду та виконання покладених на нього завдань.

Стаття 15. Внутрішній аудит

1. У Фонді створюється служба внутрішнього аудиту, що діє на підставі положення, затвердженого адміністративною радою Фонду за поданням виконавчої дирекції Фонду. Служба внутрішнього аудиту у своїй діяльності підзвітна адміністративній раді Фонду. Керівник служби внутрішнього аудиту призначається та звільняється з посади за погодженням з адміністративною радою Фонду.

2. Служба внутрішнього аудиту виконує такі функції:

1) здійснює періодичні перевірки діяльності Фонду на предмет дотримання вимог законодавства, нормативно-правових актів Фонду та рішень органів управління Фонду;

2) перевіряє результати фінансової та інвестиційної діяльності Фонду;

3) здійснює інші функції відповідно до положення про службу внутрішнього аудиту.

3. Служба внутрішнього аудиту регулярно (на перше число кожного кварталу) надає звіти адміністративній раді Фонду з висновками та пропозиціями щодо питань, віднесених до її повноважень. Звіти служби внутрішнього аудиту підлягають затвердженню адміністративною радою Фонду. Висновки та пропозиції служби внутрішнього аудиту є обов'язковими для врахування у діяльності Фонду.

Стаття 16. Працівники Фонду

1. Для цілей цього Закону працівниками Фонду вважаються особи, які займають посади, передбачені штатним розписом.

2. Працівникам Фонду за переліком посад, що затверджується адміністративною радою Фонду, забороняється:

1) бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку (крім перехідного банку), кредитної спілки та страховика;

2) перебувати у трудових відносинах з банками, кредитними спілками та страховиками;

3) займатися підприємницькою діяльністю, виконувати роботу за сумісництвом, крім викладацької, наукової та іншої творчої діяльності.

3. Працівники Фонду під час виконання покладених на Фонд функцій перебувають під захистом закону:

1) працівники Фонду не несуть відповідальність за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Позови, подані проти працівників Фонду, вважаються позовами, поданими проти Фонду;

2) образа працівника Фонду, опір його законним діям та/або вимогам, інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на працівника Фонду функцій, погроза вбивством, насильством та/або знищенням чи пошкодженням його майна, а також погроза щодо його близьких родичів у зв'язку з виконанням цією особою посадових обов'язків тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

Майнова відповідальність Фонду, у тому числі за шкоду, заподіяну внаслідок професійної помилки його працівників, може бути застрахована Фондом.

Життя та здоров'я членів виконавчої дирекції Фонду та уповноважених осіб Фонду страхуються Фондом відповідно до законодавства, актів Фонду та договорів страхування.

Шкода, заподіяна внаслідок рішень, дій та/або бездіяльності Фонду (його працівників), у тому числі шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки членів виконавчої дирекції Фонду та/або уповноважених осіб Фонду, відшкодовується Фондом згідно із законодавством та страховими компаніями відповідно до умов договорів страхування (у разі їх укладення).

4. Працівникам Фонду забороняється розголошувати інформацію з обмеженим доступом (у тому числі інформацію, що становить банківську таємницю), яка стала їм відомою у зв'язку з виконанням ними своїх посадових (службових) обов'язків, у тому числі після припинення трудових відносин з Фондом, крім випадків, установлених законом.

5. Положення пунктів 1 і 2 частини третьої та частини четвертої цієї статті поширюються на консультантів та/або аудиторів, інших осіб, залучених Фондом та/або уповноваженою особою Фонду відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду до виконання функцій Фонду.

Розділ III УЧАСТЬ У ФОНДІ

Стаття 17. Учасники Фонду

1. Учасниками Фонду є банки, кредитні спілки та страховики. Участь банків, кредитних спілок та страховиків у Фонді є обов'язковою. Особливості участі перехідного банку у Фонді визначаються цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.

2. Банк набуває статусу учасника Фонду в день отримання ним банківської ліцензії.

Страховик набуває статусу учасника Фонду в день отримання ним ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя.

Кредитна спілка набуває статусу учасника Фонду в день отримання нею ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення. Об'єднана кредитна спілка не може бути учасником Фонду.

3. Банк зобов'язаний сплачувати до фонду гарантування вкладів збори, визначені цим Законом, дотримуватися інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

Страховик зобов'язаний сплачувати до фонду гарантування виплат збори, визначені цим Законом, дотримуватися інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

Кредитна спілка зобов'язана сплачувати до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок збори, визначені цим Законом, дотримуватися інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

4. Фонд має право безоплатно одержувати від банку, кредитної спілки та страховика інформацію про їх діяльність, пояснення з окремих питань, будь-які документи, необхідні для

здійснення перевірки та виконання Фондом інших функцій, передбачених цим Законом. Банк, кредитна спілка та страховик зобов'язані надавати Фонду на його вимогу або відповідно до вимог законодавства документи та іншу інформацію, необхідні для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом. Банки надають інформацію, що містить банківську таємницю, у порядку, встановленому Законом України "Про банки і банківську діяльність".

5. Фонд виключає банк з числа учасників Фонду в разі прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Фонд виключає страховика та кредитну спілку з числа учасників Фонду в день припинення тимчасової адміністрації щодо них.

6. Фонд веде реєстр учасників Фонду в порядку, передбаченому нормативно-правовими актами Фонду.

7. Банк - учасник Фонду зобов'язаний вести базу даних про вкладників у порядку, визначеному Фондом, із забезпеченням можливості щоденного формування інформації про вкладників з урахуванням відомостей, відображених у базі даних, щодо відсотків за вкладками фізичних осіб (зменшених на суму податку).

Страховик - учасник Фонду зобов'язаний вести базу даних про страхувальників, застрахованих осіб та вигодонабувачів за договорами накопичувального страхування життя у порядку, визначеному Фондом, із забезпеченням можливості щоденного формування інформації про страхувальників, застрахованих осіб та вигодонабувачів за договорами накопичувального страхування життя з урахуванням відомостей, відображених у такій базі даних, щодо страхових сум, розміру страхових виплат та викупних сум (зменшених на суму податку).

Кредитна спілка - учасник Фонду зобов'язана вести базу даних про вкладників-членів кредитних спілок у порядку, визначеному Фондом, із забезпеченням можливості щоденного формування інформації про вкладників-членів кредитних спілок з урахуванням відомостей, відображених у базі даних, щодо відсотків за внесками членів кредитних спілок (зменшених на суму податку).

Стаття 18. Інформація для вкладників, вкладників-членів кредитних спілок та споживачів послуг зі страхування життя

1. Банк зобов'язаний:

1) розміщувати у всіх приміщеннях банку, де вкладникам надаються банківські послуги, інформацію про систему обов'язкового гарантування вкладів фізичних осіб та про участь банку у Фонді;

2) виконувати інші заходи щодо інформування вкладників, передбачені цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.

2. Страховик зобов'язаний:

1) розміщувати у всіх приміщеннях страховика, де споживачам надаються послуги зі страхування життя, інформацію про систему гарантування виплат за договорами страхування життя та про участь страховика у Фонді;

2) зазначати у договорах страхування життя, які не належать до договорів накопичувального страхування життя, інформацію про те, що на такий договір страхування життя не поширюється дія системи гарантування виплат за договорами страхування життя;

3) виконувати інші заходи щодо інформування споживачів, передбачені цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.

3. Кредитна спілка зобов'язана:

1) розміщувати у всіх приміщеннях кредитної спілки, де членам кредитної спілки надаються фінансові послуги, інформацію про систему гарантування внесків членів кредитних спілок та про участь кредитної спілки у Фонді, а також інформацію про те, що на пайові внески не поширюється дія системи гарантування внесків членів кредитних спілок;

2) виконувати інші заходи щодо інформування вкладників, передбачені цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.

4. Банк - учасник Фонду в разі посилання у своїй рекламі на участь у Фонді зобов'язаний вказувати інформацію про граничний розмір відшкодування коштів за вкладками, номер та дату видачі свідоцтва учасника Фонду.

Страховик - учасник Фонду в разі посилання у своїй рекламі на участь у Фонді зобов'язаний вказувати інформацію про граничну суму гарантованих виплат за договорами страхування життя, номер та дату видачі свідоцтва учасника Фонду.

Кредитна спілка - учасник Фонду в разі посилання у своїй рекламі на участь у Фонді зобов'язана вказувати інформацію про граничний розмір відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок, номер та дату видачі свідоцтва учасника Фонду.

5. Фонд інформує громадськість про свою діяльність шляхом опублікування інформації на офіційному сайті Фонду, а також шляхом проведення прес-конференцій, виступів на радіо і телебаченні та в інший спосіб.

Із періодичністю, встановленою виконавчою дирекцією Фонду, Фонд проводить оцінювання рівня поінформованості громадськості.

6. Фонд зобов'язаний один раз на рік, станом на 1 січня, розміщувати на своєму офіційному веб-сайті перелік учасників Фонду не пізніше одного місяця після настання відповідного строку. Фонд зобов'язаний додатково розміщувати на своєму офіційному веб-сайті інформацію про зміни в переліку учасників Фонду не пізніше 14 днів після внесення відповідних змін до реєстру учасників Фонду, а також перелік учасників Фонду.

7. Фонд зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дати, що передбачена законодавством для оформлення документа та/або надання інформації, розміщувати на своєму офіційному веб-сайті та на веб-сайті неплатоспроможного банку таку інформацію щодо неплатоспроможного банку та банку, що знаходиться в стадії ліквідації:

1) річну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства;

2) квартальну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства;

3) результати оцінки активів банку з розподілом за видами активів і зазначенням незалежного суб'єкта оціночної діяльності, способу оцінки та дати, на яку здійснена оцінка;

4) результати інвентаризації майна банку та формування ліквідаційної маси;

5) рішення Фонду щодо затвердження способу, порядку, складу та умов відчуження майна банку, затверджених виконавчою дирекцією Фонду, а також всі інші рішення Фонду стосовно неплатоспроможного банку;

6) кошторис витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку;

7) про укладені договори між Фондом і третіми особами стосовно утримання і збереження активів банку, оцінки та реалізації майна банку, проведення аудиту, охорони майна та приміщень банку.

8. Фонд зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дати, що передбачена законодавством для оформлення документа та/або надання інформації, розміщувати на своєму офіційному веб-сайті та на веб-сайті страховика, якому анульовано ліцензію, таку інформацію щодо страховика, якому анульовано ліцензію, та страховика, що знаходиться в стадії ліквідації:

- 1) річну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства;
- 2) квартальну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства;
- 3) результати оцінки активів страховика з розподілом за видами активів і зазначенням незалежного суб'єкта оціночної діяльності, способу оцінки та дати, на яку здійснена оцінка;
- 4) результати інвентаризації майна страховика та формування ліквідаційної маси;
- 5) рішення Фонду щодо затвердження способу, порядку, складу та умов відчуження майна страховика, затверджених виконавчою дирекцією Фонду, а також всі інші рішення Фонду стосовно страховика, якому анульовано ліцензію;
- 6) кошторис витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації страховика;
- 7) про укладені договори між Фондом і третіми особами стосовно утримання і збереження активів страховика, оцінки та реалізації майна страховика, проведення аудиту, охорони майна та приміщень страховика.

9. Фонд зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дати, що передбачена законодавством для оформлення документа та/або надання інформації, розміщувати на своєму офіційному веб-сайті та на веб-сайті кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, таку інформацію щодо кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, та кредитної спілки, що знаходиться в стадії ліквідації:

- 1) річну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства;
- 2) квартальну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства;
- 3) результати оцінки активів банку з розподілом за видами активів і зазначенням незалежного суб'єкта оціночної діяльності, способу оцінки та дати, на яку здійснена оцінка;
- 4) результати інвентаризації майна кредитної спілки та формування ліквідаційної маси;
- 5) рішення Фонду щодо затвердження способу, порядку, складу та умов відчуження майна кредитної спілки, затверджених виконавчою дирекцією Фонду, а також всі інші рішення Фонду стосовно кредитної спілки, якій анульовано ліцензію;
- 6) кошторис витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації кредитної спілки;
- 7) про укладені договори між Фондом і третіми особами стосовно утримання і збереження активів банку кредитної спілки, оцінки та реалізації майна кредитної спілки, проведення аудиту, охорони майна та приміщень кредитної спілки.

Розділ IV

ПОРЯДОК ФОРМУВАННЯ КОШТІВ ФОНДІВ

Стаття 19. Джерела формування коштів фонду гарантування вкладів

1. Джерелами формування коштів фонду гарантування вкладів є:

- 1) початкові збори з банків - учасників Фонду;

- 2) регулярні збори з банків - учасників Фонду;
- 3) спеціальний збір банків - учасників до фонду гарантування вкладів;
- 4) доходи, одержані від інвестування коштів фонду гарантування вкладів в державні цінні папери України;
- 5) кошти, залучені Фондом шляхом розміщення облігацій та/або видачі векселів Фонду;
- 6) доходи, одержані у вигляді процентів, нарахованих Національним банком України за залишками коштів на рахунках Фонду, відкритих в Національному банку України;
- 7) кредити, залучені від Національного банку України;
- 8) неустойка (штрафи, пеня), що стягується з банків відповідно до цього Закону;
- 9) кошти, що були внесені Національним банком України в розмірі 20 мільйонів гривень на день створення Фонду;
- 10) кошти з Державного бюджету України (у тому числі облігації внутрішньої державної позики);
- 11) доходи від цільової позики, наданої банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, передбаченої пунктом 2 частини шостої статті 36, пунктами 7 і 8 частини другої статті 37 та частиною четвертою статті 47 цього Закону;
- 12) благодійні внески, гранти, технічна допомога у грошовій або не грошовій формі, у тому числі від іноземних осіб;
- 13) кредити, залучені від небанківських фінансових установ та іноземних кредиторів;
- 14) кошти, отримані від виконання заходів, передбачених планом врегулювання, зокрема від продажу неплатоспроможного банку або перехідного банку, ліквідації банку;
- 15) доходи, отримані від надання позики на умовах субординованого боргу приймаючому банку;
- 16) гарантійні внески, перераховані учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом;
- 17) кошти, одержані від управління майном Фонду (у тому числі від відчуження, оренди тощо).

2. Кошти фонду гарантування вкладів можуть формуватися з інших джерел, не заборонених законодавством України.

3. Мінімальний обсяг коштів фонду гарантування вкладів, крім державних цінних паперів, які передбачається використати як засіб виконання зобов'язань за кредитом, не може бути нижчим за 2,5 відсотка від суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів з банків - учасників Фонду, які мають надійти протягом поточного кварталу. За умов досягнення мінімальної межі або ризику суттєвого зменшення обсягу коштів фонду гарантування вкладів Фонд має право вжити заходів для поповнення коштів фонду гарантування вкладів за рахунок джерел, визначених частиною першою цієї статті.

Стаття 20. Джерела формування коштів фонду гарантування виплат

1. Джерелами формування коштів фонду гарантування виплат є:

- 1) початкові збори зі страховиків - учасників Фонду;

- 2) регулярні збори зі страховиків - учасників Фонду;
- 3) спеціальний збір страховиків - учасників до фонду гарантування виплат;
- 4) доходи, одержані від інвестування коштів фонду гарантування виплат в державні цінні папери України;
- 5) кошти, залучені Фондом шляхом розміщення облігацій та/або видачі векселів Фонду;
- 6) доходи, одержані у вигляді процентів, нарахованих Національним банком України за залишками коштів на рахунках Фонду, відкритих в Національному банку України;
- 7) кредити, залучені від Національного банку України;
- 8) неустойка (штрафи, пеня), що стягується зі страховиків відповідно до цього Закону;
- 9) кошти з Державного бюджету України (у тому числі облігації внутрішньої державної позики);
- 10) доходи від цільової позики, наданої страховику для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, передбаченої пунктом 3 частини шостої статті 51, пунктами 9 і 10 частини першої статті 53 та частиною четвертою статті 81 цього Закону;
- 11) благодійні внески, гранти, технічна допомога у грошовій або не грошовій формі, у тому числі від іноземних осіб;
- 12) кредити, залучені від небанківських фінансових установ та іноземних кредиторів;
- 13) кошти, отримані від виконання заходів, передбачених планом врегулювання, зокрема від ліквідації страховика;
- 14) гарантійні внески, перераховані учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом;
- 15) кошти, одержані від управління майном Фонду (у тому числі від відчуження, оренди тощо).

2. Кошти фонду гарантування виплат можуть формуватися з інших джерел, не заборонених законодавством України.

3. Мінімальний обсяг коштів фонду гарантування виплат, крім державних цінних паперів, які передбачається використати як засіб виконання зобов'язань за кредитом, не може бути нижчим за 0,5 відсотка від суми гарантованих виплат за договорами страхування життя у межах граничної суми гарантованої виплати за договором страхування життя з урахуванням суми зборів зі страховиків - учасників Фонду, які мають надійти протягом поточного кварталу. За умов досягнення мінімальної межі або ризику суттєвого зменшення обсягу коштів фонду гарантування виплат Фонд має право вжити заходів для поповнення коштів фонду гарантування виплат за рахунок джерел, визначених частиною першою цієї статті.

Стаття 21. Джерела формування коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок

1. Джерелами формування коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок є:

- 1) початкові збори з кредитних спілок - учасників Фонду;
- 2) регулярні збори з кредитних спілок - учасників Фонду;
- 3) спеціальний збір кредитних спілок - учасників до фонду гарантування вкладів;

- 4) доходи, одержані від інвестування коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок в державні цінні папери України;
- 5) кошти, залучені Фондом шляхом розміщення облігацій та/або видачі векселів Фонду;
- 6) доходи, одержані у вигляді процентів, нарахованих Національним банком України за залишками коштів на рахунках Фонду, відкритих в Національному банку України;
- 7) кредити, залучені від Національного банку України;
- 8) неустойка (штрафи, пеня), що стягується з кредитних спілок відповідно до цього Закону;
- 9) кошти з Державного бюджету України (у тому числі облігації внутрішньої державної позики);
- 10) доходи від цільової позики, наданої кредитній спілці для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, передбаченої пунктом 3 частини шостої статті 52, пунктами 9 і 10 частини першої статті 53 та частиною четвертою статті 81 цього Закону;
- 11) благодійні внески, гранти, технічна допомога у грошовій або не грошовій формі, у тому числі від іноземних осіб;
- 12) кредити, залучені від небанківських фінансових установ та іноземних кредиторів;
- 13) кошти, отримані від виконання заходів, передбачених планом врегулювання, зокрема від ліквідації кредитної спілки;
- 14) гарантійні внески, перераховані учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом;
- 15) кошти, одержані від управління майном Фонду (у тому числі від відчуження, оренди тощо).

2. Кошти фонду гарантування внесків членів кредитних спілок можуть формуватися з інших джерел, не заборонених законодавством України.

3. Мінімальний обсяг коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок, крім державних цінних паперів, які передбачається використати як засіб виконання зобов'язань за кредитом, не може бути нижчим за 2,5 відсотка від суми гарантованих Фондом коштів вкладників-членів кредитних спілок у межах суми відшкодування за внесками членів кредитних спілок з урахуванням суми зборів з кредитних спілок - учасників Фонду, які мають надійти протягом поточного кварталу. За умов досягнення мінімальної межі або ризику суттєвого зменшення обсягу коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок Фонд має право вжити заходів для поповнення коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок за рахунок джерел, визначених частиною першою цієї статті.

Стаття 22. Розпорядження коштами фондів

1. Фонд є єдиним розпорядником коштів фондів, акумульованих у процесі його діяльності.

2. Кошти фонду гарантування вкладів не включаються до Державного бюджету України, не підлягають вилученню і можуть використовуватися Фондом виключно для:

- 1) виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам коштів за вкладами відповідно до цього Закону;
- 2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, зокрема, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з

ринку, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі витрат Фонду, передбачених частиною восьмою статті 55 цього Закону;

3) погашення облігацій і виплата доходів за ними (сплата векселів), враховуючи витрати, пов'язані з їх розміщенням (видачею);

4) покриття витрат, пов'язаних із залученими Фондом кредитами;

5) забезпечення поточної діяльності Фонду, утримання його апарату, розвитку його матеріально-технічної бази в межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду;

6) надання фінансової підтримки приймаючому або перехідному банку;

7) надання цільової позики банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності банку, передбачених пунктом 3 частини шостої статті 50, пунктами 9 і 10 частини першої статті 53 та частиною четвертою статті 81 цього Закону;

8) формування статутного капіталу перехідного банку, спеціалізованої установи;

9) повернення гарантійних внесків, перерахованих учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом.

3. Фонд має право інвестувати кошти в державні цінні папери України.

4. Фонд здійснює інвестиційну діяльність на засадах затвердженого адміністративною радою Фонду інвестиційного плану виходячи із потреб забезпечення виконання функцій Фонду.

5. На майно, у тому числі кошти, фондів не може бути накладений арешт, а також застосовані способи забезпечення позову.

6. Кошти фонду гарантування виплат не включаються до Державного бюджету України, не підлягають вилученню і можуть використовуватися Фондом виключно для:

1) проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя відповідно до цього Закону;

2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, зокрема, пов'язаних з процедурою виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі витрат Фонду, передбачених частиною восьмою статті 57 цього Закону;

3) погашення облігацій і виплата доходів за ними (сплата векселів), враховуючи витрати, пов'язані з їх розміщенням (видачею);

4) покриття витрат, пов'язаних із залученими Фондом кредитами;

5) надання фінансової підтримки приймаючому страховику;

6) надання цільової позики страховику для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності страховика, передбачених пунктом 3 частини шостої статті 51, пунктами 9 і 10 частини першої статті 53 та частиною четвертою статті 81 цього Закону;

7) повернення гарантійних внесків, перерахованих учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом.

7. Кошти фонду гарантування внесків членів кредитних спілок не включаються до Державного бюджету України, не підлягають вилученню і можуть використовуватися Фондом виключно для:

- 1) виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам-членам кредитних спілок коштів за внесками членів кредитних спілок відповідно до цього Закону;
- 2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, зокрема, пов'язаних з процедурою виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі витрат Фонду, передбачених частиною восьмою статті 39⁴ цього Закону;
- 3) погашення облігацій і виплата доходів за ними (сплата векселів), враховуючи витрати, пов'язані з їх розміщенням (видачею);
- 4) покриття витрат, пов'язаних із залученими Фондом кредитами;
- 5) надання фінансової підтримки приймаючій кредитній спілці;
- 6) надання цільової позики кредитній спілці для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності кредитної спілки, передбачених пунктом 3 частини шостої статті 52, пунктами 9 і 10 частини першої статті 53 та частиною четвертою статті 81 цього Закону;
- 7) повернення гарантійних внесків, перерахованих учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом.

Стаття 23. Початкові збори до фондів

1. Банк - учасник Фонду протягом 30 календарних днів з дати видачі банківської ліцензії зобов'язаний сплатити до фонду гарантування вкладів початковий збір у розмірі 1 відсотка свого статутного капіталу, крім випадків, передбачених цим Законом.

Страховик - учасник Фонду протягом 30 календарних днів з дати видачі ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя зобов'язаний сплатити до фонду гарантування виплат початковий збір у розмірі 1 відсотка свого статутного капіталу, крім випадків, передбачених цим Законом.

Кредитна спілка - учасник Фонду протягом 30 календарних днів з дати видачі ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення зобов'язаний сплатити до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок початковий збір у розмірі 50 мінімальних заробітних плат, що діяли на дату видачі такої ліцензії кредитній спілці, крім випадків, передбачених цим Законом.

2. Банк - учасник Фонду, створений у результаті реорганізації, звільняється від сплати початкового збору в разі сплати початкового збору до фонду гарантування вкладів банками, які реорганізувалися, та набуває усіх прав і обов'язків щодо участі у Фонді.

Страховик - учасник Фонду, створений у результаті реорганізації, звільняється від сплати початкового збору в разі сплати початкового збору до фонду гарантування виплат страховиками, які реорганізувалися, та набуває усіх прав і обов'язків щодо участі у Фонді.

Кредитна спілка - учасник Фонду, створена у результаті реорганізації, звільняється від сплати початкового збору в разі сплати початкового збору до фонду гарантування виплат кредитними спілками, які реорганізувалися, та набуває усіх прав і обов'язків щодо участі у Фонді.

3. перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску до фонду гарантування вкладів.

Стаття 24. Регулярні збори до фондів

1. Банк - учасник Фонду зобов'язаний станом на останній робочий день кожного кварталу здійснювати нарахування регулярного збору до фонду гарантування вкладів. Розмір базової річної ставки збору становить 0,5 відсотка бази нарахування в національній валюті та 0,8 відсотка бази нарахування в іноземній валюті.

У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку такий банк зобов'язаний у день прийняття зазначеного рішення нарахувати регулярний збір до фонду гарантування вкладів за період з дня, наступного за днем закінчення останнього розрахункового періоду до дня, що передує дню запровадження процедури ліквідації, та сплатити його до фонду гарантування вкладів протягом 15 днів.

Базою нарахування є середньоарифметична за розрахунковий період сума щоденних балансових залишків на рахунках з обліку вкладів та відсотків за ними.

Фонд має право встановлювати своїм нормативно-правовим актом порядок розрахунку розміру регулярних зборів до фонду гарантування вкладів у формі диференційованих зборів. Розрахунок розміру диференційованого збору проводиться шляхом зважування базової річної ставки збору за ступенем ризику. Розмір диференційованого збору має бути не менше розміру базової річної ставки.

Методика оцінки ступеню ризиків банку для розрахунку диференційованих зборів встановлюється нормативно-правовим актом Фонду, що підлягає погодженню з Національним банком України.

Страховик - учасник Фонду зобов'язаний станом на останній робочий день кожного кварталу здійснювати нарахування регулярного збору до фонду гарантування виплат. Розмір базової річної ставки збору становить 1 відсоток бази нарахування в національній валюті та 1,2 відсотка бази нарахування в іноземній валюті.

У разі прийняття Фондом рішення про ліквідацію страховика такий страховик зобов'язаний у день набрання чинності зазначеним рішенням нарахувати регулярний збір до фонду гарантування виплат за період з дня, наступного за днем закінчення останнього розрахункового періоду до дня, що передує дню набрання чинності рішенням про ліквідацію страховика, та сплатити його до фонду гарантування виплат протягом 15 днів.

Базою нарахування є сума страхових платежів, отриманих страховиком за договорами накопичувального страхування життя протягом розрахункового періоду.

Фонд має право встановлювати своїм нормативно-правовим актом порядок розрахунку розміру регулярних зборів до фонду гарантування виплат у формі диференційованих зборів. Розрахунок розміру диференційованого збору проводиться шляхом зважування базової річної ставки збору за ступенем ризику. Розмір диференційованого збору має бути не менше розміру базової річної ставки.

Методика оцінки ступеню ризиків страховика для розрахунку диференційованих зборів встановлюється нормативно-правовим актом Фонду, що підлягає погодженню з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Кредитна спілка - учасник Фонду зобов'язана станом на останній робочий день кожного кварталу здійснювати нарахування регулярного збору до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок. Розмір базової річної ставки збору становить 0,27 відсотка бази нарахування.

У разі прийняття Фондом рішення про ліквідацію кредитної спілки така кредитна спілка зобов'язана у день набрання чинності зазначеним рішенням нарахувати регулярний збір до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок за період з дня, наступного за днем

закінчення останнього розрахункового періоду до дня, що передує дню набрання чинності рішенням про ліквідацію кредитної спілки, та сплатити його до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок протягом 15 днів.

Базою нарахування є середньоарифметична за розрахунковий період сума щоденних балансових залишків внесків членів кредитних спілок та відсотків за ними.

Фонд має право встановлювати своїм нормативно-правовим актом порядок розрахунку розміру регулярних зборів до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок у формі диференційованих зборів. Розрахунок розміру диференційованого збору проводиться шляхом зважування базової річної ставки збору за ступенем ризику. Розмір диференційованого збору має бути не менше розміру базової річної ставки.

Методика оцінки ступеню ризиків кредитної спілки для розрахунку диференційованих зборів встановлюється нормативно-правовим актом Фонду, що підлягає погодженню з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

2. Банк - учасник Фонду визначає залишки за вкладами в іноземній валюті, національній валюті України за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день такого визначення.

Страховик - учасник Фонду визначає страхові платежі, отримані страховиком за договорами накопичувального страхування життя в іноземній валюті, національній валюті України за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день такого визначення.

3. Учасники Фонду зобов'язані здійснювати сплату регулярного збору до відповідних фондів щоквартально до 15 числа місяця, наступного за кварталом, за який здійснюється сплата.

У разі прийняття Національним банком України рішення про перенесення строків подання звітності банками до Національного банку України виконавча дирекція Фонду має право прийняти рішення про перенесення строку сплати регулярного збору банками – учасниками Фонду до фонду гарантування вкладів.

У разі прийняття національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, рішення про перенесення строків подання звітності страховиками до національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, виконавча дирекція Фонду має право прийняти рішення про перенесення строку сплати регулярного збору страховиками – учасниками Фонду до фонду гарантування виплат.

У разі прийняття національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, рішення про перенесення строків подання звітності кредитними спілками до національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, виконавча дирекція Фонду має право прийняти рішення про перенесення строку сплати регулярного збору кредитними спілками – учасниками Фонду до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок.

4. Перехідний банк, утворений відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої статті 66 цього Закону, звільняється від сплати регулярного збору до фонду гарантування вкладів.

У разі втрати банком, утвореним відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої статті 66 цього Закону, статусу перехідного такий банк зобов'язаний сплачувати регулярний збір на загальних підставах, починаючи з дня втрати ним статусу перехідного банку.

Стаття 25. Спеціальний збір до фондів

1. Фонд має право прийняти рішення про встановлення спеціального збору до фонду гарантування вкладів у разі настання умов, визначених частиною третьою статті 19 цього Закону, або з метою погашення кредитів, залучених з метою виплат відшкодувань за вкладками.

Фонд має право прийняти рішення про встановлення спеціального збору до фонду гарантування виплат у разі настання умов, визначених частиною третьою статті 19¹ цього Закону, або з метою погашення кредитів, залучених з метою проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя.

Фонд має право прийняти рішення про встановлення спеціального збору до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок у разі настання умов, визначених частиною третьою статті 21 цього Закону, або з метою погашення кредитів, залучених з метою проведення виплат відшкодувань за внесками членів кредитних спілок.

2. Учасники Фонду зобов'язані здійснити сплату спеціального збору до відповідних фондів у строки та згідно з умовами, встановленими нормативно-правовими актами Фонду.

3. Загальний розмір спеціального збору, сплаченого учасниками Фонду протягом року, не має перевищувати розміру регулярного збору з учасника Фонду, сплаченого учасником Фонду за попередній рік.

4. Банк - учасник Фонду, визнаний на дату запровадження спеціального збору неплатоспроможним банком, та перехідний банк звільняються від сплати спеціального збору до фонду гарантування вкладів.

Страховик - учасник Фонду, щодо якого на дату запровадження спеціального збору набрало чинності рішення про анулювання ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя, звільняється від сплати спеціального збору до фонду гарантування виплат.

Кредитна спілка - учасник Фонду, щодо якої на дату запровадження спеціального збору набрало чинності рішення про анулювання ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та/або залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення, звільняється від сплати спеціального збору до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок.

Стаття 26. Пеня за несплату та несвоєчасну сплату зборів до фондів, штрафи за адміністративні порушення

1. Учасник Фонду (крім банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, та страховика, якому анульовано ліцензію) за несвоєчасну або неповну сплату зборів до відповідного фонду сплачує пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України від розміру неперерахованої суми за кожний день прострочення (включаючи день сплати).

2. Фонд має право звернутися до:

1) Національного банку України з вимогою про безспірне списання своєчасно не сплачених сум зборів до фонду гарантування вкладів та нарахованої пені у випадку несплати учасником відповідних сум протягом одного місяця з дня сплати, встановленого цим Законом;

2) суду з позовом про стягнення з учасника Фонду своєчасно не сплачених сум зборів до фонду гарантування вкладів, фонду гарантування внесків членів кредитних спілок або фонду гарантування виплат та нарахованої пені.

3. Фонд накладає адміністративні штрафи на керівників учасників Фонду відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Протоколи про вчинення правопорушення складаються працівниками Фонду. Проведення у справах про адміністративні правопорушення, передбачені цією статтею, здійснюються відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Стаття 27. Кредитування Фонду та внесення державою коштів на безповоротній основі

1. Фонд у разі виникнення тимчасового дефіциту ліквідності фонду гарантування вкладів та/або фонду гарантування внесків членів кредитних спілок та/або фонду гарантування виплат звертається до Національного банку України за отриманням кредиту та/або викупом державних цінних паперів. Національний банк України приймає рішення про надання або ненадання кредиту Фонду, у тому числі шляхом відкриття кредитної лінії, на умовах, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України, не пізніше п'яти робочих днів з дати отримання звернення Фонду.

2. Фонд щомісяця проводить оцінку настання ризику істотного зменшення обсягу коштів фондів відповідно до методики, визначеної Кабінетом Міністрів України, за якою визначається обсяг ризику недостатності коштів фонду гарантування вкладів та/або фонду гарантування внесків членів кредитних спілок та/або фонду гарантування виплат.

Під настанням ризику недостатності коштів фондів розуміється прогноз настання протягом року хоча б однієї з таких обставин:

1) з початку року обсяг коштів фонду гарантування вкладів, що можуть бути використані Фондом на цілі, передбачені пунктами 1 і 6 частини другої статті 22 цього Закону, зменшиться більше ніж на 70 відсотків;

2) обсяг коштів фонду гарантування вкладів в майбутньому (прогнозованому) періоді становитиме менше 2,5 відсотка суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів, що мають надійти від банків - учасників Фонду протягом поточного кварталу;

3) з початку року обсяг коштів фонду гарантування виплат, що можуть бути використані Фондом на цілі, передбачені пунктом 1 частини шостої статті 22 цього Закону, зменшиться більше ніж на 70 відсотків;

4) обсяг коштів фонду гарантування виплат в майбутньому (прогнозованому) періоді становитиме менше 0,5 відсотка суми від суми гарантованих виплат за договорами страхування життя у межах граничної суми гарантованої виплати за договором страхування життя з урахуванням суми зборів зі страховиків - учасників Фонду, які мають надійти протягом поточного кварталу;

5) з початку року обсяг коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок, що можуть бути використані Фондом на цілі, передбачені пунктом 1 частини сьомої статті 20 цього Закону, зменшиться більше ніж на 50 відсотків;

6) обсяг коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок в майбутньому (прогнозованому) періоді становитиме менше 2,5 відсотка суми від суми гарантованих Фондом коштів вкладників-членів кредитних спілок у межах суми відшкодування за внесками членів кредитних спілок з урахуванням суми зборів з кредитних спілок - учасників Фонду, які мають надійти протягом поточного кварталу.

У разі наявності ризику недостатності коштів фонду гарантування вкладів та/або фонду гарантування внесків членів кредитних спілок та/або фонду гарантування виплат, за умови відсутності у законі про Державний бюджет України на поточний рік бюджетних призначень

у необхідному Фонду розмірі, Фонд подає Міністерству фінансів України заявку на отримання кредиту (внеску на безповоротній основі) за рахунок державного бюджету із зазначенням його розміру.

Міністерство фінансів України в місячний строк з дня отримання заявки Фонду розробляє і подає до Верховної Ради України відповідний законопроект, що включає пропозиції Фонду.

3. Фонд звертається за отриманням кредиту або внеску на безповоротній основі за рахунок державного бюджету з метою забезпечення дотримання Фондом мінімального обсягу коштів фонду гарантування вкладів, визначеного частиною третьою статті 19 цього Закону, та за умови вичерпання можливостей поповнення коштів фонду гарантування вкладів за рахунок інших джерел, визначених частиною першою статті 19 цього Закону.

Фонд звертається за отриманням кредиту або внеску на безповоротній основі за рахунок державного бюджету з метою забезпечення дотримання Фондом мінімального обсягу коштів фонду гарантування виплат, визначеного частиною третьою статті 20 цього Закону, та за умови вичерпання можливостей поповнення коштів фонду гарантування виплат за рахунок інших джерел, визначених частиною першою статті 20 цього Закону.

Фонд звертається за отриманням кредиту або внеску на безповоротній основі за рахунок державного бюджету з метою забезпечення дотримання Фондом мінімального обсягу коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок, визначеного частиною третьою статті 21 цього Закону, та за умови вичерпання можливостей поповнення коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок за рахунок інших джерел, визначених частиною першою статті 21 цього Закону.

Кредит або внесок на безповоротній основі можуть бути надані у вигляді коштів або облігацій внутрішньої державної позики.

4. На підставі закону про Державний бюджет України на відповідний рік та за умови настання обставин, передбачених в абзаці другому цієї частини, Міністерство фінансів України протягом 14 робочих днів з дня отримання заявки Фонду забезпечує надання Фонду кредиту (внеску на безповоротній основі).

Обставинами, за яких Міністерство фінансів України надає Фонду кошти або передає чи обмінює на векселі Фонду облігації внутрішньої державної позики, є:

1) з початку року обсяг коштів фонду гарантування вкладів, використаний Фондом на цілі, передбачені пунктами 1 і 6 частини другої статті 22 цього Закону, зменшився більше ніж на 70 відсотків;

2) обсяг коштів фонду гарантування вкладів становить 2,5 чи менше відсотків суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів, що мають надійти від банків - учасників Фонду протягом поточного кварталу;

3) з початку року обсяг коштів фонду гарантування виплат, використаний Фондом на цілі, передбачені пунктом 1 частини шостої статті 22 цього Закону, зменшився більше ніж на 70 відсотків;

4) обсяг коштів фонду гарантування виплат в майбутньому (прогнозованому) періоді становитиме менше 0,5 відсотка суми від суми гарантованих виплат за договорами страхування життя у межах граничної суми гарантованої виплати за договором страхування життя з урахуванням суми зборів зі страховиків - учасників Фонду, які мають надійти протягом поточного кварталу;

5) з початку року обсяг коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок, що можуть бути використані Фондом на цілі, передбачені пунктом 1 частини сьомої статті 22 цього Закону, зменшиться більше ніж на 50 відсотків;

6) обсяг коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок в майбутньому (прогнозованому) періоді становитиме менше 2,5 відсотка суми від суми гарантованих Фондом коштів вкладників-членів кредитних спілок у межах суми відшкодування за внесками членів кредитних спілок з урахуванням суми зборів з кредитних спілок - учасників Фонду, які мають надійти протягом поточного кварталу.

5. Порядок надання кредиту або внеску держави на безповоротній основі Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розділ V

ГАРАНТІЇ ФОНДУ ТА ВІДШКОДУВАННЯ КОШТІВ ЗА ВКЛАДАМИ, ВІДШКОДУВАННЯ КОШТІВ ЗА ВНЕСКАМИ ЧЛЕНІВ КРЕДИТНИХ СПІЛОК І ГАРАНТОВАНІ ВИПЛАТИ ЗА ДОГОВОРАМИ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ

Стаття 28. Гарантії за вкладом

1. Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за його вкладом. Фонд відшкодовує кошти в розмірі вкладу, включаючи відсотки, станом на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на цей день, незалежно від кількості вкладів в одному банку. Сума граничного розміру відшкодування коштів за вкладами не може бути меншою 200000 гривень. Адміністративна рада Фонду не має права приймати рішення про зменшення граничної суми відшкодування коштів за вкладами.

Виконання зобов'язань Фонду перед вкладниками здійснюється Фондом з дотриманням вимог щодо найменших витрат Фонду та збитків для вкладників у спосіб, визначений цим Законом, у тому числі шляхом передачі активів і зобов'язань банку приймаючому банку, продажу банку, створення перехідного банку протягом дії тимчасової адміністрації або виплати відшкодування вкладникам у строк, встановлений цим Законом.

Гарантії Фонду не поширюються на відшкодування коштів за вкладами у випадках, передбачених цим Законом.

2. Вкладник має право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів фонду гарантування вкладів в межах граничного розміру відшкодування коштів за вкладами.

Під час тимчасової адміністрації вкладник набуває право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів фонду гарантування вкладів в межах граничного розміру відшкодування коштів за вкладами за договорами, строк дії яких закінчився станом на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, та за договорами банківського рахунку з урахуванням вимог, визначених частиною четвертою цієї статті.

Фонд має право не включати до розрахунку гарантованої суми відшкодування коштів за договорами банківського рахунку до отримання в повному обсязі інформації про операції, здійснені платіжною системою (внутрішньодержавною та міжнародною).

Виплата гарантованої суми відшкодування за договорами банківського рахунка здійснюється тільки після отримання Фондом у повному обсязі інформації про операції, здійснені платіжною системою (внутрішньодержавною та міжнародною).

3. Фонд гарантує відшкодування коштів за вкладом, який вкладник має в банку, що в подальшому реорганізувався шляхом перетворення, на тих самих умовах, що і до реорганізації.

4. Фонд не відшкодовує кошти:

1) передані банку в довірче управління;

2) за вкладом у розмірі менше 10 гривень;

3) за вкладом, підтвердженим ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника;

4) розміщені на вклад у банку особою, яка є пов'язаною з банком особою або була такою особою протягом року до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - протягом року до дня прийняття такого рішення);

5) розміщені на вклад у банку особою, яка надавала банку професійні послуги як аудитор, оцінювач, у разі якщо з дня припинення надання послуг до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних не минув один рік (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - один рік до дня прийняття такого рішення);

6) розміщені на вклад власником істотної участі банку;

7) за вкладами у банку, за якими вкладники на індивідуальній основі отримують від банку проценти за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до статті 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність", або мають інші фінансові привілеї від банку;

8) за вкладом у банку, якщо такий вклад використовується вкладником як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, у повному обсязі вкладу до дня виконання зобов'язань;

9) за вкладами у філіях іноземних банків;

10) за вкладами у банківських металах;

11) розміщені на рахунках, що перебувають під арештом за рішенням суду.

5. Відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті відбувається в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до статті 50 цього Закону.

6. У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, на день початку процедури ліквідації банку, але не

більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на дату прийняття такого рішення, незалежно від кількості вкладів в одному банку.

Відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті здійснюється в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на день початку ліквідації банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність".

7. Фонд завершує виплату гарантованих сум відшкодування коштів за вкладами у день подання документів для внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб запису про ліквідацію банку як юридичної особи.

Стаття 29. Гарантовані виплати за договорами страхування життя

1. Фонд гарантує кожному отримувачу гарантованої виплати за договором страхування життя гарантовану виплату за договором страхування життя. Фонд проводить гарантовану виплату за договором страхування життя станом на день початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, але не більше граничної суми гарантованої виплати за договором страхування життя, встановленої на цей день, незалежно від кількості отримувачів гарантованої виплати за договором страхування життя в одному страховику. Гранична сума гарантованої виплати за договором страхування життя не може бути меншою 200000 гривень. Адміністративна рада Фонду не має права приймати рішення про зменшення граничної суми гарантованої виплати за договором страхування життя.

Виконання зобов'язань Фонду перед отримувачами гарантованих виплат за договорами страхування життя здійснюється Фондом з дотриманням вимог щодо найменших витрат Фонду та збитків для отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя у спосіб, визначений цим Законом, у тому числі шляхом передачі активів і зобов'язань страховика приймаючому страховику протягом дії тимчасової адміністрації або проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя у строк, встановлений цим Законом.

Гарантії Фонду не поширюються на проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя у випадках, передбачених цим Законом.

2. Отримувач гарантованої виплати за договором страхування життя має право на одержання гарантованої виплати за договором страхування життя за рахунок коштів фонду гарантування виплат в межах граничної суми гарантованої виплати за договором страхування життя.

Під час тимчасової адміністрації отримувач гарантованої виплати за договором страхування життя набуває право на одержання гарантованої виплати за договором страхування життя за рахунок коштів фонду гарантування виплат в межах граничної суми гарантованої виплати за договором страхування життя, строк дії якого закінчився станом на день початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, з урахуванням вимог, визначених частиною четвертою цієї статті.

3. Фонд гарантує проведення гарантованої виплати за договором страхування життя, укладеного зі страховиком, що в подальшому реорганізувався шляхом перетворення, на тих самих умовах, що і до реорганізації.

4. Фонд не проводить гарантовану виплату за договором страхування життя:

1) у розмірі менше 10 гривень;

2) за яким отримувачем гарантованої виплати за договором страхування життя є особа, яка є пов'язаною зі страховиком особою або була такою особою протягом року до дня

набрання чинності рішенням про анулювання страховику ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя;

3) за яким отримувачем гарантованої виплати за договором страхування життя є особа, яка надавала страховику професійні послуги як аудитор, оцінювач, у разі якщо з дня припинення надання послуг до дня набрання чинності рішенням про анулювання страховику ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя не минув один рік;

4) за яким отримувачем гарантованої виплати за договором страхування життя є власник істотної участі страховика, якому анульовано ліцензію;

5) за договорами страхування життя, укладеними філіями страховиків-нерезидентів.

5. Проведення гарантованої виплати за договором страхування життя в іноземній валюті відбувається в національній валюті України після перерахування гарантованої виплати за договором страхування життя за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію.

6. У разі прийняття Фондом рішення про ліквідацію страховика Фонд гарантує кожному отримувачу гарантованої виплати за договором страхування життя проведення гарантованої виплати за договором страхування життя на день початку процедури ліквідації такого страховика, але не більше граничної суми гарантованої виплати за договором страхування життя, встановленої на цей день, незалежно від кількості договорів страхування життя, укладених з одним страховиком.

Гарантована виплата за договором страхування життя в іноземній валюті здійснюється в національній валюті України після перерахування суми гарантованої виплати за таким договором страхування життя за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на день початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію.

7. Фонд завершує проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя:

1) у разі виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у спосіб, визначений пунктом 1 частини другої статті 55 цього Закону, - у день подання документів для внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб запису про ліквідацію страховика як юридичної особи;

2) у разі виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у спосіб, визначений пунктом 2 частини другої статті 55 цього Закону, - через шість місяців з дати оприлюднення оголошення про початок проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя у газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

Стаття 30. Гарантії за внеском члена кредитної спілки

1. Фонд гарантує кожному вкладнику-члену кредитної спілки відшкодування коштів за його внеском члена кредитної спілки. Фонд відшкодовує кошти в розмірі внеску члена кредитної спілки, включаючи відсотки, станом на день початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок, встановленого на цей день, незалежно від кількості внесків членів кредитних спілок в одній кредитній спілці. Сума граничного розміру відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок не може бути меншою 200000 гривень. Адміністративна рада Фонду не має права приймати рішення про зменшення граничної суми відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок.

Виконання зобов'язань Фонду перед вкладниками-членами кредитних спілок здійснюється Фондом з дотриманням вимог щодо найменших витрат Фонду та збитків для вкладників-членів кредитних спілок у спосіб, визначений цим Законом, у тому числі шляхом передачі активів і зобов'язань кредитної спілки приймаючій кредитній спілці, протягом дії тимчасової адміністрації або виплати відшкодування вкладникам-членам кредитних спілок у строк, встановлений цим Законом.

Гарантії Фонду не поширюються на відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок у випадках, передбачених цим Законом.

2. Вкладник-член кредитної спілки має право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок за рахунок коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок в межах граничного розміру відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок.

Під час тимчасової адміністрації вкладник-член кредитної спілки набуває право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок за рахунок коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок в межах граничного розміру відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок за договорами внеску члена кредитної спілки, строк дії яких закінчився станом на день початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку, з урахуванням вимог, визначених частиною четвертою цієї статті.

3. Фонд не відшкодовує кошти:

1) за внеском члена кредитної спілки у розмірі менше 10 гривень;

2) за внеском члена кредитної спілки, який є пов'язаною з кредитною спілкою особою або був такою особою протягом року до дня набрання чинності рішенням про анулювання кредитній спілці ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та/або залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення;

3) за внеском члена кредитної спілки, який надавав кредитній спілці професійні послуги як аудитор, оцінювач, у разі якщо з дня припинення надання послуг до дня набрання чинності рішенням про анулювання кредитній спілці ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та/або залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення не минув один рік;

4) залучені кредитною спілкою від особи, яка на індивідуальній основі отримує від такої кредитної спілки проценти за внеском члена кредитної спілки за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами, або мають інші фінансові привілеї від кредитної спілки;

5) за внеском члена кредитної спілки, якщо такий внесок використовується вкладником-членом кредитної спілки як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цією кредитною спілкою, у повному обсязі вкладу до дня виконання зобов'язань.

4. У разі прийняття Фондом рішення про ліквідацію кредитної спілки Фонд гарантує кожному вкладнику-члену такої кредитної спілки відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок, включаючи відсотки, на день початку процедури ліквідації кредитної спілки, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок, встановленого на дату прийняття такого рішення, незалежно від кількості внесків членів кредитних спілок в одній кредитній спілці.

5. Фонд завершує виплату гарантованих сум відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок у день подання документів для внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб запису про ліквідацію кредитної спілки як юридичної особи.

Стаття 31. Порядок визначення вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладками

1. Уповноважена особа Фонду складає перелік рахунків вкладників та визначає розрахункові суми відшкодування коштів за вкладками за рахунок коштів фонду гарантування вкладів відповідно до вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду станом на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку.

Нарахування відсотків за вкладками припиняється у день початку процедури виведення Фондом банку з ринку (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - у день прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку).

2. Уповноважена особа Фонду протягом 15 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку формує:

1) перелік рахунків, за якими вкладники мають право на відшкодування коштів за вкладками за рахунок коштів фонду гарантування вкладів, із визначенням сум, що підлягають відшкодуванню;

2) перелік рахунків вкладників, кошти яких не підлягають відшкодуванню Фондом відповідно до пунктів 4-6 частини четвертої статті 28 цього Закону;

3) переліки рахунків, за якими вкладники на індивідуальній основі отримують від банку відсотки за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до статті 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність", або мають інші фінансові привілеї від банку та осіб, які використовують вклад як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, що не виконане;

4) перелік рахунків вкладників, що перебувають під арештом за рішенням суду;

5) перелік рахунків вкладників, вклади яких мають ознаки, визначені статтею 54 цього Закону. Кошти за такими вкладками виплачуються Фондом після проведення аналізу ознак, визначених статтею 54 цього Закону, у тому числі шляхом надіслання запитів клієнтам банку, у порядку та строки, встановлені Фондом, а також підтвердження відсутності таких ознак.

3. Виконавча дирекція Фонду затверджує реєстр відшкодувань вкладникам для здійснення виплат відповідно до наданого уповноваженою особою Фонду переліку рахунків, за якими вкладник має право на відшкодування коштів за вкладками за рахунок коштів фонду гарантування вкладів. Фонд не пізніше ніж через 20 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку розміщує оголошення про початок відшкодування коштів вкладникам на офіційному веб-сайті Фонду.

Фонд також оприлюднює оголошення про початок відшкодування коштів вкладникам у газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

4. Інформація про вкладника в переліку рахунків вкладників має забезпечувати його ідентифікацію відповідно до законодавства.

Стаття 32. Порядок визначення отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя

1. Уповноважена особа Фонду складає перелік отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя та визначає суми гарантованих виплат за договорами страхування життя за рахунок коштів фонду гарантування виплат відповідно до вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду станом на день початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію.

Діючі договори накопичувального страхування життя, укладені страховиком, якому анульовано ліцензію, вважаються такими, що припинили свою дію, з дня набрання чинності рішенням про анулювання страховика ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя у разі виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у спосіб, передбачений пунктом 1 або 2 частини другої статті 57 цього Закону.

2. Уповноважена особа Фонду протягом 15 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, формує:

1) перелік отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя із визначенням сум гарантованих виплат за договорами страхування життя, які мають право на отримання гарантованих виплат за договорами страхування життя за рахунок коштів фонду гарантування виплат;

2) перелік отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя, за якими Фонд не проводить гарантовані виплати за договорами страхування життя відповідно до пунктів 2-4 частини четвертої статті 29 цього Закону;

3) перелік договорів страхування життя, які мають ознаки, визначені статтею 54 цього Закону. Гарантовані виплати за такими договорами страхування життя проводяться Фондом після проведення аналізу ознак, визначених статтею 54 цього Закону, у тому числі шляхом надіслання запитів страхувальникам (застрахованим особам, вигодонабувачам) страховика, у порядку та строки, встановлені Фондом, а також підтвердження відсутності таких ознак.

3. Виконавча дирекція Фонду затверджує реєстр гарантованих виплат за договорами страхування життя для здійснення виплат відповідно до наданого уповноваженою особою Фонду переліку отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя, які мають право на отримання гарантованих виплат за договорами страхування життя за рахунок коштів фонду гарантування виплат. Фонд не пізніше ніж через 20 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, розміщує оголошення про початок проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя на офіційному веб-сайті Фонду.

Фонд також оприлюднює оголошення про початок проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя у газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

Процедура проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя розпочинається з дати оприлюднення оголошення про початок проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя у газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

4. Інформація про отримувача гарантованої виплати за договором страхування життя в переліку має забезпечувати його ідентифікацію відповідно до законодавства.

Стаття 33. Порядок визначення вкладників-членів кредитних спілок, які мають право на відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок

1. Уповноважена особа Фонду складає перелік вкладників-членів кредитних спілок, які мають право на відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок, та визначає розрахункові суми відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок за рахунок коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок відповідно до вимог цього

Закону та нормативно-правових актів Фонду станом на день початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку.

Нарахування відсотків за внесками членів кредитних спілок припиняється у день початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку.

2. Уповноважена особа Фонду протягом 15 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку формує:

1) перелік вкладників-членів кредитних спілок, які мають право на відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок за рахунок коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок, із визначенням сум, що підлягають відшкодуванню;

2) перелік вкладників-членів кредитних спілок, кошти яких не підлягають відшкодуванню Фондом відповідно до пунктів 2 та 3 частини третьої статті 30 цього Закону;

3) переліки внесків членів кредитних спілок, які залучені кредитною спілкою від особи, яка на індивідуальній основі отримує від такої кредитної спілки проценти за внеском члена кредитної спілки за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами, або мають інші фінансові привілеї від кредитної спілки та осіб, які використовують вклад члена кредитної спілки як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цією кредитною спілкою, що не виконане;

4) перелік внесків членів кредитних спілок, які мають ознаки, визначені статтею 54 цього Закону. Кошти за такими внесками членів кредитних спілок виплачуються Фондом після проведення аналізу ознак, визначених статтею 54 цього Закону, у тому числі шляхом надіслання запитів членам кредитних спілок, у порядку та строки, встановлені Фондом, а також підтвердження відсутності таких ознак.

3. Виконавча дирекція Фонду затверджує реєстр відшкодувань вкладникам-членів кредитних спілок для здійснення виплат відповідно до наданого уповноваженою особою Фонду переліку внесків членів кредитних спілок, за якими вкладник-член кредитної спілки має право на відшкодування коштів за внесками членів кредитних спілок за рахунок коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок. Фонд не пізніше ніж через 20 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку розміщує оголошення про початок відшкодування коштів вкладникам-членам кредитних спілок на офіційному веб-сайті Фонду.

Фонд також оприлюднює оголошення про початок відшкодування коштів вкладникам-членам кредитних спілок у газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

4. Інформація про вкладника-члена кредитної спілки в переліках вкладників-членів кредитних спілок та внесків членів кредитних спілок має забезпечувати його ідентифікацію відповідно до законодавства.

Стаття 34. Розрахунки з вкладниками

1. Фонд розпочинає виплату відшкодування коштів у національній валюті України в порядку та у черговості, встановлених Фондом, не пізніше 20 робочих днів (для банків, база даних про вкладників яких містить інформацію про більше ніж 500000 рахунків, - не пізніше 30 робочих днів) з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку.

2. Фонд здійснює виплату гарантованих сум відшкодування через банки-агенти, що здійснюють такі виплати в готівковій або безготівковій формі (за вибором вкладника).

3. Фонд не пізніше наступного дня після закінчення визначеного цим Законом строку ліквідації банку розміщує на офіційному веб-сайті Фонду оголошення про завершення Фондом виплат гарантованої суми відшкодування.

Стаття 35. Розрахунки з отримувачами гарантованих виплат за договорами страхування життя

1. Фонд розпочинає проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя у національній валюті України в порядку та у черговості, встановлених Фондом, не пізніше 20 робочих днів (для страховиків, база даних страхувальників, застрахованих осіб та вигодонабувачів за договорами накопичувального страхування життя яких містить інформацію про більше ніж 500000 осіб, - не пізніше 30 робочих днів) з дня початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію.

2. Фонд проводить гарантовані виплати за договорами страхування життя через банки-агенти, що здійснюють такі виплати в готівковій або безготівковій формі (за вибором отримувача гарантованої виплати за договором страхування життя).

3. Фонд не пізніше наступного дня після закінчення визначеного цим Законом строку ліквідації страховика розміщує на офіційному веб-сайті Фонду оголошення про завершення проведення Фондом гарантованих виплат за договорами страхування життя.

Стаття 36. Розрахунки з вкладниками-членами кредитних спілок

1. Фонд розпочинає виплату відшкодування коштів за вкладами членів кредитних спілок у національній валюті України в порядку та у черговості, встановлених Фондом, не пізніше 20 робочих днів (для кредитних спілок, база даних про вкладників-членів кредитних спілок яких містить інформацію про більше ніж 500000 внесків членів кредитних спілок, - не пізніше 30 робочих днів) з дня початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку з ринку.

2. Фонд здійснює виплату гарантованих сум відшкодування за вкладами членів кредитних спілок через банки-агенти, що здійснюють такі виплати в готівковій або безготівковій формі (за вибором вкладника-члена кредитної спілки).

3. Фонд не пізніше наступного дня після закінчення визначеного цим Законом строку ліквідації кредитної спілки розміщує на офіційному веб-сайті Фонду оголошення про завершення Фондом виплат гарантованої суми відшкодування за вкладами членів кредитних спілок.

Стаття 37. Набуття Фондом права кредитора банку

1. Фонд набуває прав кредитора банку:

1) на загальну суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам такого банку (включаючи пункти 3-5 частини другої статті 31 цього Закону) на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, у тому числі на суму цільової позики, наданої банку протягом дії тимчасової адміністрації, та на суму наданої Фондом приймаючому або перехідному банку фінансової підтримки;

2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, здійснених у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів банку, що ліквідується;

3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до фонду гарантування вкладів, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих до дня, що передує дню запровадження процедури ліквідації.

2. У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", Фонд набуває прав кредитора:

1) на загальну суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам такого банку на день початку процедури його ліквідації;

2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою ліквідації банку, які здійснені у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів банку, що ліквідується;

3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до фонду гарантування вкладів, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих до дня, що передусе дню запровадження процедури ліквідації.

Стаття 38. Набуття Фондом права кредитора страховика

1. Фонд набуває прав кредитора страховика:

1) на загальну суму гарантованих виплат за договорами страхування життя на день початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у тому числі на суму цільової позики, наданої страховику протягом дії тимчасової адміністрації, та на суму наданої Фондом приймаючому страховику фінансової підтримки;

2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, здійснених у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів страховика, що ліквідується;

3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до фонду гарантування виплат, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих до дня, що передусе дню запровадження процедури ліквідації.

2. У разі прийняття Фондом рішення про ліквідацію страховика, якому анульовано ліцензію, Фонд набуває прав кредитора:

1) на загальну суму, що підлягає виплаті отримувачам гарантованих виплат за договорами страхування життя такого страховика на день початку процедури його ліквідації;

2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою ліквідації страховика, які здійснені у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів страховика, що ліквідується;

3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до фонду гарантування виплат, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих до дня, що передусе дню запровадження процедури ліквідації.

Стаття 39. Набуття Фондом права кредитора кредитної спілки

1. Фонд набуває прав кредитора кредитної спілки:

1) на загальну суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам-членам кредитних спілок такої кредитної спілки (включаючи пункти 3, 4 частини другої статті 33 цього Закону) на день початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку, у тому числі на суму цільової позики, наданої кредитній спілці протягом дії тимчасової адміністрації, та на суму наданої Фондом приймаючій кредитній спілці фінансової підтримки;

2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, здійснених у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів кредитної спілки, що ліквідується;

3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до Фонду, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих до дня, що передує дню запровадження процедури ліквідації.

2. У разі прийняття Фондом рішення про ліквідацію кредитної спілки Фонд набуває прав кредитора:

1) на загальну суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам-членам такої кредитної спілки на день початку процедури її ліквідації;

2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою ліквідації кредитної спілки, які здійснені у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів кредитної спілки, що ліквідується;

3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих до дня, що передує дню запровадження процедури ліквідації.

Розділ VI РЕГУЛЯТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ФОНДУ

Стаття 40. Регулювання Фондом діяльності банків, кредитних спілок та страховиків

1. Фонд здійснює регулювання діяльності банків, кредитних спілок та страховиків шляхом:

1) прийняття в межах своїх повноважень нормативно-правових актів, обов'язкових до виконання банками, кредитними спілками та страховиками;

2) здійснення контролю за виконанням зобов'язань банків, кредитних спілок та страховиків у зв'язку з їх участю в системі гарантування вкладів фізичних осіб, системі гарантування внесків членів кредитних спілок та системі гарантування виплат за договорами страхування життя;

3) виведення з ринку неплатоспроможних банків, кредитних спілок, яким анульовано ліцензію, та страховиків, яким анульовано ліцензію;

4) в інших формах, передбачених цим Законом.

2. Регулятивні повноваження Фонду, визначені цим Законом, поширюються на всі банки, всі кредитні спілки та всіх страховиків в Україні. Банки, кредитні спілки та страховики зобов'язані дотримуватися нормативно-правових актів Фонду та виконувати вимоги, встановлені Фондом у межах його повноважень.

Стаття 41. Звітність банків, кредитних спілок та страховиків перед Фондом

1. Банк, кредитна спілка та страховик зобов'язані подавати до Фонду балансові звіти, звіт аудитора, інші визначені Фондом форми звітності, документи та інформацію, необхідні для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом, у строки, формі та відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду.

2. Фонд має право вимагати від банку, кредитної спілки та страховика подання інформації з окремих питань діяльності. Банк, кредитна спілка та страховик зобов'язані подати таку інформацію до Фонду у строки та формі, визначених відповідною вимогою Фонду. Банки надають інформацію, що містить банківську таємницю, у порядку, встановленому Законом України "Про банки і банківську діяльність".

3. У разі прийняття Національним банком України рішення про перенесення строків подання звітності банками до Національного банку України Фонд має право рішенням виконавчої дирекції Фонду перенести строк подання звітності до Фонду.

У разі прийняття національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, рішення про перенесення строків подання звітності кредитними спілками та/або страховиками до неї Фонд має право рішенням виконавчої дирекції Фонду перенести строк подання звітності до Фонду.

4. Фонд зобов'язаний проводити стрес-тестування своїх учасників з метою розрахунку необхідного розміру базової річної ставки регулярного збору та оцінки фінансової стійкості Фонду у середньостроковій перспективі щонайменше один раз на три роки.

Стрес-тестування банків проводиться перед встановленням розміру базової річної ставки регулярного збору, відмінного від встановленого до банків у абзаці першому частини першої статті 24 цього Закону, та/або запровадженням спеціального збору.

Стрес-тестування страховиків проводиться перед встановленням розміру базової річної ставки регулярного збору, відмінного від встановленого до страховиків у абзаці шостому частини першої статті 24 цього Закону, та/або запровадженням спеціального збору.

Стрес-тестування кредитних спілок проводиться перед встановленням розміру базової річної ставки регулярного збору, відмінного від встановленого до кредитних спілок у абзаці одинадцятому частини першої статті 24 цього Закону, та/або запровадженням спеціального збору.

Методика проведення стрес-тестування визначається Фондом. Результати проведеного стрес-тестування є інформацією з обмеженим доступом та надаються виключно:

Національному банку України і банку, щодо якого проводилося стрес-тестування;

національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та кредитній спілці або страховику, щодо яких проводилося стрес-тестування.

Стаття 42. Перевірки банків, кредитних спілок та страховиків

1. Фонд має право здійснювати перевірку банку щодо контролю за виконанням ним зобов'язань у зв'язку з участю в системі гарантування вкладів фізичних осіб на предмет:

- 1) достовірності наданої Фонду звітності;
- 2) повноти і своєчасності розрахунків з Фондом за зборами до фонду гарантування вкладів та нарахованою пенею;
- 3) повноти і достовірності ведення бази даних про вкладників;
- 4) дотримання вимог щодо інформування вкладників про участь банку у Фонді;
- 5) дотримання інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

2. Фонд має право здійснювати перевірку страховика щодо контролю за виконанням ним зобов'язань у зв'язку з участю в системі гарантування виплат на предмет:

- 1) достовірності наданої Фонду звітності;
- 2) повноти і своєчасності розрахунків з Фондом за зборами до фонду гарантування виплат та нарахованою пенею;
- 3) повноти і достовірності ведення бази даних про отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя;

4) дотримання вимог щодо інформування отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя про участь страховика у Фонді;

5) дотримання інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

3. Фонд має право здійснювати перевірку кредитної спілки щодо контролю за виконанням нею зобов'язань у зв'язку з участю в системі гарантування внесків членів кредитних спілок на предмет:

1) достовірності наданої Фонду звітності;

2) повноти і своєчасності розрахунків з Фондом за зборами до фонду гарантування внесків членів кредитних спілок та нарахованою пенею;

3) повноти і достовірності ведення бази даних про вкладників-членів кредитних спілок;

4) дотримання вимог щодо інформування вкладників-членів кредитних спілок про участь кредитної спілки у Фонді;

5) дотримання інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

4. Перевірка банку, кредитної спілки та страховика здійснюється працівниками Фонду відповідно до затвердженого виконавчою дирекцією Фонду плану перевірки.

5. Фонд має право здійснювати планову перевірку банку, кредитної спілки та страховика не частіше одного разу на рік. В окремих випадках Фонд має право здійснювати позапланову перевірку банку, кредитної спілки та страховика на підставі рішення виконавчої дирекції Фонду.

6. Фонд зобов'язаний повідомити банк, кредитну спілку та страховика про проведення планової перевірки не пізніше ніж за 10 днів до початку перевірки.

7. Банк, кредитна спілка та страховик зобов'язані забезпечити працівникам Фонду:

1) вільний та безоплатний доступ до документів та інформації, у тому числі інформації, що містить банківську таємницю, необхідних для проведення перевірки;

2) надання пояснень з окремих питань на вимогу працівників Фонду;

3) вільний доступ у робочий час до приміщень, де відбувається залучення коштів від фізичних осіб (отримання страхових премій (платежів, внесків) від фізичних осіб за договорами страхування життя) та до виділеного приміщення для розміщення членів інспекційної групи під час проведення перевірки.

8. За клопотанням Фонду працівники Фонду мають бути залучені Національним банком України до проведення інспекційних перевірок банків шляхом їх включення до складу інспекційної групи. Виконавча дирекція Фонду затверджує для працівника Фонду у складі інспекційної групи Національного банку України окремий план перевірки.

За клопотанням Фонду працівники Фонду мають бути залучені національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, до проведення інспекційних перевірок кредитних спілок та страховиків шляхом їх включення до складу інспекційної групи. Виконавча дирекція Фонду затверджує для працівника Фонду у складі інспекційної групи національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, окремий план перевірки.

9. У разі віднесення банку до категорії проблемних Фонд має право здійснювати позапланову перевірку такого банку з інших питань діяльності, ніж передбачені у частині першій цієї статті, перелік яких затверджується виконавчою дирекцією Фонду з метою збору інформації для підготовки проекту плану врегулювання проблемного банку у разі його

віднесення до категорії неплатоспроможних, у тому числі з метою визначення вартості активів проблемного банку.

Фонд проводить оцінку активів проблемного банку за встановленою Фондом методикою.

Фонд має право доступу до всіх операцій проблемного банку та баз даних, у тому числі право отримувати копії документів та баз даних, а також отримує на регулярній основі, встановленій Фондом, інформацію та звітність.

Фонд та призначені ним працівники Фонду мають право вимагати в письмовій формі від керівників банку усунення порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб, виконання нормативно-правових актів Фонду, надання письмових пояснень з питань дотримання законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб, нормативно-правових актів Фонду, а також запитувати інформацію про проведення банком будь-яких операцій.

Фонд та призначені ним працівники Фонду мають право отримувати інформацію від клієнтів, вкладників та інших кредиторів банку з метою виконання покладених на Фонд функцій та повноважень.

У разі прийняття національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, рішення про усунення страховиком порушень ліцензійних умов Фонд має право здійснювати позапланову перевірку такого страховика з інших питань діяльності, ніж передбачені у частині першій цієї статті, перелік яких затверджується виконавчою дирекцією Фонду з метою збору інформації для підготовки проекту плану врегулювання проблемного страховика у разі анулювання йому ліцензії, у тому числі з метою визначення вартості активів проблемного страховика.

Фонд проводить оцінку активів проблемного страховика за встановленою Фондом методикою.

Фонд має право доступу до всіх операцій проблемного страховика та баз даних, у тому числі право отримувати копії документів та баз даних, а також отримує на регулярній основі, встановленій Фондом, інформацію та звітність.

Фонд та призначені ним працівники Фонду мають право вимагати в письмовій формі від керівників страховика усунення порушень законодавства про систему гарантування виплат за договорами страхування життя, виконання нормативно-правових актів Фонду, надання письмових пояснень з питань дотримання законодавства про систему гарантування виплат за договорами страхування життя, нормативно-правових актів Фонду, а також запитувати інформацію про проведення страховиком будь-яких операцій.

Фонд та призначені ним працівники Фонду мають право отримувати інформацію від членів кредитної спілки, вкладників- членів кредитної спілки та інших кредиторів кредитної спілки з метою виконання покладених на Фонд функцій та повноважень.

У разі прийняття національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, рішення про усунення кредитною спілкою порушень ліцензійних умов Фонд має право здійснювати позапланову перевірку такої кредитної спілки з інших питань діяльності, ніж передбачені у частині першій цієї статті, перелік яких затверджується виконавчою дирекцією Фонду з метою збору інформації для підготовки проекту плану врегулювання проблемної кредитної спілки у разі анулювання їй ліцензії, у тому числі з метою визначення вартості активів проблемної кредитної спілки.

Фонд проводить оцінку активів проблемної кредитної спілки за встановленою Фондом методикою.

Фонд має право доступу до всіх операцій проблемної кредитної спілки та баз даних, у тому числі право отримувати копії документів та баз даних, а також отримує на регулярній основі, встановленій Фондом, інформацію та звітність.

Фонд та призначені ним працівники Фонду мають право вимагати в письмовій формі від керівників кредитної спілки усунення порушень законодавства про систему гарантування внесків членів кредитних спілок, виконання нормативно-правових актів Фонду, надання письмових пояснень з питань дотримання законодавства про систему гарантування внесків членів кредитних спілок, нормативно-правових актів Фонду, а також запитувати інформацію про проведення кредитною спілкою будь-яких операцій.

Фонд та призначені ним працівники Фонду мають право отримувати інформацію від членів кредитної спілки, вкладників-членів кредитної спілки та інших кредиторів кредитної спілки з метою виконання покладених на Фонд функцій та повноважень.

10. Фонд має право проводити моніторинг діяльності банку, кредитної спілки та страховика в порядку, встановленому Фондом.

11. Фонд не пізніше наступного робочого дня після отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії проблемних призначає з числа працівників Фонду працівника (працівників), до повноважень якого (яких) належить проведення аналізу дотримання проблемним банком вимог Фонду щодо формування та ведення банком бази даних про вкладників та моніторингу його активних операцій.

Фонд не пізніше наступного робочого дня після отримання рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про усунення страховиком порушень ліцензійних умов призначає з числа працівників Фонду працівника (працівників), до повноважень якого (яких) належить проведення аналізу дотримання проблемним страховиком вимог Фонду щодо формування та ведення страховиком бази даних про отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя та моніторингу його активних операцій.

Фонд не пізніше наступного робочого дня після отримання рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про усунення кредитною спілкою порушень ліцензійних умов призначає з числа працівників Фонду працівника (працівників), до повноважень якого (яких) належить проведення аналізу дотримання проблемною кредитною спілкою вимог Фонду щодо формування та ведення кредитною спілкою бази даних про вкладників-членів кредитної спілки та моніторингу її активних операцій.

12. У разі виявлення порушень дотримання проблемним банком вимог Фонду щодо формування та ведення банками бази даних про вкладників банк зобов'язаний усунути виявлені порушення у строк, визначений Фондом, але не пізніше 20 днів (для банків, база даних про вкладників яких містить інформацію про більш як 500000 рахунків, - не пізніше 30 днів) з дня підписання довідки про виявлені порушення.

У разі виявлення порушень дотримання проблемним страховиком вимог Фонду щодо формування та ведення страховиками бази даних про отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя страховик зобов'язаний усунути виявлені порушення у строк, визначений Фондом, але не пізніше 20 днів (для страховиків, база даних про отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя яких містить інформацію про більш як 500000 осіб, - не пізніше 30 днів) з дня підписання довідки про виявлені порушення.

У разі виявлення порушень дотримання проблемною кредитною спілкою вимог Фонду щодо формування та ведення кредитними спілками бази даних про вкладників-членів кредитних спілок кредитна спілка зобов'язана усунути виявлені порушення у строк,

визначений Фондом, але не пізніше 20 днів (для кредитних спілок, база даних про вкладників-членів кредитних спілок яких містить інформацію про більш як 500000 осіб, - не пізніше 30 днів) з дня підписання довідки про виявлені порушення.

13. Фонд проводить аналіз дотримання банком-учасником Фонду вимог Фонду щодо формування та ведення бази даних про вкладників банку, а також моніторинг активних операцій банків, віднесених до категорії проблемних, протягом усього періоду перебування банку в категорії проблемних у порядку, визначеному Фондом.

Фонд проводить аналіз дотримання страховиком-учасником Фонду вимог Фонду щодо формування та ведення бази даних про отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя, а також моніторинг активних операцій проблемних страховиків протягом усього періоду перебування страховика в категорії проблемних у порядку, визначеному Фондом.

Фонд проводить аналіз дотримання кредитною спілкою-учасником Фонду вимог Фонду щодо формування та ведення бази даних про вкладників-членів кредитних спілок кредитної спілки, а також моніторинг активних операцій проблемних кредитних спілок протягом усього періоду перебування кредитної спілки в категорії проблемних у порядку, визначеному Фондом.

14. Банк (кредитна спілка, страховик), віднесений до категорії проблемних, зобов'язаний забезпечити визначеним працівникам Фонду доступ до інформації (документів, файлів) для проведення дій, передбачених цією статтею.

Доступ до інформації (документів, файлів) надається призначеним працівникам Фонду на підставі копії відповідного розпорядчого акта Фонду про призначення таких працівників.

15. У разі невиконання банком, віднесеним до категорії проблемних, вимог, визначених цією статтею, у тому числі щодо приведення бази даних про вкладників у відповідність з вимогами Фонду, керівники банку несуть адміністративну та/або кримінальну відповідальність.

У разі невиконання проблемним страховиком вимог, визначених цією статтею, у тому числі щодо приведення бази даних про отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя у відповідність з вимогами Фонду, керівники страховика несуть адміністративну та/або кримінальну відповідальність.

У разі невиконання проблемною кредитною спілкою вимог, визначених цією статтею, у тому числі щодо приведення бази даних про вкладників-членів кредитних спілок у відповідність з вимогами Фонду, керівники кредитної спілки несуть адміністративну та/або кримінальну відповідальність.

16. Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську таємницю, не поширюються на працівників Фонду, які в межах наданих цим Законом повноважень здійснюють перевірки.

17. Фонду забороняється надавати матеріали перевірки третім особам, крім випадків, передбачених законом, а також розголошувати інформацію про діяльність банку (кредитної спілки, страховика), що стала відома Фонду під час здійснення ним його повноважень, за виключенням випадків, передбачених законом.

Стаття 43. Адміністративно-господарські санкції щодо банків за порушення законодавства про гарантування вкладів фізичних осіб

1. У разі порушення банками законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб Фонд адекватно вчиненому порушенню застосовує до банків адміністративно-

господарські санкції у вигляді письмового застереження або штрафу чи розпорядження про усунення порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

2. При накладенні Фондом на банк адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу застосовуються такі розміри санкцій:

1) неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірних відомостей банком Фонду, якщо подання таких відомостей вимагається цим Законом та/або нормативно-правовими актами Фонду, -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку;

2) порушення банком порядку ведення бази даних вкладників -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку;

3) невиконання або несвоєчасне виконання банком рішень та/або нормативно-правових актів Фонду чи розпоряджень про усунення порушень -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку.

Накладення Фондом на банк адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу не звільняє банк від обов'язку усунути порушення.

3. За порушення, визначені частиною другою цієї статті, Фондом може бути застосована адміністративно-господарська санкція у вигляді розпорядження про усунення порушень вимог законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

4. Нормативно-правовими актами Фонду встановлюються критерії істотності порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб для диференціації адміністративно-господарських санкцій та їх розмірів, передбачених у частинах другій і третій цієї статті.

5. Адміністративно-господарські санкції, передбачені частиною першою цієї статті, розглядаються та накладаються директором - розпорядником Фонду, його заступниками в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

За результатами розгляду справи про правопорушення направляється письмове застереження або приймається відповідна постанова чи розпорядження про усунення порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

Штраф може бути накладено на банк протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.

У разі вчинення банком двох або більше правопорушень штрафи накладаються за кожне вчинене правопорушення окремо.

Підставою для розгляду справи про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб є протокол.

Протоколи про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб мають право складати уповноважені працівники Фонду.

Справа про правопорушення розглядається не пізніше 15-го робочого дня з дня одержання Фондом протоколу про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб.

Штраф сплачується не пізніше 15 днів з дня вручення або отримання банком надісланої копії постанови Фонду про накладення штрафу.

Копія завіреного банком платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу у повному обсязі, надсилається до Фонду.

У разі якщо штраф не сплачено у встановлені строки, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження".

Суми штрафів, сплачених банками, зараховуються до коштів фонду гарантування вкладів.

Постанову у справі про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб може бути оскаржено до суду в порядку, встановленому законом.

Стаття 44. Адміністративно-господарські санкції щодо страховиків за порушення законодавства про гарантування виплат за договорами страхування життя

1. У разі порушення страховиками законодавства про систему гарантування виплат за договорами страхування життя Фонд адекватно вчиненому порушенню застосовує до страховиків адміністративно-господарські санкції у вигляді штрафу.

2. При накладенні Фондом на страховика адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу застосовуються такі розміри санкцій:

1) неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірних відомостей страховиком Фонду, якщо подання таких відомостей вимагається цим Законом та/або нормативно-правовими актами Фонду, -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу страховика;

2) несплата або несвоєчасна сплата зборів до фонду гарантування виплат, визначених цим Законом -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу страховика.

Накладення Фондом на страховика адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу не звільняє страховика від обов'язку усунути порушення.

3. Нормативно-правовими актами Фонду встановлюються критерії істотності порушень законодавства про систему гарантування виплат за договорами страхування життя для диференціації розмірів адміністративно-господарських санкцій, передбачених у частині другій цієї статті.

4. Адміністративно-господарські санкції, передбачені частиною першою цієї статті, розглядаються та накладаються директором - розпорядником Фонду, його заступниками в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

За результатами розгляду справи про правопорушення приймається постанова про накладення штрафу.

Штраф може бути накладено на страховика протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.

У разі вчинення страховиком двох або більше правопорушень штрафи накладаються за кожне вчинене правопорушення окремо.

Підставою для розгляду справи про правопорушення у системі гарантування виплат за договорами страхування життя є протокол.

Протоколи про правопорушення у системі гарантування виплат за договорами страхування життя мають право складати уповноважені працівники Фонду.

Справа про правопорушення розглядається не пізніше 15-го робочого дня з дня одержання Фондом протоколу про правопорушення у системі гарантування виплат за договорами страхування життя.

Штраф сплачується не пізніше 15 днів з дня вручення або отримання страховиком надісланої копії постанови Фонду про накладення штрафу.

Копія завіреного страховиком платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу у повному обсязі, надсилається до Фонду.

У разі якщо штраф не сплачено у встановлені строки, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження".

Суми штрафів, сплачених страховиками, зараховуються до коштів фонду гарантування виплат.

Постанову у справі про правопорушення у системі гарантування виплат за договорами страхування життя може бути оскаржено до суду в порядку, встановленому законом.

Стаття 45. Адміністративно-господарські санкції щодо кредитної спілки за порушення законодавства про гарантування внесків членів кредитних спілок

1. У разі порушення кредитними спілками законодавства про систему гарантування внесків членів кредитних спілок Фонд адекватно вчиненому порушенню застосовує до кредитних спілок адміністративно-господарські санкції у вигляді письмового застереження або штрафу чи розпорядження про усунення порушень законодавства про систему гарантування внесків членів кредитних спілок.

2. При накладенні Фондом на кредитну спілку адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу застосовуються такі розміри санкцій:

1) неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірних відомостей кредитною спілкою Фонду, якщо подання таких відомостей вимагається цим Законом та/або нормативно-правовими актами Фонду, -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру активів кредитної спілки;

2) порушення кредитною спілкою порядку ведення бази даних вкладників-членів кредитних спілок -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру активів кредитної спілки;

3) невиконання або несвоєчасне виконання кредитною спілкою рішень та/або нормативно-правових актів Фонду чи розпоряджень про усунення порушень -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру активів кредитної спілки.

Накладення Фондом на кредитну спілку адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу не звільняє кредитну спілку від обов'язку усунути порушення.

3. За порушення, визначені частиною другою цієї статті, Фондом може бути застосована адміністративно-господарська санкція у вигляді розпорядження про усунення порушень вимог законодавства про систему гарантування внесків членів кредитних спілок.

4. Нормативно-правовими актами Фонду встановлюються критерії істотності порушень законодавства про систему гарантування внесків членів кредитних спілок для диференціації адміністративно-господарських санкцій та їх розмірів, передбачених у частинах другій і третій цієї статті.

5. Адміністративно-господарські санкції, передбачені частиною першою цієї статті, розглядаються та накладаються директором - розпорядником Фонду, його заступниками в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

За результатами розгляду справи про правопорушення направляється письмове застереження або приймається відповідна постанова чи розпорядження про усунення порушень законодавства про систему гарантування внесків членів кредитних спілок.

Штраф може бути накладено на кредитну спілку протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.

У разі вчинення кредитною спілкою двох або більше правопорушень штрафи накладаються за кожне вчинене правопорушення окремо.

Підставою для розгляду справи про правопорушення у сфері гарантування внесків членів кредитних спілок є протокол.

Протоколи про правопорушення у сфері гарантування внесків членів кредитних спілок мають право складати уповноважені працівники Фонду.

Справа про правопорушення розглядається не пізніше 15-го робочого дня з дня одержання Фондом протоколу про правопорушення у сфері гарантування внесків членів кредитних спілок.

Штраф сплачується не пізніше 15 днів з дня вручення або отримання кредитною спілкою надісланої копії постанови Фонду про накладення штрафу.

Копія завіреного кредитною спілкою платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу у повному обсязі, надсилається до Фонду.

У разі якщо штраф не сплачено у встановлені строки, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження".

Суми штрафів, сплачених кредитними спілками, зараховуються до коштів фонду гарантування внесків членів кредитних спілок.

Постанову у справі про правопорушення у сфері гарантування внесків членів кредитних спілок може бути оскаржено до суду в порядку, встановленому законом.

Розділ VII

ТИМЧАСОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

Стаття 46. Запровадження тимчасової адміністрації банку – учасника Фонду

1. Фонд розпочинає процедуру виведення неплатоспроможного банку з ринку не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

2. Не пізніше наступного робочого дня після початку тимчасової адміністрації Фонд розміщує інформацію про запровадження тимчасової адміністрації в банку на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет і не пізніше ніж через 10 днів публікує її в газетах "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

3. Виконавча дирекція Фонду не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних призначає з числа працівників Фонду уповноважену особу Фонду (кілька уповноважених осіб Фонду), якій Фонд делегує всі або частину своїх повноважень тимчасового адміністратора. Уповноважена особа Фонду повинна відповідати вимогам, встановленим Фондом. Рішення про призначення уповноваженої особи Фонду доводиться Фондом до головного офісу банку та до кожного відокремленого підрозділу банку негайно.

Усі або частина повноважень Фонду, визначені цим Законом, можуть бути делеговані одній або кільком уповноваженим особам Фонду. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим особам Фонд зазначає обсяг повноважень кожної з них. Здійснення повноважень органів управління банку може бути делеговано тільки одній уповноваженій особі.

4. Тимчасова адміністрація запроваджується на строк, що не перевищує один місяць. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, передбачений пунктами 3-5 частини другої статті 55 цього Закону, тимчасова адміністрація може бути продовжена на строк до одного місяця. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, передбачений пунктами 1 і 2 частини другої статті 55 цього Закону, строк тимчасової адміністрації може бути продовжений на п'ять днів з припиненням не пізніше дня отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку. Тимчасова адміністрація припиняється після виконання плану врегулювання або в інших випадках за рішенням виконавчої дирекції Фонду.

5. Під час тимчасової адміністрації Фонд має повне і виняткове право управляти банком відповідно до цього Закону, нормативно-правових актів Фонду та вживати дії, передбачені планом врегулювання.

Стаття 47. Запровадження тимчасової адміністрації страховика – учасника Фонду

1. Фонд розпочинає процедуру виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання повідомлення від національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про набрання чинності її рішенням про анулювання страховика ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя.

2. Не пізніше наступного робочого дня після початку тимчасової адміністрації Фонд розміщує інформацію про запровадження тимчасової адміністрації у страховика на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет і не пізніше ніж через 10 днів публікує її в газетах "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

3. Виконавча дирекція Фонду не пізніше наступного робочого дня після офіційного повідомлення від національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про набрання чинності її рішенням про анулювання страховика ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя призначає з числа працівників Фонду уповноважену особу Фонду (кілька уповноважених осіб Фонду), якій Фонд делегує всі або частину своїх повноважень тимчасового адміністратора. Уповноважена особа Фонду повинна відповідати вимогам, встановленим Фондом. Рішення про призначення уповноваженої особи Фонду доводиться Фондом до головного офісу страховика та до кожного відокремленого підрозділу страховика негайно.

Усі або частина повноважень Фонду, визначені цим Законом, можуть бути делеговані одній або кільком уповноваженим особам Фонду. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим особам Фонд зазначає обсяг повноважень кожної з них. Здійснення

повноважень органів управління страховика може бути делеговано тільки одній уповноваженій особі.

4. Тимчасова адміністрація припиняється після виконання плану врегулювання або в інших випадках, передбачених цим Законом (зокрема у випадках, визначених частиною другою статті 57 цього Закону), або за рішенням виконавчої дирекції Фонду.

5. Під час тимчасової адміністрації Фонд має повне і виняткове право управляти страховиком відповідно до цього Закону, нормативно-правових актів Фонду та вживати дії, передбачені планом врегулювання.

Стаття 48. Запровадження тимчасової адміністрації кредитної спілки – учасника Фонду

1. Фонд розпочинає процедуру виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання повідомлення від національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про набрання чинності її рішенням про анулювання кредитній спілці ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та/або залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення.

Фонд не здійснює процедуру виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, якщо підставою для анулювання ліцензії була добровільна заява кредитної спілки про анулювання ліцензії та при цьому у кредитній спілці відсутні зобов'язання за внесками членів кредитної спілки.

2. Не пізніше наступного робочого дня після початку тимчасової адміністрації Фонд розміщує інформацію про запровадження тимчасової адміністрації у кредитній спілці на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет і не пізніше ніж через 10 днів публікує її в газетах "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

3. Виконавча дирекція Фонду не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання повідомлення від національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, про набрання чинності її рішенням про анулювання кредитній спілці ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та/або залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення призначає з числа працівників Фонду уповноважену особу Фонду (кілька уповноважених осіб Фонду), якій Фонд делегує всі або частину своїх повноважень тимчасового адміністратора. Уповноважена особа Фонду повинна відповідати вимогам, встановленим Фондом. Рішення про призначення уповноваженої особи Фонду доводиться Фондом до головного офісу кредитної спілки та до кожного відокремленого підрозділу кредитної спілки негайно.

Усі або частина повноважень Фонду, визначені цим Законом, можуть бути делеговані одній або кільком уповноваженим особам Фонду. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим особам Фонд зазначає обсяг повноважень кожної з них. Здійснення повноважень органів управління кредитної спілки може бути делеговано тільки одній уповноваженій особі.

4. Тимчасова адміністрація запроваджується на строк, що не перевищує один місяць. У разі виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, у спосіб, передбачений пунктом 3 частини другої статті 57 цього Закону, тимчасова адміністрація може бути продовжена на строк до одного місяця. У разі виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, у спосіб, передбачений пунктами 1 і 2 частини другої статті 57 цього Закону, строк тимчасової адміністрації може бути продовжений на п'ять днів з припиненням

не пізніше дня прийняття Фондом рішення про ліквідацію кредитної спілки. Тимчасова адміністрація припиняється після виконання плану врегулювання або в інших випадках за рішенням виконавчої дирекції Фонду.

5. Під час тимчасової адміністрації Фонд має повне і виняткове право управляти кредитною спілкою відповідно до цього Закону, нормативно-правових актів Фонду та вживати дії, передбачені планом врегулювання.

Стаття 49. Вимоги до уповноваженої особи Фонду

1. Тимчасовим адміністратором неплатоспроможного банку (кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, страховика, якому анульовано ліцензію), а також ліквідатором банку (кредитної спілки, страховика) (крім ліквідації банку (кредитної спілки, страховика) за рішенням власників (членів кредитної спілки)) є Фонд. Фонд може делегувати рішенням виконавчої дирекції Фонду частину або всі свої повноваження як тимчасового адміністратора або ліквідатора уповноваженій особі (уповноваженим особам) Фонду, яка має високі професійні та моральні якості, бездоганну ділову репутацію, повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права (не нижче кваліфікаційного рівня "спеціаліст") та професійний досвід, необхідний для виконання заходів у межах здійснення тимчасової адміністрації.

2. Уповноваженою особою Фонду не може бути особа, яка:

1) є кредитором, пов'язаною особою або учасником банку (кредитної спілки, страховика), щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

2) має судимість, не погашену і не зняту у встановленому законом порядку, або якій повідомлено про підозру у вчиненні нею злочину;

3) має прострочені зобов'язання перед будь-яким банком (кредитною спілкою, страховиком);

4) має конфлікт інтересів з банком (кредитною спілкою, страховиком), щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація.

3. Конфліктом інтересів є наявність у відповідного працівника Фонду або його/її дружини (чоловіка), батька, матері, дітей, рідних братів і сестер особистих або ділових інтересів у відповідному банку (кредитній спілці, страховику), зокрема щодо:

1) заборгованості перед банком (кредитною спілкою, страховиком), заборгованості банку (кредитної спілки, страховика), володіння будь-якими майновими правами щодо майна банку (кредитної спілки, страховика);

2) відносин за попередні п'ять років з банком (кредитною спілкою, страховиком) як його пов'язаною особою;

3) невиконання будь-яких зобов'язань по відношенню до будь-якого банку (кредитної спілки, страховика) за останні п'ять років;

4) володіння майном, яке конкурує з майном банку (кредитної спілки, страховика);

5) перебування у трудових відносинах з банком (кредитною спілкою, страховиком) за останні п'ять років;

6) інших інтересів, що можуть зашкодити неупередженому виконанню функцій у межах здійснення тимчасової адміністрації.

4. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана переконатися у відсутності конфлікту інтересів працівника Фонду, який призначається уповноваженою особою Фонду, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду. У разі виявлення обставин, що

становлять конфлікт інтересів, після початку тимчасової адміністрації Фонд зобов'язаний негайно відсторонити відповідного працівника від виконання обов'язків уповноваженої особи Фонду.

5. Уповноважена особа Фонду не має права:

1) приймати прямо або опосередковано будь-які послуги, подарунки та інші цінності від осіб, заінтересованих у здійсненні будь-яких дій, пов'язаних з діяльністю банку (кредитної спілки, страховика), щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

2) використовувати або дозволяти використовувати майно банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація, у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб, крім випадків, установлених частиною дев'ятою статті 50 цього Закону;

3) використовувати або дозволяти використовувати майно страховика, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація, у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб, крім випадків, установлених частиною восьмою статті 51 цього Закону;

4) використовувати або дозволяти використовувати майно кредитної спілки, щодо якої здійснюється тимчасова адміністрація, у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб, крім випадків, установлених частиною восьмою статті 52 цього Закону;

5) давати обіцянки або приймати зобов'язання від імені Фонду без попереднього письмового дозволу;

6) користуватися будь-якими послугами банку (кредитної спілки, страховика), щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

7) розголошувати банківську таємницю, інформацію, що становить комерційну таємницю, та іншу службову інформацію, якщо це не пов'язано із здійсненням тимчасової адміністрації.

6. Оплата праці уповноваженої особи Фонду здійснюється Фондом у межах затвердженого штатного розпису. Виконавча дирекція Фонду має право встановлювати додаткову винагороду уповноваженій особі Фонду в межах кошторису витрат відповідного фонду на здійснення тимчасової адміністрації.

7. За рахунок коштів відповідного фонду підлягає страхуванню життя та здоров'я уповноваженої особи Фонду в її інтересах.

8. Уповноважена особа Фонду у своїй діяльності підзвітна Фонду, який несе відповідальність за дії уповноваженої особи Фонду щодо процедури виведення з ринку неплатоспроможного банку (кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, страховика, якому анульовано ліцензію).

Стаття 50. Наслідки запровадження тимчасової адміністрації банку

1. З дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку призупиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Фонд набуває всі повноваження органів управління банку та органів контролю з дня початку тимчасової адміністрації і до її припинення.

Протягом 15 днів, але не пізніше строків, встановлених Фондом, керівники банку забезпечують передачу уповноваженій особі Фонду печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей банку, а також протягом трьох днів - передачу печаток і штампів бухгалтерської та іншої документації банку. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

2. На період тимчасової адміністрації усі структурні підрозділи, органи та посадові особи банку підпорядковуються у своїй діяльності Фонду та уповноваженій особі Фонду в межах повноважень, встановлених цим Законом та делегованих Фондом, і діють у визначених Фондом/уповноваженою особою Фонду межах та порядку.

3. Правочини, вчинені органами управління та керівниками банку після початку процедури виведення Фондом банку з ринку, є нікчемними.

4. Початок тимчасової адміністрації не є підставою для припинення, розірвання або невиконання договорів про надання послуг (виконання робіт), які забезпечують господарську діяльність банку, зокрема договорів про оренду нерухомого майна, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку Фонд має право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

5. Під час тимчасової адміністрації не здійснюється:

1) задоволення вимог вкладників та інших кредиторів банку;

2) примусове стягнення майна (у тому числі коштів) банку, накладення арешту та звернення стягнення на майно (у тому числі кошти) банку (виконавче провадження щодо банку зупиняється, у тому числі знімаються арешти, накладені на майно (у тому числі на кошти) банку, а також скасовуються інші вжиті заходи примусового забезпечення виконання рішення щодо банку);

3) нарахування неустойки (штрафів, пені), інших фінансових (економічних) санкцій за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), а також зобов'язань перед кредиторами, у тому числі не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошових зобов'язань банку;

4) зарахування зустрічних вимог, у тому числі зустрічних однорідних вимог, припинення зобов'язань за домовленістю (згодою) сторін (у тому числі шляхом договірною списання), поєднанням боржника і кредитора в одній особі;

5) нарахування відсотків за зобов'язаннями банку перед вкладниками та кредиторами.

6. Обмеження, встановлене пунктом 1 частини п'ятої цієї статті, не поширюється на зобов'язання банку щодо:

1) виплати коштів закладами вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників. Зазначені виплати здійснюються в межах суми відшкодування, що гарантується Фондом, в національній валюті України. Вклади в іноземній валюті перераховуються в національну валюту України за офіційним курсом гривні, встановленим Національним банком України до іноземних валют на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до цієї статті;

2) сплати регулярного збору до Фонду;

3) витрат, пов'язаних із забезпеченням його господарської діяльності відповідно до частини четвертої цієї статті;

4) виплати заробітної плати, авторської винагороди, відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю працівників банку;

5) виплати аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, ушкодженням здоров'я або смертю тощо, що надійшли до банку з дня початку здійснення процедури виведення банку з ринку;

6) виплати допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги по вагітності та пологах, що надійшли на спеціальний рахунок у банку, відкриття якого передбачено законодавством України для юридичної особи, починаючи з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку;

7) виконання операцій з виплати переказу коштів фізичних та юридичних осіб, що надійшли на їхні рахунки з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку;

8) здійснення купівлі-продажу валюти фізичними та юридичними особами для погашення ними зобов'язань за кредитними договорами, виконання вимог, встановлених законодавством, для обов'язкового продажу валюти.

Зобов'язання банку, передбачені пунктами 2, 6 частини шостої цієї статті, виконуються банком у межах його фінансових можливостей у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

7. Кошти, що надійшли протягом дії тимчасової адміністрації до неплатоспроможного банку, у разі неможливості встановити належного отримувача мають бути повернуті банку, що обслуговує платника, із зазначенням причини повернення у порядку, встановленому законодавством.

8. Дія Кодексу України з процедур банкрутства на банки не поширюється.

9. Протягом періоду виведення банку з ринку та/або ліквідації банку Фонд має право користуватися технічними можливостями такого банку (технічними засобами, серверами, кол-центром, приміщенням тощо) з метою мінімізації своїх витрат.

Стаття 51. Наслідки запровадження тимчасової адміністрації страховика

1. З дня початку процедури виведення Фондом страховика, якому анульовано ліцензію, з ринку призупиняються всі повноваження органів управління страховика (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Фонд набуває всі повноваження органів управління страховика та органів контролю з дня початку тимчасової адміністрації і до її припинення.

Протягом 15 днів, але не пізніше строків, встановлених Фондом, керівники страховика забезпечують передачу уповноваженій особі Фонду печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей страховика, а також протягом трьох днів - передачу печаток і штампів бухгалтерської та іншої документації страховика. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

2. На період тимчасової адміністрації усі структурні підрозділи, органи та посадові особи страховика підпорядковуються у своїй діяльності Фонду та уповноваженій особі Фонду в межах повноважень, встановлених цим Законом та делегованих Фондом, і діють у визначених Фондом/уповноваженою особою Фонду межах та порядку.

3. Правочини, вчинені органами управління та керівниками страховика після набрання чинності рішенням про анулювання йому ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя і до завершення процедури виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у спосіб, передбачений пунктом 2 або 3 частини другої статті 57 цього Закону, є нікчемними.

У разі виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у спосіб, передбачений пунктом 1 частини другої статті 57 цього Закону, правочини, вчинені органами управління та

керівниками страховика після набрання чинності рішенням про анулювання такому страховику ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя, є нікчемними.

У разі виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у спосіб, передбачений пунктом 2 або 3 частини другої статті 57 цього Закону, правочини, вчинені органами управління та керівниками страховика після набрання чинності рішенням про анулювання такому страховику ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя та до завершення процедури виведення з ринку такого страховика, є нікчемними.

4. Початок тимчасової адміністрації не є підставою для припинення, розірвання або невиконання договорів про надання послуг (виконання робіт), які забезпечують господарську діяльність страховика, зокрема договорів про оренду нерухомого майна, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів страховика Фонд має право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

5. Під час тимчасової адміністрації не здійснюється:

1) задоволення вимог страхувальників, застрахованих осіб, вигодонабувачів та інших кредиторів страховика;

2) примусове стягнення майна (у тому числі коштів) страховика, накладення арешту та звернення стягнення на майно (у тому числі кошти) страховика (виконавче провадження щодо страховика зупиняється, у тому числі знімаються арешти, накладені на майно (у тому числі на кошти) страховика, а також скасовуються інші вжиті заходи примусового забезпечення виконання рішення щодо страховика);

3) нарахування неустойки (штрафів, пені), інших фінансових (економічних) санкцій за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), а також зобов'язань перед кредиторами, у тому числі не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошових зобов'язань страховика;

4) зарахування зустрічних вимог, у тому числі зустрічних однорідних вимог, припинення зобов'язань за домовленістю (згодою) сторін (у тому числі шляхом договірною списання), поєднанням боржника і кредитора в одній особі;

5) нарахування відсотків за зобов'язаннями страховика перед страхувальниками (застрахованими особами, вигодонабувачами) та кредиторами.

6. Обмеження, встановлене пунктом 1 частини п'ятої цієї статті, не поширюється на зобов'язання страховика щодо:

1) здійснення виплат за договорами накопичувального страхування життя, строк дії яких закінчився. Такі виплати здійснюються в межах граничної суми гарантованої виплати за договорами страхування життя, що гарантується Фондом, в національній валюті України. Виплати за договорами накопичувального страхування життя, строк дії яких закінчився, в іноземній валюті перераховуються в національну валюту України за офіційним курсом гривні, встановленим Національним банком України до іноземних валют на день набрання чинності рішенням про анулювання страховику ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя;

2) сплати регулярного збору до Фонду;

3) витрат, пов'язаних із забезпеченням його господарської діяльності відповідно до частини четвертої цієї статті;

4) виплати заробітної плати, авторської винагороди, відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю працівників страховика;

5) виплати аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, ушкодженням здоров'я або смертю тощо, що надійшли до страховика з дня початку здійснення процедури виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію;

6) виплати допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги по вагітності та пологах, що надійшли на спеціальний рахунок у страховика, відкриття якого передбачено законодавством України для юридичної особи, починаючи з дня початку процедури виведення Фондом з ринку страховика, якому анульовано ліцензію.

Зобов'язання страховика, передбачені пунктом 2 частини шостої цієї статті, виконуються страховиком у межах його фінансових можливостей у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

7. Кошти, що надійшли протягом дії тимчасової адміністрації до страховика, якому анульовано ліцензію, у разі неможливості встановити належного отримувача мають бути повернуті банку, що обслуговує платника, із зазначенням причини повернення у порядку, встановленому законодавством.

8. Протягом періоду виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, та/або ліквідації страховика Фонд має право користуватися технічними можливостями такого страховика (технічними засобами, серверами, кол-центром, приміщенням тощо) з метою мінімізації своїх витрат.

Стаття 52. Наслідки запровадження тимчасової адміністрації кредитної спілки

1. З дня початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку призупиняються всі повноваження органів управління кредитної спілки (загальних зборів, спостережної ради і правління та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту)). Фонд набуває всі повноваження органів управління кредитної спілки та органів контролю з дня початку тимчасової адміністрації і до її припинення.

Протягом 15 днів, але не пізніше строків, встановлених Фондом, керівники кредитної спілки забезпечують передачу уповноваженій особі Фонду печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей кредитної спілки, а також протягом трьох днів - передачу печаток і штампів бухгалтерської та іншої документації кредитної спілки. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

2. На період тимчасової адміністрації усі структурні підрозділи, органи та посадові особи кредитної спілки підпорядковуються у своїй діяльності Фонду та уповноваженій особі Фонду в межах повноважень, встановлених цим Законом та делегованих Фондом, і діють у визначених Фондом/уповноваженою особою Фонду межах та порядку.

3. Правочини, вчинені органами управління та керівниками кредитної спілки після початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку, є нікчемними.

4. Початок тимчасової адміністрації не є підставою для припинення, розірвання або невиконання договорів про надання послуг (виконання робіт), які забезпечують господарську діяльність кредитної спілки, зокрема договорів про оренду нерухомого майна, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів кредитної спілки Фонд має право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

5. Під час тимчасової адміністрації не здійснюється:

1) задоволення вимог вкладників-членів кредитних спілок та інших кредиторів кредитної спілки;

2) примусове стягнення майна (у тому числі коштів) кредитної спілки, накладення арешту та звернення стягнення на майно (у тому числі кошти) кредитної спілки (виконавче провадження щодо кредитної спілки зупиняється, у тому числі знімаються арешти, накладені на майно (у тому числі на кошти) кредитної спілки, а також скасовуються інші вжиті заходи примусового забезпечення виконання рішення щодо кредитної спілки);

3) нарахування неустойки (штрафів, пені), інших фінансових (економічних) санкцій за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), а також зобов'язань перед кредиторами, у тому числі не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошових зобов'язань кредитної спілки;

4) зарахування зустрічних вимог, у тому числі зустрічних однорідних вимог, припинення зобов'язань за домовленістю (згодою) сторін (у тому числі шляхом договірною списання), поєднанням боржника і кредитора в одній особі;

5) нарахування відсотків за зобов'язаннями кредитної спілки перед вкладниками-членами кредитної спілки та кредиторами.

6. Обмеження, встановлене пунктом 1 частини п'ятої цієї статті, не поширюється на зобов'язання кредитної спілки щодо:

1) виплати коштів за внесками членів кредитної спілки за договорами, строк яких закінчився. Зазначені виплати здійснюються в межах суми відшкодування, що гарантується Фондом, в національній валюті України;

2) сплати регулярного збору до Фонду;

3) витрат, пов'язаних із забезпеченням її господарської діяльності відповідно до частини четвертої цієї статті;

4) виплати заробітної плати, авторської винагороди, відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю працівників кредитної спілки;

5) виплати аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, ушкодженням здоров'я або смертю тощо, що надійшли до кредитної спілки з дня початку здійснення процедури виведення кредитної спілки з ринку;

6) виплати допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги по вагітності та пологах, що надійшли на спеціальний рахунок у кредитну спілку, відкриття якого передбачено законодавством України для юридичної особи, починаючи з дня початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку;

7) виконання операцій з виплати переказу коштів фізичних та юридичних осіб, що надійшли на їхні рахунки з дня початку процедури виведення Фондом кредитної спілки з ринку.

Зобов'язання кредитної спілки, передбачені пунктом 3 частини шостої цієї статті, виконуються кредитною спілкою у межах її фінансових можливостей у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

7. Кошти, що надійшли протягом дії тимчасової адміністрації до кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, у разі неможливості встановити належного отримувача мають бути

повернуті банку, що обслуговує платника, із зазначенням причини повернення у порядку, встановленому законодавством.

8. Протягом періоду виведення кредитної спілки з ринку та/або ліквідації кредитної спілки Фонд має право користуватися технічними можливостями такої кредитної спілки (технічними засобами, серверами, кол-центром, приміщенням тощо) з метою мінімізації своїх витрат.

Стаття 53. Повноваження уповноваженої особи Фонду

1. Фонд безпосередньо або уповноважена особа Фонду у разі делегування їй повноважень має право:

1) вчиняти будь-які дії та приймати рішення, що належали до повноважень органів управління і органів контролю банку (кредитної спілки, страховика);

2) укладати від імені банку будь-які договори (вчиняти правочини), необхідні для забезпечення операційної діяльності банку, здійснення ним банківських та інших господарських операцій, з урахуванням вимог, встановлених цим Законом;

3) укладати від імені страховика будь-які договори (вчиняти правочини), необхідні для забезпечення операційної діяльності страховика, надання ним страхових послуг та здійснення інших господарських операцій, з урахуванням вимог, встановлених цим Законом;

4) укладати від імені кредитної спілки будь-які договори (вчиняти правочини), необхідні для забезпечення операційної діяльності кредитної спілки, надання нею фінансових послуг та здійснення інших господарських операцій, з урахуванням вимог, встановлених цим Законом;

5) продовжувати, обмежувати або припиняти здійснення банком (кредитною спілкою, страховиком) будь-яких операцій;

6) повідомляти сторони за договорами, зазначеними у частині другій статті 54 цього Закону, про нікчемність цих договорів та вчиняти дії щодо застосування наслідків нікчемності договорів;

7) заявляти від імені банку (кредитної спілки, страховика) позови майнового та немайнового характеру до суду, у тому числі позови про винесення рішення, відповідно до якого боржник банку (кредитної спілки, страховика) має надати інформацію про свої активи;

8) звертатися до правоохоронних органів із заявою про вчинення кримінального правопорушення в разі виявлення фактів шахрайства та інших протиправних дій працівників банку (кредитної спілки, страховика) або інших осіб стосовно банку (кредитної спілки, страховика);

9) залучати до роботи у процесі здійснення тимчасової адміністрації за рахунок банку (кредитної спілки, страховика) на підставі цивільно-правових договорів інших осіб (радників, аудиторів, юристів, оцінювачів та інших) у межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду. Такі договори можуть бути розірвані в односторонньому порядку у день повідомлення Фондом другої сторони про таке розірвання з наслідками, встановленими цивільним законодавством;

10) призначати проведення аудиторських перевірок та юридичних експертиз з питань діяльності банку (кредитної спілки, страховика) за рахунок банку (кредитної спілки, страховика) в межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду;

11) приймати на роботу, звільняти з роботи чи переводити на іншу посаду будь-кого з керівників чи працівників банку (кредитної спілки, страховика), переглядати їх службові

обов'язки, змінювати розмір оплати їх праці з додержанням вимог законодавства України про працю;

12) зупиняти розподіл капіталу банку (страховика) чи виплату дивідендів у будь-якій формі;

13) зупиняти розподіл доходу кредитної спілки між членами кредитної спілки;

14) вчиняти дії, спрямовані на виконання плану врегулювання, відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

2. Уповноважена особа Фонду діє від імені банку (кредитної спілки, страховика) в межах повноважень Фонду.

Уповноважена особа Фонду має право:

1) призначати на посаду, звільняти з посади чи переводити на іншу посаду будь-кого з керівників чи працівників банку (кредитної спілки, страховика), переглядати їхні службові обов'язки, змінювати розмір оплати праці з додержанням вимог законодавства про працю;

2) здійснювати інші повноваження, встановлені цим Законом, та делеговані їй Фондом.

3. На виконання своїх повноважень уповноважена особа Фонду:

1) діє без довіреності від імені банку (кредитної спілки, страховика), має право підпису будь-яких договорів (правочинів), інших документів від імені банку (кредитної спілки, страховика);

2) видає накази та розпорядження, дає доручення, обов'язкові до виконання працівниками банку (кредитної спілки, страховика);

3) звітує за результатами здійснення тимчасової адміністрації банку (кредитної спілки, страховика) перед виконавчою дирекцією Фонду.

4. Фонд безпосередньо або уповноважена особа Фонду у разі делегування їй повноважень зобов'язаний подавати до Кредитного реєстру Національного банку України інформацію в порядку та обсягах, визначених статтею 67¹ Закону України "Про банки і банківську діяльність", про кредитні операції банків, щодо яких Національним банком України прийнято рішення про віднесення їх до категорії неплатоспроможних або про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію, та на постійній основі оновлювати її, а також оновлювати на постійній основі інформацію щодо погашення боргу позичальника, яка міститься у бюро кредитних історій, до якого раніше передавалася інформація банком (за наявності підтвердження такої передачі).

5. Будь-яка особа, яка навмисно перешкоджає доступу Фонду та уповноваженої особи Фонду до банку (кредитної спілки, страховика), його приміщень, засобів зв'язку, операційних систем, активів, книг, записів, документів, несе відповідальність за такі протиправні дії згідно із законодавством України. Правоохоронні органи зобов'язані надавати допомогу Фонду у процесі здійснення тимчасової адміністрації банку (кредитної спілки, страховика) на підставі письмового звернення уповноваженої особи Фонду.

6. Вжиття будь-якою особою дій, що перешкоджають доступу Фонду та уповноваженої особи Фонду до банку та/або унеможливають здійснення тимчасової адміністрації, є підставою для звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

7. Вжиття будь-якою особою дій, що перешкоджають доступу Фонду та уповноваженої особи Фонду до кредитної спілки (страховика) та/або унеможливають здійснення

тимчасової адміністрації, є підставою для прийняття Фондом рішення ліквідацію кредитної спілки (страховика).

Стаття 54. Заходи щодо забезпечення збереження активів банку (кредитної спілки, страховика), запобігання втрати майна та збитків банку (кредитної спілки, страховика)

1. Фонд зобов'язаний забезпечити збереження активів та документації банку (кредитної спілки, страховика).

2. Протягом дії тимчасової адміністрації Фонд зобов'язаний забезпечити перевірку правочинів (у тому числі договорів), вчинених (укладених) банком (кредитною спілкою, страховиком) протягом одного року до дня запровадження тимчасової адміністрації банку (кредитної спілки, страховика), на предмет виявлення правочинів (у тому числі договорів), що є нікчемними з підстав, визначених частиною третьою цієї статті.

3. Правочини (у тому числі договори) неплатоспроможного банку (кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, страховика, якому анульовано ліцензію), є нікчемними з таких підстав:

1) банк (кредитна спілка, страховик) безоплатно здійснив відчуження майна, прийняв на себе зобов'язання без встановлення обов'язку контрагента щодо вчинення відповідних майнових дій, відмовився від власних майнових вимог;

2) банк до дня визнання банку неплатоспроможним взяв на себе зобов'язання, внаслідок чого він став неплатоспроможним або виконання його грошових зобов'язань перед іншими кредиторами повністю чи частково стало неможливим;

3) страховик до дня набрання чинності рішенням про анулювання йому ліцензії на провадження господарської діяльності зі страхування життя взяв на себе зобов'язання, внаслідок чого виконання його грошових зобов'язань перед іншими кредиторами повністю чи частково стало неможливим;

4) кредитна спілка до дня набрання чинності рішення про анулювання її ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг в частині надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту та/або залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення взяла на себе зобов'язання, внаслідок чого виконання її грошових зобов'язань перед іншими кредиторами повністю чи частково стало неможливим;

5) банк (кредитна спілка, страховик) здійснив відчуження чи передав у користування або придбав (отримав у користування) майно, оплатив результати робіт та/або послуги за цінами, нижчими або вищими від звичайних (якщо оплата на 20 відсотків і більше відрізняється від вартості товарів, послуг, іншого майна, отриманого банком (кредитною спілкою, страховиком)), або зобов'язаний здійснити такі дії в майбутньому відповідно до умов договору;

6) банк (кредитна спілка, страховик) оплатив кредитору або прийняв майно в рахунок виконання грошових вимог у день, коли сума вимог кредиторів банку (кредитної спілки, страховика) перевищувала вартість майна;

7) банк прийняв на себе зобов'язання (застава, порука, гарантія, притримання, факторинг тощо) щодо забезпечення виконання грошових вимог у порядку іншому, ніж здійснення кредитних операцій відповідно до Закону України "Про банки і банківську діяльність";

8) кредитна спілка прийняла на себе зобов'язання (застава, порука, тощо) щодо забезпечення виконання грошових вимог у порядку іншому, ніж передбачено законом;

9) банк уклав кредитні договори, умови яких передбачають надання клієнтам переваг (пільг), прямо не встановлених для них законодавством чи внутрішніми документами банку;

10) страховик уклав договори накопичувального страхування життя, умови яких передбачають надання споживачам його послуг переваг (пільг), прямо не встановлених для них законодавством чи внутрішніми документами страховика;

11) кредитна спілка уклала кредитні договори, умови яких передбачають надання її членам переваг (пільг), прямо не встановлених для них законодавством чи внутрішніми документами кредитної спілки;

12) банк (кредитна спілка, страховик) уклав правочини (у тому числі договори), умови яких передбачають платіж чи передачу іншого майна з метою надання окремим кредиторам переваг (пільг), прямо не встановлених для них законодавством чи внутрішніми документами банку (кредитної спілки, страховика);

13) банк (кредитна спілка, страховик) уклав правочин (у тому числі договір) з пов'язаною особою банку (кредитної спілки, страховика), якщо такий правочин не відповідає вимогам законодавства України;

14) здійснення банком (кредитною спілкою, страховиком), віднесеним до категорії проблемних, операцій, укладення (переоформлення) договорів, що призвело до збільшення витрат, пов'язаних з виведенням банку (кредитної спілки, страховика) з ринку, з порушенням норм законодавства.

Порядок виявлення нікчемних договорів, а також дій Фонду у разі їх виявлення визначаються нормативно-правовими актами Фонду.

4. Фонд:

1) протягом дії тимчасової адміністрації, а також протягом ліквідації повідомляє сторони за договорами, зазначеними у частині другій статті 38 цього Закону, про нікчемність цих договорів та вчиняє дії щодо застосування наслідків нікчемності договорів;

2) вживає заходів до витребування (повернення) майна (коштів) банку (кредитної спілки, страховика), переданого за такими договорами;

3) має право вимагати відшкодування збитків, спричинених їх укладенням.

5. У разі отримання повідомлення Фонду про нікчемність правочину на підставах, передбачених частиною третьою цієї статті, кредитор зобов'язаний повернути банку (кредитній спілці, страховику) майно (кошти), яке він отримав від такого банку (кредитної спілки, страховика), а у разі неможливості повернути майно в натурі - відшкодувати його вартість у грошових одиницях за ринковими цінами, що існували на момент вчинення правочину. Такий нікчемний договір не може бути використаний для визначення ринкової ціни.

6. Фонд вживає передбачені законодавством заходи щодо стягнення простроченої заборгованості позичальників та інших боржників банку (кредитної спілки, страховика).

7. Фонд зобов'язаний забезпечити проведення інвентаризації активів і зобов'язань банку (кредитної спілки, страховика).

8. Під час інвентаризації активів і зобов'язань банку перевіряється наявність і відповідність балансової вартості фактичній вартості таких активів та зобов'язань неплатоспроможного банку:

1) готівки у касі та матеріальних цінностей у сховищі банку;

2) заборгованості за кредитами перед банком, у тому числі наявності забезпечення виконання зобов'язань за кредитними договорами;

3) заборгованості за цінними паперами перед банком;

4) заборгованості за зобов'язаннями банку перед кредиторами;

5) вимог банку до клієнта за списаною безнадійною заборгованістю (у тому числі наявності забезпечення виконання зобов'язань за такою заборгованістю).

9. Під час інвентаризації активів і зобов'язань страховика перевіряється наявність і відповідність балансової вартості фактичній вартості таких активів та зобов'язань страховика, якому анульовано ліцензію:

1) готівки у касі страховика;

2) заборгованості за договорами страхування життя перед страховиком;

3) заборгованості за цінними паперами перед страховиком;

4) заборгованості за зобов'язаннями страховика перед кредиторами;

5) вимог страховика до страхувальника (застрахованої особи) за списаною безнадійною заборгованістю (у тому числі наявності забезпечення виконання зобов'язань за такою заборгованістю).

10. Під час інвентаризації активів і зобов'язань кредитної спілки перевіряється наявність і відповідність балансової вартості фактичній вартості таких активів та зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію:

1) готівки у касі кредитної спілки;

2) заборгованості за кредитами перед кредитною спілкою, у тому числі наявності забезпечення виконання зобов'язань за кредитними договорами;

3) заборгованості за цінними паперами перед кредитною спілкою;

4) заборгованості за зобов'язаннями кредитної спілки перед кредиторами;

5) вимог кредитної спілки до члена кредитної спілки за списаною безнадійною заборгованістю (у тому числі наявності забезпечення виконання зобов'язань за такою заборгованістю).

11. Фонд припиняє протягом тимчасової адміністрації у банку (кредитній спілці, страховику) здійснення операцій за правочином (у тому числі договором), вчиненим (укладеним) банком (кредитною спілкою, страховиком) з окремим кредитором чи іншою особою, якщо такий правочин (у тому числі договір) спричиняє або може спричинити надання переваги одному кредитору перед іншим в частині задоволення вимог, зокрема за наявності однієї з таких умов:

1) правочин (у тому числі договір), спрямований на забезпечення виконання зобов'язань банку (кредитної спілки, страховика) чи третьої особи перед окремим кредитором, вчинений (укладений) до дня запровадження тимчасової адміністрації у банку (кредитній спілці, страховику);

2) правочин (у тому числі договір) спричиняє чи може спричинити зміну черговості задоволення вимог кредиторів за зобов'язаннями, що виникли до дня запровадження тимчасової адміністрації у банку (кредитній спілці, страховику);

3) правочин (у тому числі договір) спричиняє чи може спричинити задоволення вимог, строк яких на дату виконання правочину (в тому числі договору) не настав, одних кредиторів за наявності невиконаних в установлені строки зобов'язань перед іншими кредиторами;

4) правочин (у тому числі договір) призвів до того, що окремому кредитору надано чи може бути надано перевагу в задоволенні вимог, що існували до запровадження тимчасової адміністрації, порівняно з умовами розрахунку з кредитором у черговості, визначеній цим Законом.

Припинення здійснення операцій застосовується до правочину (у тому числі договору), визначеного у цій частині, якщо він укладений протягом одного року до дня запровадження тимчасової адміністрації у банку (кредитній спілці, страховику).

12. З метою збереження майна (активів) банку (кредитної спілки, страховика) Фонд має право здійснити продаж відокремлених підрозділів банку (кредитної спілки, страховика) (у тому числі майна банку (кредитної спілки, страховика), розташованого за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу).

13. Усі або частина повноважень Фонду, визначених цією статтею, можуть бути делеговані Фондом уповноваженій особі Фонду.

Стаття 55. План врегулювання банку

1. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання банку з обов'язковим дотриманням принципу найменших витрат для Фонду.

2. План врегулювання складається відповідно до вимог, встановлених актами Фонду. У плані врегулювання на підставі оцінки фінансового і майнового стану банку визначаються заходи щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із таких способів:

- 1) ліквідація банку з відшкодуванням з боку Фонду коштів за вкладками фізичних осіб у порядку, встановленому цим Законом;
- 2) ліквідація банку з відчуженням у процесі ліквідації всіх або частини його активів і зобов'язань на користь приймаючого банку;
- 3) відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку з відкликанням банківської ліцензії неплатоспроможного банку та подальшою його ліквідацією;
- 4) створення та продаж інвестору перехідного банку з передачею йому активів і зобов'язань неплатоспроможного банку і подальшою ліквідацією неплатоспроможного банку;
- 5) продаж неплатоспроможного банку інвестору.

Переможцями відкритого конкурсу щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із способів, визначених пунктами 4 і 5 цієї частини, можуть бути об'єднання інвесторів.

Виконавча дирекція Фонду зобов'язана не пізніше трьох робочих днів з дня початку процедури виведення банку з ринку прийняти рішення про відповідність/невідповідність банку, який віднесений до категорії неплатоспроможних, критеріям, встановленим нормативно-правовими актами Фонду, за результатами аналізу звітності такого банку, наданої Національним банком України.

У разі відповідності банку таким критеріям виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання, в якому зазначено, що найменш витратним способом виведення банку з ринку є спосіб, передбачений пунктом 1 цієї частини, та подає Національному банку України пропозицію щодо відкликання банківської ліцензії та ліквідації такого банку. У такому разі

тимчасова адміністрація припиняється у день отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Виконавча дирекція Фонду приймає рішення про ліквідацію неплатоспроможного банку в разі відповідності банку одному з критеріїв, встановлених нормативно-правовим актом Фонду.

3. План врегулювання банку має, зокрема, містити:

1) порівняльний аналіз та обґрунтування витрат, пов'язаних із здійсненням заходів, передбачених частиною другою цієї статті, з точки зору обрання найменш витратного для Фонду способу виведення неплатоспроможного банку з ринку. Такий аналіз здійснюється відповідно до методики, визначеної виконавчою дирекцією Фонду;

2) спосіб, порядок та строки врегулювання відносин з учасниками, вкладниками та іншими кредиторами банку;

3) умови відкритого конкурсу щодо визначення приймаючого банку та/або інвестора;

4) умови та строки ліквідації банку.

4. Після затвердження плану врегулювання тимчасова адміністрація та/або ліквідація банку здійснюються на підставі і на виконання плану врегулювання.

Виконавча дирекція Фонду у будь-який час має право вносити зміни та доповнення до плану врегулювання. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана внести зміни до плану врегулювання в частині зміни способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, якщо реалізація обраного способу виведення банку з ринку виявилася неможливою протягом строків, визначених планом врегулювання.

5. Фонд зобов'язаний подати план врегулювання та зміни до нього до Національного банку України не пізніше семи днів з дати затвердження.

6. Фонд вживає будь-яких заходів на виконання плану врегулювання без повідомлення та отримання згоди учасників, боржників, кредиторів (вкладників) банку. Учасники, кредитори (вкладники) банку не мають права вимагати припинення або дострокового виконання зобов'язань банку та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання.

7. У разі делегування частини або всіх повноважень Фонду як тимчасового адміністратора уповноваженій особі Фонду (кільком уповноваженим особам Фонду) така особа подає виконавчій дирекції Фонду письмовий звіт про виконання делегованих їй повноважень не пізніше наступного робочого дня після закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

Виконавча дирекція Фонду затверджує письмовий звіт про виконання плану врегулювання за період тимчасової адміністрації не пізніше семи робочих днів після закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

8. З метою підготовки плану врегулювання неплатоспроможного банку, у тому числі для розрахунку потенційно можливих грошових коштів, що можуть бути отримані від реалізації майна неплатоспроможного банку, Фонд та/або уповноважена особа Фонду має право залучати суб'єктів оціночної діяльності, аудиторів, інших осіб за рахунок коштів банку або Фонду.

9. У разі виконання плану врегулювання, що передбачає виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, передбачений пунктами 2-4 частини другої цієї статті, виконавча дирекція Фонду може прийняти рішення про передачу залишків активів, що потенційно

можуть бути реалізовані, та зобов'язань спеціалізованій установі. Решта активів списується уповноваженою особою Фонду або передається іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється, а процедура ліквідації неплатоспроможного банку триває не більше трьох місяців.

Протягом ліквідації банку Фонд вживає виключно заходів для збереження документів та припинення банку як юридичної особи. Проведення інвентаризації та інших дій від Фонду не вимагається.

Спеціалізована установа зобов'язана вжити заходів до продовження погашення заборгованості кредиторів неплатоспроможного банку за рахунок отриманих активів.

У разі якщо після закінчення трьох років з дня передачі активів та зобов'язань такі активи було неможливо реалізувати, вони списуються та/або передаються спеціалізованою установою іншим особам у порядку благодійної діяльності, а вимоги, не задоволені за недостатністю активів неплатоспроможного банку, вважаються погашеними, про що повідомляється Фонд.

10. У разі виведення Фондом неплатоспроможного банку з ринку в один із способів, передбачених пунктами 3-5 частини другої цієї статті, приймаючий банк або інвестор (об'єднання інвесторів) вважається добросовісним набувачем, за умови виконання ним умов цього Закону.

Стаття 56. Особливості проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку

1. Порядок проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із способів, визначених пунктами 3-5 частини другої статті 55 цього Закону, встановлюється актами Фонду.

2. Для участі у відкритому конкурсі учасник конкурсу вносить на рахунок Фонду гарантійний внесок у розмірі, визначеному виконавчою дирекцією Фонду умовами конкурсу для конкретного банку.

3. Фонд повертає учаснику відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, гарантійний внесок або його залишок після виконання ним умов відповідного договору (договору переведення боргу та договору про відступлення права вимоги, договору купівлі-продажу акцій, договору купівлі-продажу акцій перехідного банку). Фонд може зараховувати гарантійний внесок переможця в рахунок виконання цих договорів.

4. Фонд повертає учасникам відкритого конкурсу, не визнаним переможцям, гарантійні внески протягом трьох робочих днів з дня визначення Фондом переможця конкурсу.

5. Подання на відкритий конкурс однієї пропозиції щодо способу виведення неплатоспроможного банку з ринку не є підставою для визнання відкритого конкурсу таким, що не відбувся.

6. У разі неукладення учасником відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, з його вини договору переведення боргу та/або договору про відступлення права вимоги, договору купівлі-продажу акцій, договору купівлі-продажу акцій перехідного банку або невиконання ним умов укладеного договору гарантійний внесок не повертається.

7. Відкритий конкурс проводиться серед попередньо кваліфікованих осіб, включених до переліку, який формується Національним банком України, у порядку, встановленому Національним банком України за погодженням з Фондом.

Стаття 57. План врегулювання страховика

1. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання страховика з обов'язковим дотриманням принципу найменших витрат для Фонду.

2. План врегулювання складається відповідно до вимог, встановлених актами Фонду. У плані врегулювання на підставі оцінки фінансового і майнового стану страховика визначаються заходи щодо виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, в один із таких способів:

1) ліквідація страховика з проведенням Фондом гарантованих виплат за договорами страхування життя за рахунок коштів фонду гарантування виплат у порядку, встановленому цим Законом;

2) проведення Фондом гарантованих виплат за договорами страхування життя за рахунок активів страховика, якому анульовано ліцензію, без залучення коштів фонду гарантування виплат;

3) відчуження всіх або частини активів і зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію, на користь приймаючого страховика.

Виконавча дирекція Фонду зобов'язана не пізніше 30 календарних днів з дня початку процедури виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, оголосити відкритий конкурс серед страховиків, які мають діючу ліцензію на провадження господарської діяльності зі страхування життя, на передачу активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію. Строк проведення такого відкритого конкурсу становить 30 календарних днів з дати його оголошення. Обов'язковою умовою такого відкритого конкурсу має бути прийняття приймаючим страховиком всіх зобов'язань за договорами накопичувального страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію.

У разі наявності пропозицій на прийняття активів та зобов'язань страховика, якому анульовано ліцензію, хоча б від одного страховика, який має діючу ліцензію на провадження господарської діяльності зі страхування життя, виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання, в якому зазначено, що найменш витратним способом виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, є спосіб, передбачений пунктом 3 цієї частини, та повідомляє про це національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється у день укладання з приймаючим страховиком договору про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію.

У разі відсутності пропозицій на прийняття прав та обов'язків страховика, якому анульовано ліцензію, від страховиків, які мають діючу ліцензію на провадження господарської діяльності зі страхування життя (неукладення учасником відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, договору про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію, або невиконання ним умов укладеного договору), та у разі достатності активів страховика, якому анульовано ліцензію, для проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя, виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання, в якому зазначено, що найменш витратним способом виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, є спосіб, передбачений пунктом 2 цієї частини, та повідомляє про це національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється у день проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію, за всіма договорами накопичувального страхування життя, але не пізніше шести місяців з дати початку процедури проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя.

У разі відсутності пропозицій на прийняття прав та обов'язків страховика, якому анульовано ліцензію, від страховиків, які мають діючу ліцензію на провадження господарської діяльності зі страхування життя (неукладення учасником відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, договору про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію, або невиконання ним умов укладеного договору), та у разі недостатності активів страховика, якому анульовано ліцензію, для проведення гарантованих виплат за договорами страхування життя, виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання, в якому зазначено, що найменш витратним способом виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, є спосіб, передбачений пунктом 1 цієї частини, та повідомляє про це національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється у день прийняття Фондом рішення про ліквідацію страховика, якому анульовано ліцензію.

3. План врегулювання страховика має, зокрема, містити (в залежності від обраного Фондом способу врегулювання):

1) порівняльний аналіз та обґрунтування витрат, пов'язаних із здійсненням заходів, передбачених частиною другою цієї статті, з точки зору обрання найменш витратного для Фонду способу виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію. Такий аналіз здійснюється відповідно до методики, визначеної виконавчою дирекцією Фонду;

2) спосіб, порядок та строки врегулювання відносин з учасниками, страхувальниками (застрахованими особами, вигодонабувачами), отримувачами гарантованих виплат за договорами страхування життя та іншими кредиторами страховика;

3) умови та строки ліквідації страховика, якому анульовано ліцензію.

4. Після затвердження плану врегулювання тимчасова адміністрація та/або ліквідація страховика здійснюються на підставі і на виконання плану врегулювання.

Виконавча дирекція Фонду у будь-який час має право вносити зміни та доповнення до плану врегулювання. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана внести зміни до плану врегулювання в частині зміни способу виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, якщо реалізація обраного способу виведення такого страховика з ринку виявилася неможливою протягом строків, визначених планом врегулювання.

5. Фонд зобов'язаний подати план врегулювання та зміни до нього до національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, не пізніше семи днів з дати затвердження.

6. Фонд вживає будь-яких заходів на виконання плану врегулювання без повідомлення та отримання згоди учасників, боржників, страхувальників (застрахованих осіб, вигодонабувачів), кредиторів, отримувачів гарантованих виплат за договорами страхування життя страховика. Учасники, боржники, страхувальники (застраховані особи, вигодонабувачі), кредитори, отримувачі гарантованих виплат за договорами страхування життя страховика не мають права вимагати припинення або дострокового виконання зобов'язань страховика та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання.

7. У разі делегування частини або всіх повноважень Фонду як тимчасового адміністратора уповноваженій особі Фонду (кільком уповноваженим особам Фонду) така особа подає виконавчій дирекції Фонду письмовий звіт про виконання делегованих їй повноважень не пізніше наступного робочого дня після закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

Виконавча дирекція Фонду затверджує письмовий звіт про виконання плану врегулювання за період тимчасової адміністрації не пізніше семи робочих днів після закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

8. З метою підготовки плану врегулювання страховика, якому анульовано ліцензію, у тому числі для розрахунку потенційно можливих грошових коштів, що можуть бути отримані від реалізації майна такого страховика, Фонд та/або уповноважена особа Фонду має право залучати суб'єктів оціночної діяльності, аудиторів, інших осіб за рахунок коштів страховика, якому анульовано ліцензію, або Фонду.

9. У разі виконання плану врегулювання, що передбачає виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у спосіб, передбачений пунктом 2 частини другої цієї статті, виконавча дирекція Фонду може прийняти рішення про передачу залишків активів, що потенційно можуть бути реалізовані, та зобов'язань спеціалізованій установі. Решта активів списується уповноваженою особою Фонду або передається іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється, а процедура ліквідації страховика, якому анульовано ліцензію, триває не більше трьох місяців.

Протягом ліквідації страховика Фонд вживає виключно заходів для збереження документів та припинення страховика як юридичної особи. Проведення інвентаризації та інших дій від Фонду не вимагається.

Спеціалізована установа зобов'язана вжити заходів до продовження погашення заборгованості кредиторів страховика, якому анульовано ліцензію, за рахунок отриманих активів.

У разі якщо після закінчення трьох років з дня передачі активів та зобов'язань такі активи було неможливо реалізувати, вони списуються та/або передаються спеціалізованою установою іншим особам у порядку благодійної діяльності, а вимоги, не задоволені за недостатністю активів страховика, якому анульовано ліцензію, вважаються погашеними, про що повідомляється Фонд.

10. У разі виведення Фондом страховика, якому анульовано ліцензію, з ринку в спосіб, передбачений пунктом 3 частини другої цієї статті, приймаючий страховик вважається добросовісним набувачем, за умови виконання ним умов цього Закону.

Стаття 58. Особливості проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію

1. Порядок проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, відповідно до частини другої статті 57 цього Закону, встановлюється актами Фонду.

2. Для участі у відкритому конкурсі учасник конкурсу вносить на рахунок Фонду гарантійний внесок у розмірі, визначеному виконавчою дирекцією Фонду умовами конкурсу для конкретного страховика.

3. Фонд повертає учаснику відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, гарантійний внесок або його залишок після виконання ним умов договору про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію. Фонд може зараховувати гарантійний внесок переможця в рахунок виконання цього договору.

4. Фонд повертає учасникам відкритого конкурсу, не визнаним переможцями, гарантійні внески протягом трьох робочих днів з дня визначення Фондом переможця конкурсу.

5. Подання на відкритий конкурс однієї пропозиції щодо способу виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, не є підставою для визнання відкритого конкурсу таким, що не відбувся.

6. У разі неукладення учасником відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, з його вини договору про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію, або невиконання ним умов укладеного договору гарантійний внесок не повертається.

Стаття 59. План врегулювання кредитної спілки

1. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання кредитної спілки з обов'язковим дотриманням принципу найменших витрат для Фонду.

2. План врегулювання складається відповідно до вимог, встановлених актами Фонду. У плані врегулювання на підставі оцінки фінансового і майнового стану кредитної спілки визначаються заходи щодо виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, в один із таких способів:

- 1) ліквідація кредитної спілки з відшкодуванням з боку Фонду коштів за внесками членів кредитних спілок у порядку, встановленому цим Законом;
- 2) ліквідація кредитної спілки з відчуженням у процесі ліквідації всіх або частини її активів і зобов'язань на користь приймаючої кредитної спілки;
- 3) відчуження всіх або частини активів і зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, на користь приймаючої кредитної спілки з подальшою її ліквідацією.

Виконавча дирекція Фонду зобов'язана не пізніше трьох робочих днів з дня початку процедури виведення кредитної спілки з ринку прийняти рішення про відповідність/невідповідність кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, критеріям, встановленим нормативно-правовими актами Фонду, за результатами аналізу звітності такої кредитної спілки, наданої національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

У разі відповідності кредитної спілки таким критеріям виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання, в якому зазначено, що найменш витратним способом виведення кредитної спілки з ринку є спосіб, передбачений пунктом 1 цієї частини, та приймає рішення про ліквідацію такої кредитної спілки. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється у день прийняття Фондом рішення про ліквідацію кредитної спілки.

Виконавча дирекція Фонду приймає рішення про ліквідацію кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, в разі відповідності кредитної спілки одному з критеріїв, встановлених нормативно-правовим актом Фонду.

3. План врегулювання кредитної спілки має, зокрема, містити:

1) порівняльний аналіз та обґрунтування витрат, пов'язаних із здійсненням заходів, передбачених частиною другою цієї статті, з точки зору обрання найменш витратного для Фонду способу виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію. Такий аналіз здійснюється відповідно до методики, визначеної виконавчою дирекцією Фонду;

2) спосіб, порядок та строки врегулювання відносин з членами кредитної спілки та іншими кредиторами кредитної спілки;

3) умови відкритого конкурсу щодо визначення приймаючої кредитної спілки;

4) умови та строки ліквідації кредитної спілки.

4. Після затвердження плану врегулювання тимчасова адміністрація та/або ліквідація кредитної спілки здійснюються на підставі і на виконання плану врегулювання.

Виконавча дирекція Фонду у будь-який час має право вносити зміни та доповнення до плану врегулювання. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана внести зміни до плану врегулювання в частині зміни способу виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, якщо реалізація обраного способу виведення кредитної спілки з ринку виявилася неможливою протягом строків, визначених планом врегулювання.

5. Фонд зобов'язаний подати план врегулювання та зміни до нього до національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, не пізніше семи днів з дати затвердження.

6. Фонд вживає будь-яких заходів на виконання плану врегулювання без повідомлення та отримання згоди членів, боржників, кредиторів (вкладників-членів кредитної спілки) кредитної спілки. Члени, кредитори (вкладники-члени кредитної спілки) кредитної спілки не мають права вимагати припинення або дострокового виконання зобов'язань кредитної спілки та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання.

7. У разі делегування частини або всіх повноважень Фонду як тимчасового адміністратора уповноваженій особі Фонду (кільком уповноваженим особам Фонду) така особа подає виконавчій дирекції Фонду письмовий звіт про виконання делегованих їй повноважень не пізніше наступного робочого дня після закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

Виконавча дирекція Фонду затверджує письмовий звіт про виконання плану врегулювання за період тимчасової адміністрації не пізніше семи робочих днів після закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

8. З метою підготовки плану врегулювання кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, у тому числі для розрахунку потенційно можливих грошових коштів, що можуть бути отримані від реалізації майна кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, Фонд та/або уповноважена особа Фонду має право залучати суб'єктів оціночної діяльності, аудиторів, інших осіб за рахунок коштів кредитної спілки або Фонду.

9. У разі виконання плану врегулювання, що передбачає виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, у спосіб, передбачений пунктами 2-3 частини другої цієї статті, виконавча дирекція Фонду може прийняти рішення про передачу залишків активів, що потенційно можуть бути реалізовані, та зобов'язань спеціалізованій установі. Решта активів списується уповноваженою особою Фонду або передається іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється, а процедура ліквідації кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, триває не більше трьох місяців.

Протягом ліквідації кредитної спілки Фонд вживає виключно заходів для збереження документів та припинення кредитної спілки як юридичної особи. Проведення інвентаризації та інших дій від Фонду не вимагається.

Спеціалізована установа зобов'язана вжити заходів до продовження погашення заборгованості кредиторів кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, за рахунок отриманих активів.

У разі якщо після закінчення трьох років з дня передачі активів та зобов'язань такі активи було неможливо реалізувати, вони списуються та/або передаються спеціалізованою установою іншим особам у порядку благодійної діяльності, а вимоги, не задоволені за

недостатністю активів кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, вважаються погашеними, про що повідомляється Фонд.

10. У разі виведення Фондом з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, в спосіб, передбачений пунктом 3 частини другої цієї статті, приймаюча кредитна спілка вважається добросовісним набувачем, за умови виконання нею умов цього Закону.

Стаття 60. Особливості проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію

1. Порядок проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, в спосіб, передбачений пунктом 3 частини другої статті 59 цього Закону, встановлюється актами Фонду.

2. Для участі у відкритому конкурсі учасник конкурсу вносить на рахунок Фонду гарантійний внесок у розмірі, визначеному виконавчою дирекцією Фонду умовами конкурсу для конкретної кредитної спілки.

3. Фонд повертає учаснику відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, гарантійний внесок або його залишок після виконання ним умов відповідного договору (договору переведення боргу та договору про відступлення права вимоги). Фонд може зараховувати гарантійний внесок переможця в рахунок виконання цих договорів.

4. Фонд повертає учасникам відкритого конкурсу, не визнаним переможцям, гарантійні внески протягом трьох робочих днів з дня визначення Фондом переможця конкурсу.

5. Подання на відкритий конкурс однієї пропозиції щодо способу виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, не є підставою для визнання відкритого конкурсу таким, що не відбувся.

6. У разі неукладення учасником відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, з його вини договору переведення боргу та/або договору про відступлення права вимоги або невиконання ним умов укладеного договору гарантійний внесок не повертається

Стаття 61. Особливості передачі активів і зобов'язань неплатоспроможного банку

1. Фонд відповідно до плану врегулювання забезпечує здійснення відчуження всіх або частини активів і всіх або частини зобов'язань неплатоспроможного банку із збереженням черговості згідно із статтею 86 цього Закону на користь приймаючого банку згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду, на підставі позитивного висновку Національного банку України щодо фінансового стану приймаючого банку та його спроможності виконати зобов'язання перед вкладниками і кредиторами.

Національний банк України надає висновок, зазначений у цій частині, не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Приймаючим банком (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 65 цього Закону) не може бути банк, учасники якого є особами, пов'язаними з банком, активи та зобов'язання якого передаються приймаючому банку.

2. Фонд складає реєстр активів і зобов'язань, що підлягають відчуженню. Зобов'язання залишаються при їх передачі у валюті зобов'язання на дату укладення договору, визначеного цією статтею. Під час відчуження зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 86 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладками фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути відчужені частково.

3. Приймаючий банк, визначений за результатами проведення відкритого конкурсу (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 64 цього Закону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, надає письмове зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань.

4. Під час виведення неплатоспроможного банку з ринку відповідно до цього Закону активи і зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому банку за ціною, визначеною за результатами відкритого конкурсу (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41 цього Закону), проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду, з дотриманням принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Під час підготовки до проведення відкритого конкурсу Фонд може проводити оцінку активів неплатоспроможного банку за методикою, встановленою Фондом. Перелік активів, для яких проведення незалежної оцінки є обов'язковим, визначається нормативно-правовими актами Фонду.

У разі зміни виконавчою дирекцією Фонду способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктом 3 частини другої статті 55 цього Закону, на спосіб, передбачений пунктом 2 частини другої статті 55 цього Закону, для реалізації зміненого способу відкритий конкурс не проводиться.

5. Зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому банку за їх балансовою вартістю (з можливістю виплати премії з боку покупця) на підставі договору про переведення боргу за реєстром договорів з відповідними кредиторами (вкладниками). Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди кредиторів (вкладників). При цьому внесення змін до договорів з кредиторами (вкладниками) не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними кредиторами (вкладниками) неплатоспроможного банку.

6. Передача прав грошової вимоги банку здійснюється на підставі договору про відступлення права вимоги за реєстром договорів про здійснення активних операцій та договорів забезпечення. При цьому згода відповідних боржників не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо боржників, вимоги до яких передані відповідно до договору про відступлення права вимоги, разом із правами за договорами забезпечення таких вимог. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається.

7. Договори, визначені частинами п'ятою та шостою цієї статті, можуть бути укладені у вигляді одного документа (змішаного договору) і не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того, чи уклалися договори, права і обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі.

8. Приймаючий банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з таким відчуженням.

9. Фонд зобов'язаний повідомити боржників і кредиторів про передачу активів і зобов'язань приймаючому банку шляхом розміщення узагальненої інформації на офіційних сайтах Фонду та неплатоспроможного банку, а приймаючий банк - шляхом розміщення інформації на своєму офіційному веб-сайті. Кожний боржник та/або кредитор може отримати інформацію щодо себе у приміщенні неплатоспроможного та приймаючого банку.

10. Фонд наступного дня після завершення відчуження активів і зобов'язань подає Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку.

Після укладення договорів про передачу на користь приймаючого банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку:

1) у приймаючого банку не можуть бути витребувані передані йому активи та зобов'язання на користь неплатоспроможного банку; та

2) власник акцій неплатоспроможного банку і неплатоспроможний банк не мають права вимагати від приймаючого банку відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь приймаючого банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та виведення його з ринку.

Зазначені в цій частині норми застосовуються у разі, якщо приймаючий банк прийняв активи та зобов'язання неплатоспроможного банку відповідно до вимог цього Закону.

11. Фонд має право вимагати від приймаючого банку відшкодування збитків за необгрунтовану відмову від зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Стаття 62. Особливості передачі активів і зобов'язань страховика, якому анульовано ліцензію

1. Фонд відповідно до плану врегулювання забезпечує здійснення відчуження всіх або частини активів і всіх або частини зобов'язань страховика, якому анульовано ліцензію, із збереженням черговості згідно із статтею 88 цього Закону на користь приймаючого страховика згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду.

Приймаючим страховиком не може бути страховик, учасники якого є особами, пов'язаними і страховиком, активи та зобов'язання якого передаються приймаючому страховику.

2. Фонд складає реєстр активів і зобов'язань, що підлягають відчуженню. Зобов'язання залишаються при їх передачі у валюті зобов'язання на дату укладення договору, визначеного цією статтею. Під час відчуження зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів страховика, якому анульовано ліцензію, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 89 цього Закону, при цьому зобов'язання за договорами накопичувального страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію, мають найвищий пріоритет і не можуть бути відчужені частково.

3. Приймаючий страховик, визначений за результатами проведення відкритого конкурсу в порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, надає письмове зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань.

4. Під час виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, відповідно до цього Закону активи і зобов'язання такого страховика передаються приймаючому страховику за ціною, визначеною за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду, з дотриманням принципу виведення страховика, якому анульовано ліцензію, з ринку найменш витратним способом. Під час підготовки до проведення відкритого конкурсу Фонд може проводити оцінку активів страховика, якому анульовано ліцензію, за методикою, встановленою Фондом. Перелік активів, для яких

проведення незалежної оцінки є обов'язковим, визначається нормативно-правовими актами Фонду.

5. Передача прав грошової вимоги та зобов'язань страховика, якому анульовано ліцензію, приймаючому страховику здійснюється на підставі договору про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію, за реестром договорів з відповідними кредиторами (страхувальниками (застрахованими особами, вигодонабувачами) за договорами страхування життя). Договір про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію, укладається без необхідності отримання згоди кредиторів (страхувальників (застрахованих осіб, вигодонабувачів) за договорами страхування життя) та відповідних боржників. При цьому внесення змін до договорів з кредиторами (страхувальниками (застрахованими особами, вигодонабувачами) за договорами страхування життя) не вимагається. Приймаючий страховик набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними кредиторами (страхувальниками (застрахованими особами, вигодонабувачами) за договорами страхування життя) страховика, якому анульовано ліцензію. Приймаючий страховик набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо боржників, вимоги до яких передані відповідно до договору про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається.

6. Договір про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію, не підлягає нотаріальному посвідченню, незалежно від того, чи уклалися договори, права і обов'язки за якими передаються, в нотаріальній формі.

7. Приймаючий страховик звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з таким відчуженням.

8. Фонд зобов'язаний повідомити боржників і кредиторів (страхувальників за договорами накопичувального страхування життя) про передачу активів і зобов'язань приймаючому страховику шляхом розміщення узагальненої інформації на офіційних сайтах Фонду та страховика, якому анульовано ліцензію, а приймаючий страховик - шляхом розміщення інформації на своєму офіційному веб-сайті. Кожний боржник та/або кредитор (страхувальник за договором накопичувального страхування життя) може отримати інформацію щодо себе у приміщенні страховика, якому анульовано ліцензію, та приймаючого страховика.

9. Фонд наступного дня після завершення відчуження активів і зобов'язань повідомляє про це національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Після укладення договору про передачу та прийняття активів та зобов'язань за договорами страхування життя страховика, якому анульовано ліцензію:

1) у приймаючого страховика не можуть бути витребувані передані йому активи та зобов'язання на користь страховика, якому анульовано ліцензію; та

2) власник акцій (учасник) страховика, якому анульовано ліцензію, і страховик, якому анульовано ліцензію, не мають права вимагати від приймаючого страховика відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь приймаючого страховика активів та зобов'язань страховика, якому анульовано ліцензію, з підстав недійсності,

скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію.

Зазначені в цій частині норми застосовуються у разі, якщо приймаючий страховик прийняв активи та зобов'язання страховика, якому анульовано ліцензію, відповідно до вимог цього Закону.

11. Фонд має право вимагати від приймаючого страховика відшкодування збитків за необгрунтовану відмову від зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань страховика, якому анульовано ліцензію.

Стаття 63. Особливості передачі активів і зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію

1. Фонд відповідно до плану врегулювання забезпечує здійснення відчуження всіх або частини активів і всіх або частини зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, із збереженням черговості згідно із статтею 90 цього Закону на користь приймаючої кредитної спілки згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду.

Приймаючою кредитною спілкою не може бути кредитна спілка, члени якої є особами, пов'язаними з кредитною спілкою, активи та зобов'язання якої передаються приймаючій кредитній спілці.

2. Фонд складає реєстр активів і зобов'язань, що підлягають відчуженню. Під час відчуження зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 89 цього Закону, при цьому зобов'язання кредитної спілки за внесками членів кредитної спілки, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути відчужені частково.

3. Приймаюча кредитна спілка, визначена за результатами проведення відкритого конкурсу у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, надає письмове зобов'язання щодо прийняття на її користь активів і зобов'язань.

4. Під час виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, відповідно до цього Закону активи і зобов'язання кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, передаються приймаючій кредитній спілці за ціною, визначеною за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду, з дотриманням принципу виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, найменш витратним способом. Під час підготовки до проведення відкритого конкурсу Фонд може проводити оцінку активів кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, за методикою, встановленою Фондом. Перелік активів, для яких проведення незалежної оцінки є обов'язковим, визначається нормативно-правовими актами Фонду.

У разі зміни виконавчою дирекцією Фонду способу виведення кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, з ринку, передбаченого пунктом 3 частини другої статті 59 цього Закону, на спосіб, передбачений пунктом 2 частини другої статті 59 цього Закону, для реалізації зміненого способу відкритий конкурс не проводиться.

5. Зобов'язання кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, передаються приймаючій кредитній спілці за їх балансовою вартістю (з можливістю виплати премії з боку покупця) на підставі договору про переведення боргу за реєстром договорів з відповідними кредиторами (вкладниками-членами кредитних спілок). Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди кредиторів (вкладників-членів кредитних спілок). При цьому внесення змін до договорів з кредиторами (вкладниками-членами кредитних спілок) не вимагається. Приймаюча кредитна спілка набуває усіх прав та обов'язків боржника перед

відповідними кредиторами (вкладниками-членами кредитних спілок) кредитної спілки, якій анульовано ліцензію.

6. Передача прав грошової вимоги кредитної спілки здійснюється на підставі договору про відступлення права вимоги за реєстром договорів про здійснення активних операцій та договорів забезпечення. При цьому згода відповідних боржників не вимагається. Приймаюча кредитна спілка набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо боржників, вимоги до яких передані відповідно до договору про відступлення права вимоги, разом із правами за договорами забезпечення таких вимог. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається.

7. Договори, визначені частинами п'ятою та шостою цієї статті, можуть бути укладені у вигляді одного документа (змішаного договору) і не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того, чи уклалися договори, права і обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі.

8. Приймаюча кредитна спілка звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з таким відчуженням.

9. Фонд зобов'язаний повідомити боржників і кредиторів про передачу активів і зобов'язань приймаючій кредитній спілці шляхом розміщення узагальненої інформації на офіційних сайтах Фонду та кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, а приймаюча кредитна спілка - шляхом розміщення інформації на своєму офіційному веб-сайті. Кожний боржник та/або кредитор може отримати інформацію щодо себе у приміщенні кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, та приймаючої кредитної спілки.

10. Фонд наступного дня після завершення відчуження активів і зобов'язань приймає рішення про ліквідацію кредитної спілки, якій анульовано ліцензію.

Після укладення договорів про передачу на користь приймаючої кредитної спілки активів та зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію:

1) у приймаючої кредитної спілки не можуть бути витребувані передані їй активи та зобов'язання на користь кредитної спілки, якій анульовано ліцензію; та

2) член кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, і кредитна спілка, якій анульовано ліцензію, не мають права вимагати від приймаючої кредитної спілки відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь приймаючої кредитної спілки активів та зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію.

Зазначені в цій частині норми застосовуються у разі, якщо приймаюча кредитна спілка прийняла активи та зобов'язання кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, відповідно до вимог цього Закону.

11. Фонд має право вимагати від приймаючої кредитної спілки відшкодування збитків за необґрунтовану відмову від зобов'язання щодо прийняття на її користь активів і зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію.

Стаття 64. Особливості продажу неплатоспроможного банку

1. Фонд відповідно до плану врегулювання здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду.

2. Інвестор має відповідати вимогам, встановленим Законом України "Про банки і банківську діяльність" та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду, а також не бути пов'язаною з банком (учасниками банку) особою.

Продаж неплатоспроможного банку Фондом інвестору потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію.

Отримання інвестором погодження Національного банку України набуття або збільшення істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію здійснюється протягом двох робочих днів у спрощеному порядку, встановленому відповідно Національним банком України та Антимонопольним комітетом України. Такий порядок має передбачати підтвердження дотримання інвестором вимог Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" та вимог до ділової репутації.

3. З дня затвердження плану врегулювання, яким передбачено продаж неплатоспроможного банку інвестору:

1) Фонд відповідно до закону набуває права розпорядження акціями (паями) банку від імені будь-якої особи, яка є учасником банку, без необхідності додаткового оформлення повноважень на продаж акцій (паїв);

2) Фонд зобов'язаний прийняти рішення про зменшення розміру статутного капіталу, визначення нової номінальної вартості акцій банку та/або про деномінацію акцій банку у разі, якщо розмір регулятивного капіталу банку є меншим за розмір статутного капіталу банку. У разі від'ємного розміру регулятивного капіталу статутний капітал банку вважається таким, що дорівнює 1 гривні;

3) учаснику банку забороняється розпоряджатися акціями (паями) банку у будь-який спосіб, у тому числі шляхом їх відчуження, передачі в забезпечення чи управління. Відомості про таке обтяження акцій на вимогу Фонду мають бути внесені до системи обліку прав власності на акції в депозитарній системі;

4) будь-які правочини, вчинені учасниками банку всупереч вимогам цієї статті, є нікчемними.

Усі або частина повноважень Фонду, визначених у цій частині, можуть бути делеговані Фондом уповноваженій особі Фонду.

4. Фонд здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору, визначеному за результатами проведення відкритого конкурсу в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

Переможцем відкритого конкурсу можуть бути кілька інвесторів (об'єднання інвесторів), які подали спільну фінансову пропозицію.

5. Продаж банку здійснюється на підставі договору купівлі-продажу акцій (паїв) банку.

У договорі має бути передбачено:

1) обов'язок інвестора у визначені терміни здійснити заходи з приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність із вимогами законодавства України;

2) умову щодо розірвання договору у разі невиконання інвестором обов'язку здійснити капіталізацію банку та/або вжити інших заходів до відновлення платоспроможності і стабілізації діяльності банку;

3) штрафні санкції за неналежне виконання інвестором умов договору;

4) умови щодо неповернення Фондом гарантійного внеску інвестору у разі невиконання інвестором умов цього договору.

Інвестор до укладення договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку зобов'язаний подати до Фонду план заходів з приведення неплатоспроможного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України.

6. Ціна продажу неплатоспроможного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

Після укладення договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку та їх передачі інвестору:

1) інвестор не може бути позбавлений права власності на придбані ним акції банку, та такі акції не можуть бути витребувані у нього на користь попереднього власника; та

2) попередній власник акцій банку не має права вимагати від інвестора відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті придбання інвестором акцій банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та виведення його з ринку.

Зазначені у цій частині норми застосовуються у разі, якщо інвестор здійснив придбання акцій неплатоспроможного банку відповідно до вимог цього Закону.

7. Договір купівлі-продажу акцій, укладений Фондом/уповноваженою особою Фонду та інвестором, є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції в депозитарній системі. Інвестор має повідомити Фонд про реєстрацію прав власності на акції в депозитарній системі протягом одного дня з дня настання таких фактів.

8. Продаж банку відповідно до цієї статті здійснюється без необхідності отримання згоди учасників чи будь-якого іншого погодження умов та порядку продажу акцій (паїв) банку інвестору. Уповноважена особа Фонду, Фонд та інвестор звільняються від вимоги щодо відшкодування збитків, пов'язаних із продажем неплатоспроможного банку.

9. Інвестор зобов'язаний привести діяльність банку у відповідність з вимогами законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності протягом одного місяця з дня укладення договору купівлі-продажу.

10. Фонд наступного дня після реєстрації прав власності на акції неплатоспроможного банку в депозитарній системі припиняє тимчасову адміністрацію у такому банку.

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором умов договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку.

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право зупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються неплатоспроможним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій (паїв), без згоди керівників, органів управління та контролю неплатоспроможного банку, а також контролює відповідність всіх операцій неплатоспроможного банку вимогам законодавства.

Законні вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, органами управління та контролю неплатоспроможного банку, а також працівниками такого банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор і органи управління та контролю неплатоспроможного банку є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

11. Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій:

1) такий банк діє відповідно до плану його врегулювання, а також на нього поширюються обмеження, встановлені частинами п'ятою та шостою статті 50 цього Закону;

2) запроваджується спрощена процедура щодо реєстрації випуску акцій, погодження змін до статуту Національним банком України, державної реєстрації змін до статуту.

12. Відповідно до спрощеної процедури:

1) дата подання рішення про капіталізацію банку та змін до статуту до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається датою реєстрації випуску акцій;

2) дата подання змін до статуту банку відповідно на погодження Національному банку України та реєстрацію державному реєстратору вважається датою їх погодження Національним банком України та реєстрації державним реєстратором;

3) дата подання документів для реєстрації випуску акцій банку вважається датою реєстрації випуску акцій;

4) повідомлення учасників банку про скликання загальних зборів не здійснюється.

13. Банк зобов'язаний надати доступ куратору Фонду до всієї інформації (у тому числі до баз даних) для виконання Фондом його функцій, визначених цим Законом та іншими законодавчими актами. Перешкоджання куратору Фонду в доступі до банку та/або унеможливлення здійснення куратором Фонду своїх повноважень є підставою для звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Особи, які навмисно перешкоджають куратору Фонду в доступі до банку, його приміщень, інформації (операційних систем, активів, книг, записів, документів тощо), несуть відповідальність, визначену частиною п'ятою статті 53 цього Закону.

14. Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності Фонд повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Фонд надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки банку і підготовки обґрунтованих висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку неплатоспроможного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність проведення інспекційної перевірки.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у неплатоспроможному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України.

Стаття 65. Особливості виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави

1. Держава в особі Міністерства фінансів України або в особі банку, в якому держава є власником частки понад 75 відсотків акцій (крім санаційного банку) (далі - державний банк), має право брати участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку, що відповідає критеріям, визначеним Кабінетом Міністрів України за погодженням з Національним банком України, у спосіб, визначений пунктами 3-5 частини другої статті 55 цього Закону.

Виведення з ринку неплатоспроможного банку за участю держави здійснюється протягом двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку. Фонд протягом двох календарних днів під час виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 55 цього Закону, за поданням Міністерства фінансів України призначає членів правління та ради банку. Норми статті 7 Закону України "Про банки і банківську діяльність" не поширюються на банк, придбаний державою відповідно до цієї статті.

Держава набуває право власності на акції банку після завершення двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, з оплатою акцій на умовах відстрочення платежу в порядку, встановленому цією статтею.

Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України, Національний банк України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб зобов'язані своєчасно вжити всіх необхідних заходів та вчинити всі необхідні дії для забезпечення належної комунікації між собою, іншими органами державної влади та установами (у тому числі учасниками депозитарної системи України), а також своєчасно підготувати документи та прийняти рішення, необхідні для забезпечення виконання вимог цієї статті.

У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 55 цього Закону, держава виступає інвестором.

Виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави здійснюється за рахунок державного бюджету та/або коштів державного банку.

2. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 3 частини другої статті 55 цього Закону, приймає Кабінет Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються обсяг активів і зобов'язань.

Для здійснення Фондом заходів щодо передачі активів та зобов'язань неплатоспроможного банку майно або грошові суми неплатоспроможного банку, на яке накладено обтяження (у тому числі публічні) та обмеження на розпорядження (у тому числі арешти) до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних, передається з письмовим повідомленням особи, в інтересах якої накладено арешт, уповноваженою особою Фонду. При цьому передане майно або грошові суми залишаються обтяженими.

3. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 55 цього Закону, приймає Кабінет

Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються спосіб виведення банку з ринку за участю держави та розрахунки мінімальної потреби в капіталі з урахуванням можливості обміну необтяжених грошових зобов'язань банку перед пов'язаними особами, а також необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, що не пов'язані з банком, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб на акції додаткової емісії. Ця пропозиція повинна також містити розрахунок можливої потреби у додатковій капіталізації банку з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

4. У день прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку копія рішення передається до Фонду. Про прийняте рішення Кабінет Міністрів України повідомляє на своєму офіційному веб-сайті не пізніше наступного дня після дня запровадження тимчасової адміністрації.

У день отримання такого рішення Фонд у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, повинен затвердити план врегулювання для виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений рішенням Кабінету Міністрів України, без пошуку інших інвесторів.

Фонд у день отримання рішення Кабінету Міністрів України перед здійсненням капіталізації банку за участю держави приймає рішення про залучення міжнародно визнаної аудиторської фірми для проведення у тримісячний строк оцінки фінансового стану банку, визначення капіталу банку та потреби у його додатковій капіталізації з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

5. У день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку відповідно до пункту 4 частини другої статті 55 цього Закону Фонд вживає заходів для утворення перехідного банку відповідно до частини сімнадцятої статті 66 цього Закону, реєстрації випуску акцій, державної реєстрації юридичної особи і видачі банківської ліцензії у строки і порядку, визначені статтею 66 цього Закону.

У разі якщо наступні дні після прийняття зазначеного рішення є вихідними, Кабінет Міністрів України забезпечує роботу протягом двох наступних календарних днів усіх юридичних та фізичних осіб (у тому числі працівників), необхідних для утворення перехідного банку, реєстрації випуску акцій, державної реєстрації юридичної особи.

Оцінка майна (активів), що передається перехідному банку, і потреба банку у капіталі визначаються відповідно до положень та строків, зазначених у частині четвертій цієї статті.

Майно (активи) неплатоспроможного банку, що передається до перехідного банку, у разі, якщо його справедлива вартість, визначена за результатами оцінки аудиторською фірмою, є меншою, ніж його балансова вартість, може бути повернуто банком до неплатоспроможного банку протягом двох місяців після завершення оцінки. Фонд та банк можуть укласти договір про компенсацію різниці цієї вартості за рахунок передачі іншого майна (активів) такого неплатоспроможного банку, що буде погоджено банком, або шляхом надання неплатоспроможним банком компенсації різниці у вартості іншими фінансовими інструментами чи майном.

Фонд має право укласти договір з перехідним банком для управління майном (активами), що не передається перехідному банку, який повинен після набуття державою права власності на акції банку передбачати можливість Міністерства фінансів України змінювати умови та перелік активів, що передаються в управління.

6. У день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку відповідно до пункту 5 частини другої статті

55 цього Закону Фонд у строки, встановлені цією частиною, вживає заходів до додаткового розміщення акцій нової емісії за таких умов:

1) повідомлення акціонерів про скликання загальних зборів не здійснюється;

2) у строк не пізніше двох робочих днів після прийняття загальними зборами рішення про збільшення статутного капіталу неплатоспроможного банку здійснюється укладення уповноваженою особою Фонду договорів від імені пов'язаних осіб такого банку про придбання акцій додаткової емісії неплатоспроможного банку;

3) повідомлення акціонерів про скликання загальних зборів для прийняття рішень про затвердження результатів розміщення акцій не здійснюється;

4) дата подання рішення про розміщення акцій додаткової емісії та змін до статуту неплатоспроможного банку до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається датою реєстрації випуску акцій;

5) дата подання змін до статуту неплатоспроможного банку на погодження Національним банком України та на реєстрацію державному реєстратору вважається датою погодження змін Національним банком України та реєстрації державним реєстратором;

6) дата фактичного подання документів до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для реєстрації випуску акцій з урахуванням розміщених акцій додаткової емісії неплатоспроможного банку вважається датою реєстрації випуску акцій неплатоспроможного банку. Підтвердженням фактичного подання належних документів вважається наявність відмітки Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про прийняття документів (реєстраційний індекс);

7) дата подання належних документів до Національного банку України, державного реєстратора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначається за відміткою відповідного державного органу про прийняття документів (реєстраційний індекс).

До здійснення внеску до статутного капіталу Фонд:

зобов'язаний повністю сформувати резерви банку на покриття збитків за активними банківськими операціями, у тому числі з урахуванням ризиків неповернення кредитів пов'язаними особами, ґрунтуючись на висновках та інформації, що надійшли від Національного банку України;

має право розпорядитися необтяженими грошовими зобов'язаннями банку перед пов'язаними особами, а також необтяженими грошовими зобов'язаннями перед юридичними та фізичними особами, що не пов'язані з банком, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб шляхом обміну зазначених зобов'язань на акції додаткової емісії банку.

Якщо капітал банку за результатами формування резервів та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку залишається від'ємним чи нульовим, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України у повному обсязі за одну гривню. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів фонду гарантування вкладів.

Якщо капітал банку за результатами формування резервів та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку є позитивним, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України повністю або частково на умовах відстрочення платежу. У такому разі ціна акцій визначається протягом трьох місяців за результатами проведеної за рахунок банку на вимогу Міністерства фінансів України оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань банку із залученням міжнародно визнаної аудиторської фірми.

З моменту набуття права власності на акції банку Міністерство фінансів України зобов'язане надавати кошти або облігації внутрішньої державної позики для забезпечення своєчасного виконання банком своїх зобов'язань з їх подальшим обміном на акції банку після завершення всіх розрахунків за акції банку з попередніми власниками у разі, якщо капітал банку є позитивним.

Після набуття права власності на акції банку державою банк протягом двох місяців проводить аналіз платоспроможності позичальників з урахуванням:

прозорості структури власності кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);

відповідності фінансового стану юридичної особи - позичальника чи майнового стану фізичної особи - позичальника, їх надходжень та доходів обсягам отриманих кредитів, а також інших зобов'язань, у тому числі тих, що обліковуються на позабалансових рахунках;

прозорості їх фінансової та господарської діяльності;

ліквідності та вартості застави.

Критерії позичальників, щодо яких проводиться аналіз їх платоспроможності, затверджуються радою банку протягом двох днів з дня її призначення.

Якщо в результаті аналізу платоспроможності позичальників банку не вдалося встановити кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) або джерела надходжень та доходів для повернення кредитів є непрозорими чи недостатніми, або позичальники не надали банку достатньої інформації для проведення аналізу наведених даних, банк формує резерви під такі кредити у розмірі до 100 відсотків і має право вимагати дострокового повернення зазначених кредитів. Аудиторська фірма під час проведення остаточної оцінки вартості акцій банку зобов'язана врахувати необхідність формування резервів під зазначені кредити.

У разі виявлення зобов'язань банку перед іншими особами, що не обліковувалися за балансовими та/або позабалансовими рахунками банку на момент набуття права власності на акції банку державою, правочини, за якими виникають такі зобов'язання, вважаються нікчемними, а зобов'язання не підлягають виконанню банком.

7. Держава може взяти участь у виведенні неплатоспроможного банку з ринку або шляхом сплати грошових внесків до статутного капіталу банку або шляхом обміну облігацій внутрішньої державної позики, розміщених на ринкових умовах, на акції неплатоспроможного, перехідного чи державного банку, що бере участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку.

Після придбання державою акцій банку банк із залученням незалежних, у тому числі міжнародних, експертів чи аудиторів розробляє план реструктуризації банку з урахуванням найкращого світового досвіду для забезпечення його подальшої прибуткової діяльності.

8. Міністерство фінансів України і державні банки вважаються належними інвесторами та інвесторами, що виконують вимоги Фонду, з дня прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку.

Продаж акцій неплатоспроможного або перехідного банку Міністерству фінансів України чи державному банку не потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій та/або концентрацію.

Стаття 66. Особливості утворення та продажу перехідного банку

1. Фонд на підставі плану врегулювання приймає рішення про утворення перехідного банку із передачею всіх або частини активів і всіх або частини зобов'язань із збереженням черговості згідно із статтею 85 цього Закону одного або декількох неплатоспроможних банків. Перехідний банк утворюється у формі акціонерного товариства.

Перехідний банк провадить свою діяльність у порядку та в межах вимог, встановлених для цього банку нормативно-правовими актами Фонду.

Керівники перехідного банку, утвореного відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої цієї статті, розпочинають виконання своїх посадових обов'язків без письмової згоди на це Національного банку України. Погодження Національного банку України призначення та/або визначення професійної придатності та/або ділової репутації кандидата на посади керівників такого перехідного банку, керівника служби внутрішнього аудиту, працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, не вимагається.

Для утворення перехідного банку отримання Фондом погодження Національного банку України набуття істотної участі та дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію не вимагається.

На перехідний банк поширюються процедури та особливості, визначені абзацами четвертим - десятим частини третьої статті 62 цього Закону для банку, що виводиться з ринку.

2. Створення, реєстрація випуску акцій, видача банківської ліцензії перехідному банку здійснюються за спрощеною процедурою, яка визначається спільно Фондом, Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реєстрацію випуску акцій перехідного банку протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня подання письмового клопотання Фонду про реєстрацію випуску акцій перехідного банку разом з комплектом реєстраційних та установчих документів перехідного банку.

4. Національний банк України видає перехідному банку банківську ліцензію після державної реєстрації юридичної особи протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня отримання повного пакета документів, визначених законом.

5. Фонд звільняється від сплати податків, зборів, державного мита, платежів за послуги державних органів у зв'язку із утворенням перехідного банку.

6. Фонд здійснює продаж перехідного банку інвестору, визначеному за результатами проведення відкритого конкурсу в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 65 цього Закону.

7. Переможцем відкритого конкурсу є інвестор, пропозиція якого відповідає найменш витратному способу виведення неплатоспроможного банку з ринку та який у разі потреби взяв на себе зобов'язання здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 65 цього Закону. Переможцем відкритого конкурсу можуть бути кілька інвесторів (об'єднання інвесторів), які подали спільну фінансову пропозицію, за таких умов:

всі учасники об'єднання інвесторів отримали погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку (за потреби) та допущені Фондом до участі у відкритому конкурсі відповідно до цього Закону;

конкурсна пропозиція містить точну інформацію про частки кожного з інвесторів у статутному капіталі перехідного банку, а також відповідну суму докапіталізації перехідного банку кожним з учасників об'єднання інвесторів;

конкурсна пропозиція містить безумовне зобов'язання щодо придбання акцій перехідного банку кожним учасником об'єднання інвесторів;

конкурсна пропозиція містить безумовне зобов'язання щодо додаткового придбання акцій перехідного банку учасниками об'єднання інвесторів у відповідній пропорції, за умови непридбання акцій одним або кількома інвесторами.

8. Ціна продажу перехідного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 62 цього Закону. Результати відкритого конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Початкова ціна продажу банку визначається Фондом за методикою, встановленою нормативно-правовими актами Фонду. Рішенням виконавчої дирекції Фонду може бути передбачена обов'язковість проведення незалежної оцінки ціни перехідного банку суб'єктами оціночної діяльності (оцінювачами). Кошти від продажу перехідного банку спрямовуються на поповнення коштів фонду гарантування вкладів.

9. Інвестор та/або учасники об'єднання інвесторів мають відповідати вимогам, встановленим Законом України "Про банки і банківську діяльність" та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду, та не бути пов'язаними особами банку, активи та зобов'язання якого передаються перехідному банку.

Продаж перехідного банку інвестору та/або учасникам об'єднання інвесторів потребує отримання цими інвесторами погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію..

Отримання інвестором та/або учасниками об'єднання інвесторів погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію здійснюється протягом двох робочих днів у спрощеному порядку, встановленому відповідно Національним банком України та Антимонопольним комітетом України. Такий порядок має передбачати дотримання інвестором вимог Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" та вимог до ділової репутації.

За порушення зобов'язання інвестор сплачує Фонду штраф у розмірі, визначеному умовами відкритого конкурсу.

10. Перехідному банку передаються всі або визначена відповідно до плану врегулювання частина активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Під час передачі зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 86 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладками фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути передані частково.

11. Перехідний банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з такою передачею.

12. Перехідний банк у порядку правонаступництва набуває всіх прав за переданими йому активами (включаючи права за договорами забезпечення, у тому числі поруки), а також набуває обов'язків боржника за вимогами кредиторів (вкладників) за переданими зобов'язаннями без необхідності внесення змін до відповідних договорів. Фонд зобов'язаний повідомити боржникам і кредиторам про передачу активів і зобов'язань неплатоспроможного банку перехідному банку шляхом розміщення узагальненої інформації на офіційних веб-сайтах Фонду, неплатоспроможного та перехідного банку. Кожний боржник та/або кредитор має право отримати інформацію про себе у приміщенні неплатоспроможного та перехідного банку або за телефоном (після ідентифікації).

Після укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку, якому передані активи та зобов'язання неплатоспроможного банку, та передачі таких акцій інвестору:

1) інвестор не може бути позбавлений права власності на придбані ним акції перехідного банку; та

2) у перехідного банку не можуть бути витребувані передані йому активи і зобов'язання на користь неплатоспроможного банку; та

3) власник акцій неплатоспроможного банку і неплатоспроможний банк не мають права вимагати від інвестора та/або перехідного банку відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь перехідного банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та його виведення з ринку.

Зазначені у цій частині норми застосовуються у разі, якщо інвестор здійснив придбання акцій перехідного банку відповідно до вимог цього Закону.

13. Перехідний банк, утворений відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої цієї статті, втрачає статус перехідного після виконання інвестором усіх умов договору купівлі-продажу акцій перехідного банку щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, а у разі продажу перехідного банку, утвореного відповідно до частини вісімнадцятої цієї статті, - у день повідомлення Фонду про набуття права власності на акції перехідного банку інвестором. Національний банк України протягом шести місяців з дня втрати банком статусу перехідного здійснює за ним банківський нагляд з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України. Протягом місяця банк, що втратив статус перехідного, зобов'язаний забезпечити подання до Національного банку України документів щодо погодження статуту (змін до статуту) перехідного банку, його керівників, керівника служби внутрішнього аудиту, працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, відповідно до вимог законодавства.

14. Фонд подає Національному банку України пропозицію про ліквідацію неплатоспроможного банку не пізніше дня, наступного за днем передачі активів та зобов'язань перехідному банку.

15. Вклади, передані перехідному банку, гарантуються Фондом на тих самих умовах, що існували до дня їх передачі.

16. Утворення перехідного банку здійснюється з метою:

1) реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктом 4 частини другої статті 55 цього Закону, на строк не більше ніж на три місяці;

2) утворення перехідного банку як приймаючого банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2 та 3 частини другої

статті 55 цього Закону, на строк не більше ніж на один рік з можливістю продовження строку до одного року.

17. У разі створення перехідного банку, передбаченого абзацом другим частини шістнадцятої цієї статті, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу акціонерного товариства;

2) на нього не поширюються вимоги, встановлені Національним банком України щодо обов'язкових економічних нормативів, лімітів валютної позиції, нормативів обов'язкового резервування коштів на кореспондентському рахунку банку в Національному банку України, формування резервів на покриття збитків від активів;

3) його утворення здійснюється після отримання письмового зобов'язання інвестора щодо придбання перехідного банку та зарахування інвестором гарантійного внеску на рахунок Фонду, відкритий у Національному банку України, у розмірі, визначеному Фондом (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 65 цього Закону). Національний банк України застосовує режим блокування таких коштів на зазначеному рахунку до укладення Фондом з інвестором договору купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Після укладення зазначеного договору Фонд повертає гарантійний внесок або його залишок (Фонд може зараховувати гарантійний внесок у рахунок виконання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку);

4) перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску та регулярних внесків до Фонду. Після продажу перехідного банку інвестору цей банк сплачує регулярні внески до Фонду на загальних підставах;

5) переможцем відкритого конкурсу є інвестор, конкурсна пропозиція якого відповідає принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку у найменш витратний для Фонду спосіб та який взяв на себе зобов'язання здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 64 цього Закону;

6) після завершення процедури створення, видачі банківської ліцензії та передачі йому активів та зобов'язань Фонд укладає з інвестором договір купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Цей договір є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції перехідного банку та здійснення інших облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі;

7) інвестор до укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку зобов'язаний подати до Фонду план заходів (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 65 цього Закону) з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності;

8) умовою договору купівлі-продажу акцій перехідного банку є зобов'язання інвестора у визначені договором терміни (але у будь-якому разі не більше трьох місяців) здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку. Договір має передбачати штрафні санкції за неналежне виконання інвестором цієї умови. Її невиконання є

підставою для розірвання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку на вимогу Фонду.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом трьох місяців з дня його створення.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків перехідний банк не продано інвестору, Фонд має право передати активи та зобов'язання такого банку іншому перехідному банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Передача активів та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперервну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу.

Після реєстрації прав власності на акції такого банку в депозитарній системі Фонд припиняє керівництво в такому банку.

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором договору купівлі-продажу акцій перехідного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку.

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право призупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються перехідним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій, без необхідності отримання на це згоди керівників, органів управління та контролю перехідного банку, а також контролює відповідність всіх операцій перехідного банку вимогам законодавства.

Вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, керівниками, органами управління та контролю перехідного банку, а також працівниками такого банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор, керівники, органи управління та контролю перехідного банку є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій такий банк діє у відповідності до плану врегулювання, а також на нього поширюються обмеження, визначені у частинах п'ятій та шостій статті 50 цього Закону.

Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності куратор Фонду повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Банк надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтованих висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку перехідного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність її проведення.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у перехідному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України.

У разі якщо результати інспекційної перевірки Національного банку України не підтвердили приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, Фонд вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Після прийняття Національним банком України такого рішення Фонд має право передати активи та зобов'язання іншому перехідному банку у строк до початку виплат відшкодування коштів вкладникам. Передача активів та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

18. У разі утворення перехідного банку, передбаченого абзацом третім частини шістнадцятої цієї статті, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу банків;

2) перехідний банк утворюється за рішенням виконавчої дирекції Фонду;

3) банківський нагляд за таким банком здійснює Національний банк України у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України;

4) до перехідного банку передається частина або всі активи та зобов'язання неплатоспроможного банку без надання фінансової підтримки з боку Фонду;

5) сума переданих перехідному банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку є тотожними, а зобов'язання неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, не можуть бути передані частково;

6) перехідному банку не передаються кредити неплатоспроможного банку, надані ним своїм пов'язаним особам;

7) перехідний банк звільняється від сплати початкового та регулярного зборів до Фонду. З дня втрати статусу перехідного банку такий банк сплачує збори до Фонду на загальних підставах.

Передумови утворення такого банку встановлюються нормативно-правовими актами Фонду.

До перехідного банку додатково можуть передаватися частина або всі активи та зобов'язання системно важливих банків, а за окремим рішенням виконавчої дирекції - інших банків, що не належать до категорії системно важливих, на підставі їх планів врегулювання у порядку та за умов, визначених цією частиною.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом року з дня його створення. За наявності обґрунтованих підстав цей строк може бути продовжений виконавчою дирекцією Фонду до одного року.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків не виявлено наміру інвестора купити перехідний банк, Фонд має право передати активи та зобов'язання такого банку іншому приймаючому банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Фонд має право передати частину або всі активи та всі або частину зобов'язань іншому приймаючому банку у строк до початку виплат відшкодування коштів вкладникам з урахуванням положень статті 86 цього Закону.

19. Фонд як власник перехідного банку не несе відповідальності за нанесення збитків, моральної шкоди або інших збитків кредиторам такого банку, а також за дії або бездіяльність, що були здійснені відповідно до плану врегулювання неплатоспроможного банку.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу.

20. Банк зобов'язаний надати доступ куратору Фонду до всієї інформації (у тому числі до баз даних) для виконання Фондом його функцій, визначених законодавством. Перешкоджання доступу куратора Фонду до будь-якої інформації щодо перехідного банку, його інсайдерів, контрагентів тощо є підставою для звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Особи, які навмисно перешкоджають доступу куратора Фонду до банку, його приміщень, інформації (операційних систем, активів, книг, записів, документів тощо), несуть відповідальність, визначену частиною третьою статті 53 цього Закону.

Стаття 67. Особливості відчуження зобов'язань неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, з виплатою премії приймаючим банком

1. У разі прийняття виконавчою дирекцією Фонду рішення про те, що найменш витратним для Фонду способом виведення неплатоспроможного банку з ринку є спосіб, визначений пунктом 1 частини другої статті 55 цього Закону, Фонд має право здійснити відчуження зобов'язань неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, на підставі позитивного висновку Національного банку України щодо фінансового стану приймаючого банку та його спроможності виконати зобов'язання перед вкладниками.

Національний банк України надає висновок, зазначений у цій частині, не пізніше ніж через два дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

2. Приймаючий банк, визначений за результатами проведення конкурсу в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, надає письмове зобов'язання щодо прийняття на його користь зобов'язань неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом.

3. Зобов'язання неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, передаються приймаючому банку за їх балансовою вартістю з виплатою премії приймаючим банком.

Розмір фінансової підтримки приймаючому банку, що надається Фондом, зменшується на розмір премії з боку приймаючого банку.

Зобов'язання передаються на підставі договору про переведення боргу за реєстром договорів з відповідними вкладниками. Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди вкладників. При цьому внесення змін до договорів з вкладниками не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними вкладниками неплатоспроможного банку.

4. Фонд зобов'язаний повідомити вкладників про передачу зобов'язань приймаючому банку в порядку, визначеному статтею 61 цього Закону.

5. Фонд має право вимагати від приймаючого банку відшкодування збитків за необґрунтовану відмову від зобов'язання щодо прийняття на його користь зобов'язань неплатоспроможного банку.

6. Приймаючим не може бути банк, учасники якого є пов'язаними особами з банком (учасниками банку), зобов'язання якого передаються приймаючому банку.

7. У разі якщо жодної пропозиції не подано, Фонд розпочинає виплату відшкодування коштів вкладникам у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 68. Особливості відчуження зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, що гарантуються Фондом, з виплатою премії приймаючою кредитною спілкою

1. У разі прийняття виконавчою дирекцією Фонду рішення про те, що найменш витратним для Фонду способом виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, є спосіб, визначений пунктом 1 частини другої статті 59 цього Закону, Фонд має право здійснити відчуження зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, що гарантуються Фондом.

2. Приймаюча кредитна спілка, визначена за результатами проведення конкурсу в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, надає письмове зобов'язання щодо прийняття на її користь зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, що гарантуються Фондом.

3. Зобов'язання кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, що гарантуються Фондом, передаються приймаючій кредитній спілці за їх балансовою вартістю з виплатою премії приймаючою кредитною спілкою.

Розмір фінансової підтримки приймаючій кредитній спілці, що надається Фондом, зменшується на розмір премії з боку приймаючої кредитної спілки.

Зобов'язання передаються на підставі договору про переведення боргу за реєстром договорів з відповідними вкладниками-членами кредитної спілки. Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди вкладників-членів кредитної спілки. При цьому внесення змін до договорів з вкладниками-членами кредитної спілки не вимагається. Приймаюча кредитна спілка набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними вкладниками-членами кредитної спілки, якій анульовано ліцензію.

4. Фонд зобов'язаний повідомити вкладників-членів кредитної спілки про передачу зобов'язань приймаючій кредитній спілці в порядку, визначеному статтею 63 цього Закону.

5. Фонд має право вимагати від приймаючої кредитної спілки відшкодування збитків за необґрунтовану відмову від зобов'язання щодо прийняття на її користь зобов'язань кредитної спілки, якій анульовано ліцензію.

6. Приймаючою не може бути кредитна спілка, члени якої є пов'язаними особами з кредитної спілкою (членами кредитної спілки), зобов'язання якої передаються приймаючій кредитній спілці.

7. У разі якщо жодної пропозиції не подано, Фонд розпочинає виплату відшкодування коштів вкладникам-членам кредитної спілки у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 69. Фінансова підтримка приймаючому або перехідному банку з боку Фонду

1. За рішенням виконавчої дирекції Фонд може надати приймаючому або перехідному банку фінансову підтримку у формі компенсації за прийняті зобов'язання. Спосіб, розмір та умови надання фінансової підтримки визначаються відповідно до нормативно-правових актів Фонду.

2. Розмір компенсації приймаючому або перехідному банку має ґрунтуватися на аналізі найменш витратного для Фонду способу виведення банку з ринку, визначеного планом врегулювання неплатоспроможного банку, і не може перевищувати суми переданих приймаючому або перехідному банку зобов'язань перед вкладниками у межах сум гарантованого відшкодування коштів за вкладами, зменшеної на вартість переданих приймаючому або перехідному банку активів.

3. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку шляхом передачі частини або всіх активів та зобов'язань приймаючому або перехідному банку Фонд може надати такому банку фінансову підтримку у вигляді позики на умовах субординованого боргу. Позика на умовах субординованого боргу є платною (ставка не нижче облікової ставки Національного банку України) та строковою.

Розмір позики на умовах субординованого боргу, наданої Фондом приймаючому або перехідному банку, не може перевищувати загального розміру вкладів, що гарантуються Фондом та передані неплатоспроможним банком такому приймаючому банку.

4. Фінансова підтримка не може надаватися будь-якому проблемному або неплатоспроможному банку чи на користь учасників таких банків.

Стаття 70. Фінансова підтримка приймаючому страховику з боку Фонду

1. За рішенням виконавчої дирекції Фонд може надати приймаючому страховику фінансову підтримку у формі компенсації за прийняті зобов'язання. Спосіб, розмір та умови надання фінансової підтримки визначаються відповідно до нормативно-правових актів Фонду.

2. Розмір компенсації приймаючому страховику має ґрунтуватися на аналізі найменш витратного для Фонду способу виведення страховика з ринку, визначеного планом врегулювання страховика, якому анульовано ліцензію, і не може перевищувати суми переданих приймаючому страховику зобов'язань за договорами накопичувального страхування життя у межах сум гарантованих виплат за договорами страхування життя, зменшеної на вартість переданих приймаючому страховику активів.

3. У разі виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, шляхом передачі частини або всіх активів та зобов'язань приймаючому страховику Фонд може надати такому страховику фінансову підтримку у вигляді позики на умовах субординованого боргу. Позика на умовах субординованого боргу є платною (ставка не нижче облікової ставки Національного банку України) та строковою.

Розмір позики на умовах субординованого боргу, наданої Фондом приймаючому страховику, не може перевищувати загального розміру гарантованих виплат за договорами страхування життя, що передані страховиком, якому анульовано ліцензію, такому приймаючому страховику.

4. Фінансова підтримка не може надаватися будь-якому проблемному страховику або страховику, якому анульовано ліцензію, чи на користь учасників таких страховиків.

Стаття 71. Фінансова підтримка приймаючій кредитній спілці з боку Фонду

1. За рішенням виконавчої дирекції Фонд може надати приймаючій кредитній спілці фінансову підтримку у формі компенсації за прийнятті зобов'язання. Спосіб, розмір та умови надання фінансової підтримки визначаються відповідно до нормативно-правових актів Фонду.

2. Розмір компенсації приймаючій кредитній спілці має ґрунтуватися на аналізі найменш витратного для Фонду способу виведення кредитної спілки з ринку, визначеного планом врегулювання кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, і не може перевищувати суми переданих приймаючій кредитній спілці зобов'язань перед вкладниками-членами кредитної спілки у межах сум гарантованого відшкодування коштів за внесками членів кредитної спілки, зменшеної на вартість переданих приймаючій кредитній спілці активів.

3. У разі виведення з ринку кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, шляхом передачі частини або всіх активів та зобов'язань приймаючій кредитній спілці Фонд може надати такій кредитній спілці фінансову підтримку у вигляді позики на умовах субординованого боргу. Позика на умовах субординованого боргу є платною (ставка не нижче облікової ставки Національного банку України) та строковою.

Розмір позики на умовах субординованого боргу, наданої Фондом приймаючій кредитній спілці, не може перевищувати загального розміру внесків членів кредитної спілки, що гарантуються Фондом та передані кредитною спілкою, якій анульовано ліцензію, такій приймаючій кредитній спілці.

4. Фінансова підтримка не може надаватися будь-якій проблемній кредитній спілці або кредитній спілці, якій анульовано ліцензію, чи на користь членів таких кредитних спілок.

Розділ VIII

ЛІКВІДАЦІЯ БАНКІВ, КРЕДИТНИХ СПІЛОК ТА СТРАХОВИКІВ

Стаття 72. Ліквідація банку і призначення уповноваженої особи Фонду

1. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду та з інших підстав, передбачених Законом України "Про банки і банківську діяльність".

2. Фонд вносить Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку:

- 1) відповідно до плану врегулювання;
- 2) у разі закінчення строку тимчасової адміністрації банку та/або невиконання плану врегулювання;
- 3) в інших випадках, передбачених цим Законом.

3. Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку протягом п'яти днів з дня отримання пропозиції Фонду про ліквідацію банку. Національний банк України інформує Фонд про прийняття

рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше дня, наступного за днем прийняття такого рішення.

4. Фонд розпочинає процедуру ліквідації банку не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, крім випадку, коли ліквідація здійснюється за ініціативою власників банку.

5. Ліквідація банку має бути завершена не пізніше двох років з дня початку процедури ліквідації банку. Фонд має право прийняти рішення про продовження ліквідації банку на строк до двох років з можливістю повторного продовження на строк до одного року.

Стаття 73. Ліквідація страховика і призначення уповноваженої особи Фонду

1. Фонд приймає рішення про ліквідацію страховика, якому анульовано ліцензію, у разі виведення з ринку страховика, якому анульовано ліцензію, у спосіб, передбачений пунктом 1 частини другої статті 57 цього Закону.

2. Ліквідація страховика має бути завершена не пізніше двох років з дня початку процедури ліквідації страховика. Фонд має право прийняти рішення про продовження ліквідації страховика на строк до двох років з можливістю повторного продовження на строк до одного року.

Стаття 74. Ліквідація кредитної спілки і призначення уповноваженої особи Фонду

1. Фонд приймає рішення про ліквідацію кредитної спілки, якій анульовано ліцензію, з підстав, передбачених цим Законом.

2. Ліквідація кредитної спілки має бути завершена не пізніше двох років з дня початку процедури ліквідації кредитної спілки. Фонд має право прийняти рішення про продовження ліквідації кредитної спілки на строк до двох років з можливістю повторного продовження на строк до одного року.

Стаття 75. Оголошення про ліквідацію банку

1. Фонд не пізніше робочого дня, наступного за днем отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, розміщує інформацію про це на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет.

2. Фонд здійснює опублікування відомостей про ліквідацію банку в газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України" не пізніше ніж через сім днів з дня початку процедури ліквідації банку.

3. Відомості про ліквідацію банку повинні містити:

- 1) найменування та інші реквізити банку, що ліквідується;
- 2) дату та номер рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;
- 3) дату та номер рішення виконавчої дирекції Фонду про початок процедури ліквідації банку;
- 4) інформацію про місце та строк прийняття вимог кредиторів.

4. Фонд у семиденний строк з дня початку процедури ліквідації банку розміщує оголошення, що містить відомості про ліквідацію банку відповідно до частини третьої цієї статті, в усіх приміщеннях банку, в яких здійснюється обслуговування клієнтів.